

Lovforslag nr. L 165. Fremsat den 27. april 2005 af videnskabsministeren (Helge Sander)

Forslag

til

Lov om internet-domæner, der særligt tildeles Danmark

§ 1. Formålet med denne lov er

- 1) at fremme en dynamisk og kvalitetspræget udvikling i det danske internet-samfund ved at tilvejebringe tilgængelighed, gennemsigtighed, effektivitet og sikkerhed om internet-domæner, der særligt tildeles Danmark,
- 2) at sikre grundlaget for selvregulering i det danske internet-samfund og
- 3) at fastsætte rammerne for registrering og anvendelse af internet-domænenavne.

§ 2. Internet-domæner, der særligt tildeles Danmark, tilhører den danske stat.

§ 3. Internet-domænet .dk skal forvaltes efter reglerne i denne lov.

Stk. 2. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om, at andre internet-domæner, der særligt tildeles Danmark, skal forvaltes efter reglerne i denne lov, eller at der skal ske en anden anvendelse af de pågældende internet-domæner, eller at et internet-domæne skal anvendes til forsøg i en begrænset periode.

Stk. 3. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan dispensere fra bestemmelserne i denne lov, når et internet-domæne skal anvendes til forsøg i en begrænset periode, jf. stk. 2.

§ 4. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan træffe beslutning om, at IT- og Telestyrelsen gennemfører et offentligt udbud over administrationen af et eller flere internet-domæner omfattet af reglerne i denne lov.

Stk. 2. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter nærmere regler for det offentlige udbud. Sådanne regler kan blandt andet omfatte

- 1) hvilke internet-domæner, der skal være omfattet af udbudet,
- 2) udpegningens varighed og fornyelse af tilladelsen,
- 3) udbudsformen, herunder afholdelse af en interessetilkendegivelsesrunde, udbudsmaterialet, gennemførelse af udbudet og regler om forudsætninger for deltagelse i udbudet,
- 4) minimumskrav,
- 5) de kriterier, der kan tillægges vægt ved vurdering af de indkomne tilbud, herunder indbyrdes sammenligning af tilbudene,
- 6) tilbudsgivernes adfærd, der kan begrænse eller har til formål at begrænse konkurrencen i forbindelse med udbudet,
- 7) erstatning og sanktioner for overtrædelse af regler fastsat for udbudet i form af bortvisning fra udbudet, tilbagekaldelse af allerede udstedte tilladelser og bod,
- 8) regulering af den situation, at der ved et offentligt udbud ikke indkommer tilbud, der opfylder de fastsatte regler om forudsætninger for deltagelse i udbudet eller de i forbindelse med udbudet fastsatte minimumskrav, herunder om, at IT- og Telestyrelsen overtager ansvaret for administrationen, indtil en administrator kan udpeges, eller at internet-domænet ikke skal anvendes,
- 9) at deltagerne i det offentlige udbud skal betale for de omkostninger, der er forbundet med IT- og Telestyrelsens forberedelse og gennemførelse af udbudet,
- 10) principper for fordeling mellem flere administratorer af udgifterne til klagenævnets virksomhed, jf. § 13, stk. 2, og
- 11) depositum.

Stk. 3. IT- og Telestyrelsen udpeger på baggrund af det offentlige udbud en administrator, der har indgivet et tilbud, som opfylder de fastsatte regler om forudsætninger for deltagelse i udbudet, til at administrere det eller de internet-domæner, der er omfattet af udbudet.

Stk. 4. Hvis ministeren for videnskab, teknologi og udvikling i medfør af stk. 2, nr. 8, eller § 20, stk. 2, nr. 2, fastsætter, at IT- og Telestyrelsen overtager ansvaret for administrationen, kan ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætte regler om, at hele eller dele af § 6, § 18 og § 19 ikke skal finde anvendelse på IT- og Telestyrelsens administration.

§ 5. IT- og Telestyrelsen udsteder på baggrund af det offentlige udbud, jf. § 4, en tilladelse til at administrere det eller de internet-domæner, der er omfattet af udbudet, til den, der efter § 4, stk. 3, er udpeget som administrator.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen fastsætter følgende vilkår i tilladelsen for administrators administration:

- 1) Vilkår i overensstemmelse med de afgivne tilbud.
- 2) Vilkår svarende til de i medfør af § 4, stk. 2, fastsatte minimumskrav.

§ 6. Administrator skal have en bred repræsentation af deltagere fra det danske internet-samfund, herunder private brugere, professionelle brugere og internet-branchen (leverandører).

Stk. 2. Administrator skal råde over tilstrækkelige faglige og økonomiske ressourcer til at kunne administrere internet-domæner i overensstemmelse med denne lov.

Stk. 3. Administrator må ikke udøve anden aktivitet end administration efter denne lov. Administrators virksomhed må ikke udøves med gevinst for øje.

Stk. 4. Administrator skal i administrationen

- 1) fremme udviklingen i internet-samfundet, jf. § 1, nr. 1, og
- 2) udvise omkostningsbevidsthed i sine dispositioner.

Stk. 5. Administrator skal fastsætte en vedtægt for sig og sin virksomhed.

Stk. 6. Administrator skal årligt udarbejde en beretning om sin virksomhed.

Stk. 7. Administrator skal sikre, at forretningsbetingelser og lignende, som har betydning for registrering og anvendelse af internet-domæne-

navne, er offentligt tilgængelige på administrators hjemmeside.

Stk. 8. Administrator skal afholde offentlige høringer over væsentlige ændringer i forretningsbetingelser og lignende, som har betydning for registrering og anvendelse af internet-domænenavne.

Stk. 9. Administrator skal udarbejde årsrapport og lade denne revidere. Udarbejdelsen og revision heraf skal som minimum følge årsregnskabslovens regler for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B.

Stk. 10. Administrator skal indsende den reviderede og godkendte årsrapport til IT- og Telestyrelsen. Årsrapporten skal være modtaget i styrelsen senest 5 måneder efter regnskabsårets afslutning.

Stk. 11. Administrators vedtægter og ændringer heri, jf. stk. 5, skal godkendes af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling.

§ 7. Administrator skal sikre en stabil, sikker og uafbrudt drift af og forbindelse til navneserverne for det eller de internet-domæner, der er omfattet af administrators administration.

Stk. 2. Administrator skal oprette, vedligeholde og sikre integriteten af en navnedatabase, der indeholder relevante oplysninger om de enkelte sub-domæner på niveauet umiddelbart under det eller de internet-domæner, der er omfattet af administrators administration. Navnedatabasen skal som minimum indeholde oplysninger om registrantens identitet samt oplysninger, der er i stand til at identificere registrantens navneserver.

Stk. 3. Administrator skal oprette, vedligeholde og sikre integriteten af og tilgangen til en navneserverdatabase, som indeholder et ekstrakt af relevante oplysninger, jf. stk. 2.

Stk. 4. Administrator skal indgå en deponeringsaftale med en tredjepart om deponering af oplysninger fra navnedatabasen og navneserverdatabasen. Administrator skal dagligt sende en kopi af databaserne til deponeringsinstansen.

Stk. 5. Administrator skal til IT- og Telestyrelsen sende kopi af deponeringsaftalen, når denne er indgået, og eventuelle ændringer heri.

§ 8. Administrator skal oprette og opdatere en database indeholdende oplysninger om registranternes navn, adresse og telefonnummer.

Stk. 2. Administrator skal efter anmodning fra en registrant sikre, at den pågældendes navn,

adresse og telefonnummer ikke gøres offentligt tilgængelige. Oplysningerne vil dog kunne videregives til det i henhold til § 13 nedsatte klagenævn i forbindelse med behandling af konkrete sager og til andre i det omfang, det er berettiget i medfør af anden lovgivning i øvrigt.

§ 9. Administrator kan overlade hele eller dele af administrationen, herunder den tekniske drift til en eller flere underleverandører.

Stk. 2. Administrator skal sikre, at den administration, som i medfør af stk. 1, er overladt til andre, sker i overensstemmelse med denne lov, bestemmelser fastsat i medfør af § 11, stk. 1, og vilkår fastsat i tilladelser udstedt i medfør af § 5, stk. 1.

§ 10. Administrator kan overlade hele eller dele af registreringsprocessen, herunder formidling af ansøgninger og ændringer på vegne af ansøgere og registranter, til registratorer.

Stk. 2. Administrator skal offentliggøre en liste over godkendte registratorer.

Stk. 3. Administrator kan for internet-domæner omfattet af administrators administration, fastsætte forretningsbetingelser og vilkår for eventuelle registratorer.

§ 11. Administrator skal for internet-domæner omfattet af administrators administration, fastsætte forretningsbetingelser og vilkår for registranter.

Stk. 2. Forretningsbetingelser og vilkår, som nævnt i stk. 1, kan blandt andet omfatte:

- 1) Brugspligt.
- 2) Anvendelse af internet-domænenavne.
- 3) Inddragelse.

Stk. 3. Administrator træffer afgørelser om overholdelse af forretningsbetingelser og vilkår fastsat i medfør af stk. 1.

Stk. 4. En ny forretningsbetingelse om indførelse af brugspligt som nævnt i stk. 2, nr. 1, kan for internet-domænenavne, der var registreret ved forretningsbetingelsernes ikrafttræden, tidligst træde i kraft 5 år efter, at forretningsbetingelserne er fastsat.

§ 12. Registranter må ikke registrere og anvende internet-domænenavne i strid med god domænenavnsskik.

Stk. 2. Registranter må ikke registrere og opretholde registreringer af internet-domænenavne alene med videresalg eller udlejning for øje.

§ 13. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling nedsætter et klagenævn for internet-domænenavne omfattet af denne lov, jf. § 3. Klagenævnet er i sin virksomhed uafhængigt af administrator og ministeren.

Stk. 2. Den eller de administratorer, der er udpeget i medfør af § 4, stk. 3, afholder udgifterne til etablering og drift af klagenævnet og stiller sekretariatsbistand til rådighed for klagenævnet.

Stk. 3. Klagenævnet består af 3 medlemmer og 3 suppleanter, der udpeges af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling efter høring af klagenævnet. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling skal ved udpegning af klagenævnets medlemmer lægge vægt på, at klagenævnet samlet repræsenterer teoretisk og praktisk juridisk sagkundskab, herunder sagkundskab vedrørende navne- og varemærkeretligheder.

Stk. 4. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling udpeger yderligere 2 medlemmer og 2 suppleanter med erhvervsmæssig og forbrugermæssig sagkundskab, der medvirker ved behandling af sager, der vedrører ikke-kommercielle brugere eller registranter samt ved behandling af sager af principiel betydning. Formanden for klagenævnet beslutter, hvornår der er tale om en sag af principiel betydning. Repræsentanterne for forbruger- og erhvervsinteresser udpeges efter høring af forbrugernes og erhvervslivets organisationer.

Stk. 5. Medlemmerne beskikkes for 4 år ad gangen.

Stk. 6. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling udpeger blandt klagenævnets medlemmer klagenævnets formand. Formanden skal være landsdommer eller højesteretsdommer.

§ 14. Den eller de administratorer, der er udpeget i medfør af § 4, stk. 3, skal fastsætte nærmere regler for klagenævnets virksomhed og sagsbehandling, herunder regler om

- 1) opkrævning af gebyr for sager, der behandles af klagenævnet,
- 2) tidsfrister for indgivelse af klager over en afgørelse truffet af administrator,
- 3) at klagenævnet udarbejder en forretningsorden og
- 4) at gebyrer i sager, der giver klageren helt eller delvist medhold, tilbagebetales.

Stk. 2. Gebyrer efter stk. 1, nr. 1, må ikke overstige omkostningerne forbundet med klagenævnets behandling af sager. Gebyret for ikke-kommercielle brugere eller registranter må ikke

overstige det gebyr, der er fastsat i medfør af lov om forbrugerklager.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af stk. 1 skal godkendes af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling.

§ 15. For klagenævnet kan indbringes:

- 1) Tvister mellem registranter og tredjepart.
- 2) Tvister mellem registranter og administrator.
- 3) Klager over administrators afgørelser efter § 11, stk. 3.

Stk. 2. Klage kan indgives af enhver, der har en individuel og væsentlig interesse i sagens udfald samt af administrator.

Stk. 3. Klagenævnet kan træffe afgørelse om

- 1) at suspendere, inddrage eller overføre et domænenavn, der er registreret eller anvendt i strid med § 12, forretningsbetingelser og vilkår fastsat i medfør af § 11, stk. 1, eller i strid med anden lovgivning i øvrigt og
- 2) at stadfæste, ophæve, ændre eller hjemvise administrators afgørelse.

§ 16. Klagenævnets afgørelser er bindende og kan ikke indbringes for nogen administrativ myndighed.

Stk. 2. Klagenævnets afgørelse kan indbringes for domstolene senest 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 3. Klagenævnet kan tillægge en indbringelse for domstolene opsættende virkning.

§ 17. I forbindelse med administrators ophør som følge af, at udpegningsperioden udløber, eller fordi tilladelsen tilbagekaldes efter § 20, stk. 1, skal administrator sikre, at administrationen i videst muligt omfang kan fortsætte som hidtil.

Stk. 2. Administrator skal vederlagsfrit overføre alle oplysninger om eksisterende aftaler med registranter, herunder oplysningerne i de i medfør af § 7, stk. 4, deponerede databaser, til den ny administrator.

Stk. 3. Hvis administrator tages under konkursbehandling, overgår de eksisterende aftaler med registranter til den nye administrator.

Stk. 4. Den ny administrator indtræder i de aftaler, den tidligere administrator har indgået med registranter af de internet-domænenavne, der er omfattet af administrationen. Indtræden efter 1. pkt., sker med virkning fra det overtagelsestidspunkt, der er angivet i den tilladelse, der udstedes i medfør af § 5, stk. 1, af ministerens afgørelse i medfør af § 20, stk. 2, nr. 2, eller af regler fastsat

i medfør af § 4, stk. 2. Den tidligere administrator frigøres fra overtagelsestidspunktet for sine forpligtelser i medfør af disse aftaleforhold.

§ 18. Når administrators administration ophører, tages administrator under likvidation. Aktieselskabslovens §§ 121-125 og § 127 finder anvendelse, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen udpeger en eller flere likvidatorer.

Stk. 3. Det afsluttende likvidationsregnskab, jf. aktieselskabslovens § 122, skal indsendes til IT- og Telestyrelsen. Regnskabet skal være offentligt tilgængeligt hos IT- og Telestyrelsen.

Stk. 4. Likvidationsbeløbet skal fordeles til formål, der tilgodeser det danske internet-samfund. Regnskabet skal indeholde en liste med angivelse af, hvem der modtager udbetalinger i forbindelse med den afsluttende likvidation med angivelse af beløbets størrelse og til hvilke konkrete formål.

Stk. 5. Administrators revisor skal afgive en erklæring om, hvorvidt likvidationsbeløbet er anvendt i overensstemmelse med det i vedtægterne foreskrevne. Erklæringen skal indsendes til IT- og Telestyrelsen.

§ 19. Med virkning fra den i § 17, stk. 4, nævnte skæringsdag indtræder den nye administrator i verserende retssager og klagenævns-sager vedrørende den hidtidige administrator og registranter. Dette gælder dog ikke sager, der er uden betydning for den nye administrators administration.

§ 20. IT- og Telestyrelsen kan tilbagekalde en tilladelse, hvis administrator groft eller gentagne gange overtræder loven eller vilkår fastsat i en tilladelse udstedt i medfør af § 5, stk. 1.

Stk. 2. Hvis IT- og Telestyrelsen tilbagekalder en tilladelse, jf. stk. 1, kan ministeren for videnskab, teknologi og udvikling træffe afgørelse om,

- 1) at der skal afholdes udbud, jf. § 4,
- 2) at IT- og Telestyrelsen overtager ansvaret for administrationen, indtil en administrator kan udpeges, eller
- 3) at internet-domænet ikke skal anvendes i en periode.

§ 21. IT- og Telestyrelsen opkræver gebyr for administrationen, hvis IT- og Telestyrelsen overtager ansvaret for administrationen som følge af en situation som nævnt i § 20, stk. 2, nr. 2,

eller som følge af bestemmelser fastsat af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling i medfør af § 4, stk. 2.

Stk. 2. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter nærmere regler om gebyrer som nævnt i stk. 1, og regler om ekstraordinær betaling.

§ 22. IT- og Telestyrelsen kan af administrator kræve alle oplysninger og alt materiale, som skønnes relevant med henblik på administration af denne lov.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen kan indhente oplysninger hos administrator med henblik på offentliggørelse af statistikker over blandt andet det samlede antal registrerede domænenavne og antal klagesager.

§ 23. IT- og Telestyrelsen fører tilsyn med overholdelse af, § 6, stk. 1-10, § 7, § 8, stk. 1, § 9, stk. 2, § 10, stk. 2, § 11, stk. 1 og 4, § 13, stk. 2, § 14, stk. 1 og 2, § 17, § 18, stk. 3 og 5, og § 19, samt vilkår fastsat i tilladelser udstedt i medfør af § 5, stk. 1.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen kan udstede påbud til administrator om overholdelse af bestemmelserne, som nævnt i stk. 1, samt vilkår fastsat i tilladelser udstedt i medfør af § 5, stk. 1.

§ 24. IT- og Telestyrelsen kan pålægge administrator tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge handlinger eller undladelser i henhold til § 7, stk. 1-4, § 8, stk. 1, og § 17, stk. 1 og 2, som det påhviler administrator at foretage.

§ 25. Klager over IT- og Telestyrelsens afgørelser truffet i medfør af § 20, stk. 1, § 23, stk. 2, og § 24 og sagsbehandling i forbindelse hermed kan af administrator indbringes for Teleklagenævnet.

Stk. 2. Teleklagenævnet kan af parterne kræve alle oplysninger, som skønnes relevante med henblik på behandling af sagerne.

Stk. 3. Teleklagenævnet kan, når det træffer afgørelse, meddele påbud til administrator.

§ 26. IT- og Telestyrelsens afgørelser truffet i medfør af § 4, stk. 3, § 5 og i medfør af regler udstedt i medfør af § 4, stk. 2, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 27. Loven træder i kraft den 1. juli 2005.

Stk. 2. Denne lov, regler fastsat i medfør af § 14 og de i medfør af § 11 fastsatte forretningsbetingelser og vilkår, finder også anvendelse på registreringer af internet-domænenavne, der er foretaget før lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Uanset stk. 1 og 2, finder § 12, stk. 2, først anvendelse fra den 1. juli 2010 for internet-domænenavne, der var registreret ved lovens ikrafttræden.

§ 28. I perioden fra lovens ikrafttræden til der første gang er udpeget og etableret en administrator til administration af internet-domænet .dk, administrerer Dansk Internet Forum (DIFO) internet-domænet .dk. I denne periode skal DIFO fastsætte regler om hvad, der kan ske udbetaling til i tilfælde af likvidation, jf. § 6, stk. 5. Reglerne skal godkendes af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling i medfør af § 6, stk. 11.

Stk. 2. I forbindelse med første udpegning af en administrator af internet-domænet .dk efter § 4, stk. 3, er DIFO, hvis den udpegede administrator ikke er DIFO, omfattet af §§ 17-19. Udbetaling efter § 18, stk. 4, vil forudsætte, at der er fastsat regler om hvad, der kan ske udbetaling til, jf. § 6, stk. 5, og at reglerne er godkendt af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling efter § 6, stk. 11.

Stk. 3. I perioden fra lovens ikrafttræden til der første gang er nedsat et klagenævn for internet-domænenavne, jf. § 13, stk. 1, og til der er fastsat regler for klagenævnets virksomhed og sagsbehandling, jf. § 14, stk. 1, fungerer det hidtidige klagenævn, Klagenævnet for Domænenavne.

§ 29. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Dette lovforslag fastsætter en ramme for administrationen af internet-domænet .dk, samt andre internet-domæner, der særligt tildeles Danmark.

Der har hidtil ikke været lovgivet på området for administration af internet-domæner. Området har indtil nu været varetaget i et privatretligt selvreguleringsregi etableret af repræsentanter fra internet-samfundet.

Siden etableringen af det danske selvreguleringsystem i 1999 er udviklingen inden for informations- og kommunikationsteknologien, herunder internettet, gået stærkt. Internettet og dermed brugen af internet-domænenavne får stadig stigende betydning for både private virksomheder, offentlige myndigheder, private forbrugere og for samfundsøkonomien som helhed. Værdien af et internet-domænenavn kan i dag være meget stor for den enkelte virksomhed.

På den baggrund er det ikke længere hensigtsmæssigt at lade området være helt ureguleret. Der er således behov for at sikre nogle overordnede retningslinjer og kriterier for administrationen af .dk, og andre internet-domæner, der særligt tildeles Danmark.

Forslaget er dermed udtryk for, at internet-domænenavne nu er blevet så vigtig en del af infrastrukturen, at en lovgivningsmæssig ramme er nødvendig.

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling nedsatte i oktober 2003 på baggrund af ovennævnte udvikling et udvalg (domæneudvalget), der fik til opgave at undersøge om, og i givet fald i hvilket omfang, der skulle indføres lovgivning på området for internet-domænenavne i Danmark. Et enigt udvalg har anbefalet, at der indføres rammelovgivning på området for internet-domæner, der understøtter et fortsat selvreguleringsystem.

Hovedprincippet bag lovforslaget er at fastslå de overordnede rammer, der kan fremme en dynamisk og kvalitetspræget udvikling i det danske internet-samfund. Dette skal blandt andet ske ved, at lovforslaget sikrer tilgængelighed, gennemsigtighed, effektivitet

og sikkerhed om de internet-domæner, der særligt tildeles Danmark.

Lovforslaget indeholder helt overordnet set:

- Rammerne for udpegningen af administrator for de enkelte internet-domæner ved offentligt udbud.
- De overordnede krav, der stilles til administrator.
- En fastholdelse og sikring af en høj grad af selvregulering, hvor administrator fortsat fastsætter forretningsbetingelser og vilkår for registranter af internet-domænenavne.
- Enkelte regler for borgere, der registrerer eller ønsker at registrere et internet-domænenavn.

Det er ikke hensigten med lovforslaget at foretage en detail-regulering af området, der hidtil i vid udstrækning har fungeret tilfredsstillende via selvregulering. Det er derimod hensigten i vid udstrækning at opretholde denne selvregulering, idet administrator fortsat vil skulle fastsætte rammerne for administrationen blandt andet ved at fastsætte forretningsbetingelser og vilkår i forhold til registranter af internet-domænenavne og registratorer. Hertil kommer, at administrator skal finansiere og udfærdige regler for et klagenævn på området. Formålet hermed er at bevare og udbygge administrationens nuværende fleksibilitet og ubureaukratiske natur, der kan tage højde for den dynamiske udvikling på området.

Samtidig kan der sikres en ramme for administrationen af andre internet-domæner end .dk, som særligt måtte blive tildelt Danmark. Det foreslås derfor, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling får hjemmel til løbende at beslutte, om andre internet-domæner skal forvaltes efter de foreslåede regler. Herved sikres det, at anvendelsen af internet-domæner kan følge efterspørgslen på disse.

Endelig indeholder lovforslaget enkelte regler, der direkte retter sig mod borgere, der registrerer eller ønsker at registrere et internet-domænenavn. Der er tale om en nyskabelse i forhold til det nuværende selvreguleringsregi i form af et forslag om en regel om god skik på området for internet-domæner. Herudover er der forslag om et forbud mod at registrere og oprethol-

de registreringer af internet-domænenavne alene med henblik på videresalg eller udlejning.

A. Gældende regler

1. Ureguleret område

Administrationen af internet-domænet .dk er ikke lovreguleret i dag.

Udviklingen i brugen af internettet i Danmark tog for alvor fart i midten af 1990'erne, og der var derfor behov for en afklaring af, hvem der skulle varetage administrationen af .dk, herunder tildelingen af internet-domænenavne under .dk, ligesom der skulle tages stilling til, hvem der skulle løse konflikter om retten til internet-domænenavne.

På internationalt plan varetages administrationen og tildelingen af første ordens internet-domæner, herunder tildeling af lantedomæner som .dk, i regi af The Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN). ICANN er en privat organisation etableret i Californien, USA. ICANN er udpeget af USA's handelsministerium til at varetage administrationen, herunder tildeling af første ordens internet-domæner, som eksempelvis .dk.

På basis af en art branchekodeks blev der etableret en administration af internet-domænet .dk via et selvreguleringsystem.

2. Selvregulering i regi af DIFO

Idet administrationen af internet-domæner på internationalt plan blev varetaget via selvregulering i regi af ICANN, og udviklingen inden for internettet forløb hurtigt, anså Forskningsministeriet i 1999 et dansk selvreguleringsregime som det mest hensigtsmæssige på dette område på daværende tidspunkt.

Dansk Internet Forum (DIFO) blev på den baggrund stiftet som selvejende institution den 1. juli 1999 med henblik på at administrere internet-domænet .dk. Formålet med stiftelsen af DIFO var at etablere en samlet ramme for administrationen af .dk med en bred repræsentation af relevante interessenter fra internet-samfundet i ledelsen og en ikke-diskriminerende og åben adgang til alle funktioner, der varetoges af den enhed, som skulle stå for registreringer og redelegering af internet-domænenavne i navnedatabasen. Herudover var det et væsentligt hensyn, at prisen for administration, herunder for oprettelse eller overtagelse af domænenavne skulle være omkostningsbaseret (non-profit).

Forskningsministeren og repræsentanterne bag DIFO underskrev stiftelsesdokumentet: »Internet i Danmark Memorandum of Understanding« (herefter

MoU) med henblik på at medvirke til at understøtte selvregulering på området. Ministeriet stillede krav om, at brugersiden blev inddraget i MoU'et, således at både forbrugersiden og udbydersiden var repræsenteret i DIFO's bestyrelse. MoU'et indeholder de overordnede retningslinjer for varetagelse af administrationen af .dk, herunder princippet om bred repræsentation, gennemsigtighed og omkostningsbaseret drift (non-profit).

DIFO fik til opgave at fastlægge de overordnede retningslinjer for administration og tildeling af domænenavne under .dk, og i den forbindelse varetage hostmasterfunktionen i Danmark, samt at sikre forsvarlig drift heraf. Herudover skulle DIFO etablere et klagenavn. DIFO har udover sine vedtægter, der blev godkendt af forskningsministeren, udfærdiget et regelsæt: »Regler for registrering, administration og konfliktløsning vedrørende domænenavne under top level domænet .dk«. Regelsættet er blandt andet rettet mod registranter af internet-domænenavne under .dk og udgør på aftalemæssig basis reguleringen på området.

Administrationen af internet-domænenavne under det danske første ordens internet-domæne .dk er således siden 1999 varetaget af DIFO under et selvreguleringsystem.

3. Øvrig lovgivning af relevans for området for internet-domænenavn

Dansk rets almindelige regler gælder for DIFO og for registranter.

I lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet er indsat en bestemmelse om, at IT- og Telestyrelsen kan fastsætte bestemmelser om brugen af internet-domænenavne, der sammenkædes med numre, nummerserier og adresser fra den danske nummerplan. Formålet er især at kunne sikre sammenhængen mellem et telefonnummer og et domænenavn inden for den såkaldte ENUM-tjeneste. Bestemmelsen vedrører ikke selve administrationen af internet-domæner.

DIFO's virke er blandt andet omfattet af konkurrencecelovgivningen. Konkurrenceceloven kan være relevant i forhold til DIFO, der har de facto monopol. Konkurrencestyrelsen vil eksempelvis i konkrete klagesager kunne tage stilling til, om DIFO's inddragelse af et bestemt internet-domænenavn er misbrug af dominerende stilling.

Herudover finder blandt andre markedsføringsloven, varemærkeloven og navneloven anvendelse på internet-domænenavne. Et internet-domænenavn må eksempelvis ikke registreres i strid med god markedsføringskik, jf. markedsføringslovens § 1.

Klagenævnet for Domænenavne lægger blandt andet disse love til grund ved afgørelser af sager om internet-domænenavne. Klagenævnet benytter tillige almindelige retsgrundsætninger som hjemmel for sine afgørelser.

B. Baggrunden for lovforslaget

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling nedsatte den 6. oktober 2003 et udvalg (domæneudvalget), der fik til opgave at undersøge om, og i givet fald i hvilket omfang, der skulle indføres lovgivning på området for internet-domænenavne i Danmark. Udvalget skulle i den sammenhæng vurdere, hvilke centrale hensyn, set ud fra de forskellige interessenters synsvinkel, der skal varetages med henblik på at sikre blandt andet første ordens internet-domænet .dk.

Domæneudvalget var bredt sammensat af interessenter fra det danske internet-samfund, herunder den hidtidige administrator af .dk, DIFO, it-branchen generelt, juridiske professorer på området for offentlig ret og med særlig kendetegnsretlig sagkundskab samt de relevante offentlige myndigheder. Formandsposten var besat af højesteretsdommer Jon Stokholm.

Udvalget afgav den 9. september 2004 en betænkning om administration af domænenavne i Danmark (betænkning nr. 1450) til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling.

I betænkningen anbefaler et enigt udvalg, at der indføres lovgivning på området for internet-domæner i form af en rammelov, der fastsætter de overordnede retningslinjer for administrator samt regulerer udpegningen af administrator.

Domæneudvalget anbefaler, at de overordnede principper, som skal gælde for administrationen af .dk, også skal kunne gælde for øvrige domæner, som særligt tildeles Danmark.

Et internet-domæne, som angiver en landekode, er en offentlig knap ressource. Det er derfor væsentligt at sikre en ramme om administrationen af sådanne internet-domæner, herunder .dk. Sådanne rammer bør for .dk skabe en effektiv udnyttelse af denne ressource til gavn for det danske samfund i bred forstand. Dette sikres blandt andet ved en tilgængelig, gennemsigtig, effektiv og sikker domæneadministration af høj kvalitet, både nu og fremover.

Et grundlæggende hensyn er at skabe retssikkerhed i forhold til administrator, registranter, registratorer og brugere af internettet generelt i forhold til administrationen af .dk og andre internet-domæner, der særligt tildeles Danmark. Den hastige udvikling på internet-området og områdets stadig stigende samfunds-

mæssige betydning har endvidere ført til et behov for en klar lovgivningsmæssig forankring.

Et andet hensyn er at sikre administrator lovmæssig legitimitet til administration af et givent internet-domæne.

Det er endvidere et centralt hensyn at sikre myndighederne formel kompetence til at gribe ind, hvis administrationen af internet-domænet .dk eller af andre internet-domæner, der særligt er tildelt Danmark, ikke længere fungerer effektivt.

En lovgivning vil også give brugerne klarhed over rollefordelingen mellem myndighederne og administratorer af internet-domænenavne. I dag opfatter mange registranter Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling som klageinstans, selv om ministeriet ikke kan afhjælpe borgerens problemer, idet ministeriets eneste kompetence er at trække støtten til det nuværende selvreguleringsregime tilbage ved, at ministeriet anmoder ICANN om at overføre tildelingen af .dk til en anden administrator.

DIFO har nedsat et voldgiftslignende tvistbilæggesnævnet, Klagenævnet for Domænenavne. Klagenævnet har imidlertid ikke lovhjemmel til at udføre de opgaver, som nævnet er pålagt efter DIFO's regler for registrering, administration og konfliktløsning vedrørende domænenavne under .dk. Selv om der generelt har været accept af klagenævnets afgørelser, er der behov for et mere klart retsgrundlag, navnlig i sager om private registranter. Klagenævnet anvender i dag almindelige retsgrundsætninger i disse sager, men det vil være hensigtsmæssigt, hvis der udformes mere klare lovbestemelser, som er direkte anvendelige på området.

Internet-samfundets repræsentanternes administration af .dk gennem DIFO har været en hensigtsmæssig model i en startfase, hvor internettet havde en mindre betydning. Antallet af domænenavne under .dk og de enkelte domænenavnets betydning for brugerne er vokset markant. Det er fortsat et område i udvikling, herunder på de juridiske felt, hvor der til stadighed dukker nye problemstillinger op, som skal løses. Der er tale om et omfattende retsområde. Retsstillingen på området har udviklet sig ad hoc via for eksempel afgørelser i klagenævnet, beslutninger i DIFO's bestyrelse og retspraksis.

Det vil ikke være hensigtsmæssigt, hvis udviklingen fortsat udelukkende sker ad hoc, da dette skaber uforudsigelighed for både registranter og brugere af internettet. Afklaring synes alene at kunne ske via lovgivning.

C. Lovforslagets målsætninger og indhold

1. Målsætninger – fremtidssikring og dynamik

Internet-domænenavne udgør en væsentlig samfundsmæssig ressource i vidensamfundets infrastruktur. Derfor er det vigtigt, at administrationen af .dk og andre internet-domæner, der særligt tildeles Danmark, varetages ud fra en målsætning om at sikre samfundsnytte for borgere, erhvervsliv og det offentlige.

Det er hensigten med loven at fremtidssikre og styre administrationen af internet-domæner, der særligt tildeles Danmark. Samtidig er det væsentligt, at lovreguleringen på området begrænses til det mest nødvendige, da den selvregulering, der eksisterer på området, har fungeret hensigtsmæssigt.

Derfor foreslås en rammelo, der overordnet fastslår visse grundlæggende principper og samtidig sikrer, at selvregulering i vidt omfang videreføres.

Formålet med reguleringen er at fremme en dynamisk og kvalitetspræget udvikling i det danske internet-samfund ved at tilvejebringe tilgængelighed, gennemsigtighed, effektivitet og sikkerhed. Herudover fastsætter loven rammerne for registrering og anvendelse af internet-domænenavne.

For at sikre et stabilt og fremtidssikret system stilles der med lovforslaget visse overordnede krav til enhver administrator, der måtte blive omfattet af loven. Der er tale om en videreførelse af kravene om, at administrator skal have en bred repræsentation, skal sikre gennemsigtighed, og at administrators virke ikke må udøves med gevinst for øje (non-profit). En høj grad af gennemsigtighed sammen med indflydelse fra internet-samfundet i bred forstand er afgørende for, at en høj grad af selvregulering kan opretholdes.

Den foreslåede model indebærer, at administrator kan fastsætte vilkår og forretningsbetingelser om en række elementer i administrationen. Dette giver administrator mulighed for fremover i takt med udviklingen i brugernes behov og af internettet i bred forstand at kunne udvikle nye instrumenter inden for lovens rammer. Administrator får hermed de nødvendige frihedsgrader til at kunne forme udviklingen på området for internet-domæner til gavn for registranter og internet-samfundet som helhed.

Dynamikken på området sikres blandt andet ved, at det foreslås, at administrator af .dk og øvrige domæner, der særligt tildeles Danmark, skal vælges på baggrund af et offentligt udbud. Udbudsmodellen sikrer, at der skabes konkurrence om varetagelsen af administrationen. Samtidig indebærer modellen, at evalueringskriterier og minimumskrav ved hvert udbud kan

tilpasses udviklingen, hvis det findes hensigtsmæssigt.

Selv om hensigten med rammelo, er, at der skal være mindst mulig regulering på området, er det som konsekvens af udbudsmodellen fundet nødvendigt at sikre, at staten i et vist omfang kan føre tilsyn med, at loven overholdes, samt at staten har mulighed for at gribe ind, hvis administrator overtræder regler, vilkår eller ikke efterkommer et påbud.

2. Anvendelsesområde

For at skabe en robust og fremtidssikret lovgivning på hele området for internet-domæner foreslås det, at loven ikke kun skal omfatte internet-domænet .dk, men også øvrige internet-domæner, der særligt tildeles Danmark, som eksempelvis .danmark.eu. Sådanne internet-domæner tilhører således den danske stat.

Lovens udgangspunkt er, at det er internet-domænet .dk, der skal forvaltes efter lovens bestemmelser. Det foreslås imidlertid, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling også får kompetence til at beslutte, om fremtidige internet-domæner, der særligt tildeles Danmark, også skal være omfattet af lovens bestemmelser, eller om der eventuelt skal ske en anden anvendelse af det pågældende internet-domæne.

Det er hensigten, at loven skal være en generel lov, der retter sig mod samtlige registranter under internet-domæner, der særligt er tildelt Danmark - og som ministeren har bestemt skal forvaltes efter loven. Alle registranter sidestilles i loven og har dermed samme retstilling. Dette gælder, uanset om registreringen af et internet-domænenavn er foretaget før eller efter, DIFO blev etableret som administrator (1. juli 1999), eller registreringen er foretaget efter lovens ikrafttræden.

3. Tilladelse til at administrere et eller flere internet-domæner – afholdelse af offentlige udbud

Det foreslås, at administrator udpeges gennem afholdelse af et offentligt udbud (»skønhedskonkurrence«) for det eller de internet-domæner, ministeren vælger, skal være omfattet af loven. Tilladelse til at administrere et eller flere internet-domæner vil være tidsbegrænset, hvorfor der med jævne mellemrum skal afholdes nye offentlige udbud. Udstedelse af tilladelser efter et offentligt udbud skaber en dynamik og giver mulighed for en vis udskiftning i hvem, der administrerer internet-domæner. Deltagerne i det offentlige udbud konkurrerer om, hvem der er bedst egnet til at administrere det eller de internet-domæner, der holdes udbud over. Med en udbudsmodel kan de

krav, der konkret stilles fra udbud til udbud, ændres alt efter udviklingen på internet-området.

Det foreslås, at IT- og Telestyrelsen afholder de offentlige udbud og på denne baggrund udpeger en administrator og udsteder en tilladelse til at administrere det eller de internet-domæner, der er omfattet af det offentlige udbud. IT- og Telestyrelsen har stor erfaring med afholdelse af offentlige udbud efter lov om radiofrekvenser. Reglerne for selve udbudet, udstedelsen og tilladelserne er i vidt omfang inspireret af frekvenslovgivningen.

4. Overordnede lovkrav til administrator

Det foreslås, at rammeloven indeholder visse overordnede principper, herunder en videreførelse af principperne om gennemsigtighed, bred repræsentation og non-profit.

Den foreslåede lov giver administrator vide kompetencer på området. De opstillede krav skal derfor sikre en høj grad af gennemsigtighed og indflydelse for internet-samfundet i bred forstand. Disse krav vil være med til at sikre en ikke-diskriminerende og kvalitetsorienteret domæneadministration i fremtiden. Denne gennemsigtighed og brugerindflydelse er en afgørende forudsætning for, at selvregulering i vidt omfang kan videreføres.

Gennemsigtighed

Lovforslaget underbygger gennemsigtighed i administrationen af .dk og andre domæner, der særligt er tildelt Danmark, således at alle også fremover kan følge med i, hvordan administrationen foregår.

Administrator skal fastsætte en vedtægt for sin virksomhed og årligt udarbejde en beretning om sin virksomhed.

Gennemsigtigheden kommer til udtryk ved, at administrator skal offentliggøre forretningsbetingelser og lignende, som har betydning for registrering og anvendelse af internet-domænenavne, ligesom administrator skal afholde offentlige høringer over væsentlige ændringer i forretningsbetingelser og lignende.

Bred repræsentation

Det foreslås at videreføre princippet om, at administrator skal have en bred sammensætning med inddragelse af repræsentanter fra de private brugere, professionelle brugere og leverandører. Herved sikres det, at det danske internet-samfund står bag administrator. Kravet vil gælde for hele den periode, som administrator efter tilladelsen skal administrere det pågældende internet-domæne.

Udbudsmodellen indebærer, at de interesseorganisationer, der står bag en administrator, har frihed til at vælge, om de fortsat vil stå bag administrationen af internet-domæner ved et efterfølgende udbud.

Non-profit

Det foreslås at videreføre det nuværende systems princip om, at administrationen skal varetages på et omkostningsbaseret grundlag (non-profit). Samtidig stilles krav om omkostningseffektivitet og gennemsigtighed om økonomien i administrationen. Dette princip suppleres yderligere af et krav til administrator om, at denne ikke må udøve anden virksomhed end administration efter loven.

Ved at opretholde det eksisterende princip om non-profit kommer omkostningen for registranterne til at svare til den omkostning, man måtte forvente, hvis opgaven blev udført i offentligt regi og finansieret via gebyrer.

Sikkerhed

Et andet væsentligt hensyn er den generelle driftssikkerhed. Det er således hensigten med forslaget at sikre stabilitet, og at systemet kan fungere effektivt, således at brugerne kan have tillid til systemet.

Det foreslås, at administrator har ansvaret for et vist niveau af sikkerhed. Ligeledes foreslås, at administrator blandt andet skal sikre en stabil, sikker og uafbrudt drift af og forbindelse til navneserverne for det eller de internet-domæner, som er omfattet af administrators administration. Endvidere skal administrator indgå en deponeringsaftale. Persondatalovens sikkerhedsregler, herunder særligt lovens § 41, stk. 3, finder anvendelse i samspil med de øvrige regler i persondataloven.

Hvem står bag et internet-domænenavn

Det foreslås, at der sikres åbenhed i forhold til hvem, der står bag et internet-domænenavn. På denne baggrund videreføres administrators whois-database, hvoraf blandt andet registranternes navn, adresse og telefonnummer fremgår. Administrator skal sikre, at disse oplysninger er offentligt tilgængelige, medmindre registranten har anmodet administrator om at blænde oplysninger om navn, adresse og telefonnummer.

Administrationen – den daglige, den tekniske og registreringsprocessen

Lovforslaget giver administrator mulighed for at delegerer hele eller dele af opgaven med at administrere det eller de internet-domænenavne, som admini-

strator administrerer. Der kan eksempelvis være tale om delegering af den tekniske drift eller selve kunde-kontakten i form af registreringsprocessen, der i dag er lagt ud til registratorer. Loven fastsætter, at det er administrator, der har ansvaret for, at loven overholdes, uanset om administrator vælger at lægge hele eller dele af administrationen ud til underleverandører.

5. Videreførelse af selvregulering i vidt omfang

Administrator skal fortsat fastsætte detailbestemmelser i form af forretningsbetingelser og vilkår i forhold til registranterne og eventuelle registratorer. Baggrunden er, at administrationen er en adressehenvi-ningstjeneste, hvortil der helt naturligt er knyttet forretningsbetingelser. Det er ligeledes administrator, der udfærdiger regler for klagenævnets virke og finansierer dette.

Hvordan den nærmere regulering af registranternes forhold bliver, er således op til den enkelte administrator for det eller de internet-domæner, der er omfattet af administrators virke.

Administrator vil således via sine forretningsbetingelser kunne fastsætte vilkår om eksempelvis brugsp- ligt for eller inddragelse af internet-domænenavne.

Det eksisterende system, hvorefter en registrering af et internet-domænenavn gælder for en periode på 1 år ad gangen med adgang til fornyelse ved betaling af årsafgift, vil kunne videreføres.

Det er væsentligt, at alle fortsat sikres lige adgang til at kunne registrere internet-domænenavne, uden at der som betingelse for registreringen foretages en forudgående kontrol af den ene eller anden art. Eventuelle konflikter må blive afgjort efterfølgende enten af administrator eller ved at indbringe konflikten for klagenævnet på området.

6. Bestemmelser rettet direkte mod registranter

Det foreslås, at der indføres en bestemmelse om god skik på området for internet-domænenavne samt et forbud mod registrering alene med henblik på videresalg og udlejning.

Indførelse af en regel om god skik vil være en ny- skabelse på området. Reglen vil sikre, at klagenævnet får et mere klart hjemmelsgrundlag i sager, hvor den eksisterende lovgivning ikke finder anvendelse som hjemmelsgrundlag. Der vil kunne udvikles en praksis for god skik på området på baggrund af klagenævnets afgørelser.

Indførelse af forbud mod registrering med henblik på videresalg og udlejning skal sikre, at registrering af internet-domænenavne som udgangspunkt foretages af en registrant, som selv har nytten af det eller de på-

gældende internet-domænenavne. Herved forhindres den situation, at en registrant, der tilfældigvis er først til at registrere et eller som oftest flere internet-domæ- nenavne med henblik på videresalg eller udlejning op- når en gevinst på baggrund af den tilfældighed, at re- gistranten har registreret internet-domænenavnet først.

Det foreslås, at forbud mod registrering af domæne- navne alene med henblik på videresalg eller udlej- ning, skal gælde for alle registreringer, men at forbu- det først gælder for registreringer foretaget før lovens ikrafttræden efter en overgangsperiode på 5 år.

7. Regler for administrators ophør

Det foreslås, at administrator ved ophør skal over- drage navnedatabaser og navneserverdatabasen samt eksisterende kundeforhold til en ny administrator.

Administrator må efter det foreslåede ikke udøve anden virksomhed end efter loven, hvilket betyder, at aktiviteter omfattet af loven skal udskilles i selvstæn- dige enheder, men det forhindrer ikke, at den samme administrator kan administrere flere internet-domæ- ner. Dette samt kravet om non-profit indebærer blandt andet, at der er behov for at fastsætte regler for skift fra én administrator til en anden og for administrators ophør i øvrigt. Det foreslås, at der ikke må udføres penge fra administrators virksomhed og dermed fra internet-samfundet, heller ikke i tilfælde af admini- strators ophør. Det foreslås derfor, at der foretages en likvidation af administrators virksomhed, og det sik- res at en eventuel egenkapital kommer det danske in- ternet-samfund og dermed brugerne til gode.

8. Klagenævnet

For at styrke forbrugernes retssikkerhed og tillid til systemet foreslås det, at der oprettes et klagenavn i medfør af loven, og at klagenævnet nedsættes af mini- steren for videnskab, teknologi og udvikling. Det fore- slås, at ministeren udpeger nævnets medlemmer hvert 4. år efter høring af det til enhver tid siddende klage- nævnet. Administrator af internet-domænet .dk fastsæt- ter i samarbejde med eventuelle andre administratorer af øvrige internet-domæner, der særligt er tildelt Dan- mark, regler for klagenævnets virke. Reglerne skal godkendes af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling. Klagenævnet vil efter det foreslåede kunne behandle såvel klager over administrators afgørelser som tvister mellem registranter og tredjepart.

Registranter kan i dag ikke indbringe DIFO's eller DK Hostmasters' afgørelser for det eksisterende kla- genavn, Klagenævnet for Domænenavne. For at ska- be gennemsigtighed og give registranterne en hurtige-

re klageadgang end ved indbringelse for domstolene sikrer forslaget, at administrators afgørelser fremover kan indbringes for klagenævnet.

9. Tilsyn

Som en naturlig konsekvens af udbudsmodellen foreslås det, at det offentlige (IT- og Telestyrelsen) får hjemmel til at føre tilsyn med loven, herunder at udstede påbud og tvangsbøder, samt at tilbagekalde tilladelser. Lovforslagets bestemmelser om tilsyn mv. er inspireret af tilsvarende regler på telecområdet.

D. Lovens administrative, økonomiske, erhvervsmaessige og miljømæssige konsekvenser

Administrative og økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amter

Lovforslaget medfører som noget nyt, at staten ved IT- og Telestyrelsen skal afholde udbud over administrationen af internet-domæner og føre tilsyn med administrator. Hertil kommer, at staten ved IT- og Telestyrelsen i visse tilfælde vil skulle overtage administrationen af et konkret internet-domæne.

For at IT- og Telestyrelsen kan varetage de samlede opgaver med gennemførelse af offentlige udbud og med at gennemføre tilsyn og generel administration på området for internet-domæner, herunder behandling af eventuelle påbuds- og klagesager har IT- og Telestyrelsen samlet set behov for at anvende 1-2 årsværk. Derudover forventes der at blive behov for kr. 400.000 til driftsudgifter. Ressourcerne hertil tilvejebringes ved omfordeling inden for Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udviklings nuværende rammer. Der må påregnes udgifter til konsulentbistand i forbindelse med tilrettelæggelse af udbudet i størrelsesorden 5,5 mio. kr. Dette beløb vil være gebyrfinansieret, idet ministeren for videnskab, teknologi og udvikling i forslaget gives hjemmel til at fastsætte regler om gebyrer for dækning heraf.

Hvad angår IT- og Telestyrelsens eventuelle overtagelse af ansvaret for administrationen af et internet-domæne, vil dette kræve 1½ yderligere årsværk, som dog først skal ansættes i IT- og Telestyrelsen i det tilfælde, hvor IT- og Telestyrelsen rent faktisk får overført en sådan opgave. Det bemærkes i den forbindelse, at omkostningerne til denne opgave forudsættes dækket af gebyrer.

Herudover vurderes lovforslaget ikke at have administrative konsekvenser for staten, ligesom der ikke vil være administrative konsekvenser for amter eller kommuner.

Administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen konsekvenser for erhvervslivet generelt.

Lovforslaget medfører øget sikkerhed og begrænser risici for, at andre registrerer internet-domænenavn som naturligt forventes knyttet til en bestemt virksomhed, hvorfor lovforslaget generelt har positive konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget indeholder regler, der retter sig mod administratorer, og regler for afholdelse af offentlige udbud. Lovforslaget vil derfor have administrative konsekvenser for den eller de budgivere, der opnår en tilladelse og som skal etablere og varetage administrationen. Da der stilles krav om, at der skal være tale om en non-profit virksomhed, må de økonomiske konsekvenser vurderes som neutrale. Lovforslaget vil have negative økonomiske konsekvenser for den eller de øvrige budgivere, der deltager i det offentlige udbud i form af udarbejdelse af materiale mv. og i form af eventuelle gebyrer til dækning af IT- og Telestyrelsens omkostninger ved forberedelse og gennemførelse af det offentlige udbud.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen generelle administrative konsekvenser for borgerne.

Borgere, der ønsker at registrere et internet-domænenavn, vil, som tilfældet er i dag, kunne pålægges et gebyr ved registrering. Som for erhvervslivet medfører lovforslaget den positive konsekvens for borgerne, at det øger trykningen og begrænser risikoen for, at andre end den, man naturligt forventer står bag et internet-domænenavn, er registrant.

E. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

.eu-forordning

Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget forordning nr. 733/2002 af 22. april 2002 (EF-Tidende 2002 L 113, side 1) om implementering af top-domænet .eu (.eu forordningen), som trådte i kraft den 30. april 2002.

.eu-forordningen har til hensigt at oprette .eu som et nyt første ordens domæne.

I den forbindelse har Kommissionen efter offentligt udbud udpeget en top-domæne-administrator (EURID), som får til opgave at organisere, admini-

stere og forvalte top-domænet .eu. I forordningen fastsættes blandt andet retningslinjer for administratoren af .eu, administratorens forpligtelser samt generelle retningslinjer for registrering af internet-domænenavne under .eu.

Den 30. april 2004 trådte Kommissionens forordning nr. 874/2004 af 28. april 2004 (EF-Tidende 2004 L 162, side 40) om generelle retningslinjer for implementeringen af .eu og dets funktioner samt principper for registrering i kraft. Forordningen fastsætter de generelle retningslinjer for blandt andet registrering af internet-domænenavne under .eu.

De to forordninger fastsætter ikke bindinger i forhold til den danske regulering af internet-domænet .dk eller andre internet-domæner, der særligt tildeles Danmark.

Efter forordningerne bliver det muligt at oprette en tredje ordens struktur under .eu, hvor landenavne kan benyttes som anden ordens internet-domæne, eksempelvis .danmark.eu. Det vil være op til de enkelte medlemsstater at beslutte, hvorvidt det skal være muligt at registrere internet-domænenavne under for eksempel .danmark.eu, herunder hvem der i givet fald skal forestå administrationen heraf.

Lovforslaget åbner mulighed for, at eksempelvis .danmark.eu vil kunne blive omfattet af reglerne i loven, idet ministeren for videnskab, teknologi og udvikling får hjemmel til at beslutte, at .danmark.eu skal udbydes til administration.

F. Internationale forhold i øvrigt

ICANN (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers) varetager den overordnede administration af domænenavssystemet via et aftalememorandum af 25. november 1998 med U. S. Department of Commerce (DoC). Formålet hermed var at overføre DoC's administration af første ordens domæner mv. til en non-profit organisation ud fra principper om stabilitet, konkurrence, bottom-up-koordinering og repræsentation.

Aftalememorandumet er fornyet flere gange siden 1998 senest i september 2003, hvor aftalen er forlænget for en tre-årig periode.

ICANN er en privat non-profit organisation, der har hovedsæde i Californien, og som er underlagt californisk ret. Organisationen har en bestyrelse, der er bredt sammensat af interessenter fra internet-samfundet. ICANN har, via aftalememorandumet med DoC, blandt andet til formål at varetage opgaver vedrørende:

- Etablering af politik og retningslinjer for tildeling af IP-adresser.

- Administration samt tildeling af første ordens internet-domæner, herunder administration og tildeling af generiske førsteordens internet-domæner (gTLD'er, for eksempel .com, .info og .museum) og første ordens lantedomæner (ccTLD'er, for eksempel .dk, .uk og .fr), samt ændringer i tildelingen, såfremt der sker delegering eller redelegering af internet-domæner til nye administratører.
- Udvikling af politik for under hvilke omstændigheder, der kan tilføjes nye første ordens domæner (ICANN godkendte således i 2000 blandt andet følgende nye første ordens domæner: .aero, .biz, .info, .museum, .pro og .name).
- Koordinering af de tekniske parametre, som er nødvendige for at bibeholde den universelle tilgængelighed til internettet.
- Overvågning af administrationen af det overordnede robserversystem.
- Andre aktiviteter, der er nødvendige for at koordinere Domain Name System (DNS) administrationen.

ICANN's bestyrelse har vedtaget vedtægter for ICANN: »Bylaws for Internet Corporation for Assigned Names and Numbers«. Vedtægterne indeholder blandt andet bestemmelser om ICANN's mission og primære opgaver, gennemsigtighed, nedsættelse og opgaver for tilknyttede organisationer såvel som rådgivende komiteer. Formålet med sidstnævnte er rådgivning i forhold til ICANN. Vedtægter og vedtægtsændringer bliver udarbejdet via offentlige høringer, hvor alle interessenter i internet-samfundet bliver hørt.

ICANN besidder ikke kompetence til at fratage en landekodeadministrator et lantedomæne uden involvering af DoC og regeringen eller en offentlig myndighed fra det land, under hvilket lantedomænet henhører.

Eftersom tildelingen af lantedomænet .dk til en administrator ikke er baseret på en aftale med ICANN eller DoC, og da der i øvrigt ikke består nogen forpligtelser mellem parterne i forbindelse med administratorens varetagelse af lantedomænet, påhviler der ikke administrator juridiske forpligtelser i forholdet til ICANN.

ICANN har ikke lovgivningskompetence eller rettigheder i forhold til den teknologi, der styrer internettet. Således kan ICANN heller ikke videredelegere juridiske rettigheder eller kompetencer i traditionel forstand relateret til internettet. ICANN kan derimod tildele administrator den tekniske opgave med at administrere lantedomænet .dk.

Det kan således konstateres, at administrator ikke i forhold til ICANN er underlagt forpligtelser, der retligt kan forpligte administrator til at forvalte lantedomænet på en bestemt måde. Som følge heraf er det heller ikke muligt for registranter at støtte ret på ICANN's vedtægter mv.

Fra den danske regerings side (ved Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling) relaterer forholdet til ICANN sig til spørgsmålet om, hvem der skal administrere .dk. Regeringen har således mulighed for at anmode ICANN om at fratage lantedomænet fra administratoren af .dk og søge denne overdraget til en anden administrator.

Der er som følge af ICANN's vedtægter oprettet en Country-Code Names Supporting Organization. Organisationen, som skal bestå af lantedomæneadministratorer, har ansvaret for at udvikle og komme med anbefalinger til ICANN's bestyrelse vedrørende den globale ccTLD politik.

Der tages i de gældende vedtægter hensyn til, at lantedomæneadministratorerne ikke i deres administration forpligtes til at tiltræde bestemmelser, der er i strid med national lovgivning. Der er således en anerkendelse af, at det er regeringerne eller udpegede nationale myndigheder, der har den overordnede rettighed til lantedomæner og dermed også kompetencen til at fastsætte national lovgivning på området.

I henhold til vedtægterne er der i 1999 nedsat en Governmental Advisory Committee (GAC), der består af repræsentanter fra regeringer, internationale og mellemfolkelige organisationer, såsom repræsentanter fra ITU, WIPO (World Intellectual Property Organization), OECD samt EU-Kommissionen. Hvert deltagende land eller organisation kan være repræsenteret ved et medlem og en rådgiver. Der er ikke tale om en egentlig international organisation, men en komité der er baseret på »frivilligt« arbejde fra medlemsside.

GAC har ca. 95 medlemmer, herunder ca. 35 aktive medlemmer med stærk repræsentation fra EU-landene. De aktive lande repræsenterer i dag ca. 90 % af det samlede internetforbrug. Danmark er medlem af GAC og repræsenteres af Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling.

GAC har til opgave at rådgive ICANN's bestyrelse i relation til domæneområdet, hvor der er spørgsmål af betydning for regeringer, herunder specielt hvor der kan være en sammenhæng mellem ICANN's politik, national lovgivning og internationale aftaler.

Efter de gældende vedtægter er GAC ikke beslutningsmyndighed i forhold til ICANN. GAC's rådgivning til ICANN er ikke bindende for ICANN eller ICANN's bestyrelse.

GAC har blandt andet udarbejdet »Principper for delegation og administration af landes første ordens domæner«, som ICANN følger uden dog direkte at have »godkendt« principperne. ccTLD principperne er det, der kommer nærmest internationale regler. Disse regler er ikke bindende, men er fulgt fra dansk side for .dk.

På internationalt plan er der ikke indgået aftaler eller tiltrådt traktater om administration af lantedomæner. Danmark er således ikke juridisk bundet af internationale regler på området. Hertil kommer, at Danmark heller ikke er forpligtet af beslutninger truffet i regi af ICANN.

G. Høring

Det lovforslag, der er indeholdt i betænkning nr. 1450 har været udsendt i høring hos Advokatfirma DLA Nordic A/S, Advokatfirmaet Jonas Bruun, Advokatrådet, Amtsrådsforeningen i Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Banestyrelsen, Beredskabsstyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, Bolignetforeningen, Boligselskabernes Landsforening, Brancheorganisationen for Forbruger Elektronik, Broadcom, Center for Teleinformation, Danmarks Tekniske Universitet, Christian Rovsing A/S, Consorte Danmark A/S, Cybercity, Danmarks Radio, Danmarks Rederiforening, Dansk Elektronik, Dansk EL-Forbund, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Dansk Internet Forum, DANSK IT, Dansk Management Råd (DMR), Dansk Metal, Dansk Standard, Energiselskabers Forening, Danske Telecom, Datatilsynet, De Samvirkende Invalideorganisationer, debitel, Demokratisk Lokalstation, Den Kristne Producentkomite, Det Centrale Handicapråd, Digital Marketing Support ApS, Domstolsstyrelsen, DSB, Ementor Danmark A/S, Equant, Erhvervs- og Byggestyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, FAEM, FDA, Finansministeriet, Finansrådet - Danske Pengeinstitutters Forening, Devoteam, Forbrugerrådet, Forbrugerstyrelsen, Foreningen for Dansk Internet Handel, Forsikring & Pension, Forsikringens Hus, Forsvarsministeriet, Frederiksberg Kommune, Førøya Tele, Global Connect, GN Store Nord, Handelskartellet i Danmark, Hi3G Denmark ApS, HK-/Privat, HTS Interesseorganisationen, IASTAR Danmark, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, ISPA DK (Foreningen af Internetteleverandører) C/O Daisynet A/S, IT-Brancheorganisationen, Jan Dupont, Københavns Universitet, Professor dr. jur. Jens Fejø, Kabelnettet.dk, Kirkeministeriet, KL, Komm. c/o Kanal 2, Konkurrencestyrelsen, Kulturministeriet, Københavns Kommune, Københavns Universitet, Professor dr. jur. Mads Bryde

F. t. l. vedr. internet-domæner m.v.

Andersen, Landbrugsrådet, LO, SuperTEL Danmark, Miljø- og Energiministeriet, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Fødevareministeriets Rådgivende Forskningsudvalg, Mobiltelebranchen, Mærsk Data, Plesner, Svane, Grønborg, Anders Zoega Hansen, Powercom, Realkreditrådet, Repræsentantskabet ved Tele Danmark Landsdelsrådet for Jylland, Samarbejdsforum for Danske Lytter og seerorganisationer, Sammenslutningen af Lokale Radio- og TV-stationer, Sekretariatet for Teleklagenævnet, Service Partner Sjælland, Service 900 Nævnet, Skatteministeriet, Socialministeriet, Sonofon A/S, Statsministeriet, Stofa, Sundhedsstyrelsen, TDC, TEKNIQ, TELE Greenland A/S, Tele 2, Teleankenævnet, Telekommunikationsindustrien, Tele-Punkt Søborg A/S, Telia A/S, TELMORE A/S, TetraStar A/S, Tiscali Danmark, Trafikministeriet, Transcom Danmark A/S, TV 2, Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet, UNI*C, WorldCOM, Økonomi- og Erhvervsministeriet og medieforsker Frands Mortensen, Århus Universitet.

H. Lovovervågning

Lovforslaget er omfattet af forsøgsordningen om lovovervågning. Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling skal dermed evaluere lovens effekt ca. et år forud for næste udpegning af administrator for internet-domænet .dk. Herved vil reglerne for næste offentlige udbud af dette væsentlige danske internet-domæne kunne justeres på baggrund af erfaringerne.

Ministeriet vil i evalueringen udarbejde en redegørelse baseret på en høring af de parter, der er hørt i forbindelse med lovforslagets udarbejdelse. Redegørelsen vil fokusere på, om de væsentligste intentioner med lovforslaget er blevet opfyldt, herunder navnlig om der har været den nødvendige dynamik omkring administrationen, om der er sikret den nødvendige gennemsigthed for brugerne, og om administrationen er foregået effektivt og sikkert.

Derudover vil det indgå, om der var kvalificerede interesserede bydende ved det første offentlige udbud, om klagenævnet fungerer effektivt og træffer afgørelser, der generelt respekteres, og om mængden af klagesager har stået i et rimeligt forhold til aktiviteterne på området.

Vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Administrative og økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amter	Ingen.	IT- og Telestyrelsen har samlet set behov for at anvende 1-2 årsværk. Derudover forventes der at blive behov for kr. 400.000,00 til driftsudgifter.
Administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget medfører øget sikkerhed og begrænser risici for, at andre registrerer internet-domæner som naturligt forventes knyttet til en bestemt virksomhed, hvorfor lovforslaget generelt har positive konsekvenser for erhvervslivet.	Lovforslaget vil have administrative konsekvenser for den eller de budgivere, der bliver udpeget som administratorer. De økonomiske konsekvenser vurderes at være neutrale. Lovforslaget vil have negative økonomiske konsekvenser for den eller de øvrige budgivere, der deltager i det offentlige udbud.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser**Til § 1*

§ 1, nr. 1, fastslår, at formålet med loven er at sikre dynamik, kvalitet og fortsat udvikling i internet-samfundet, herunder at sikre, at administrationen udføres på de nævnte overordnede betingelser; tilgængelighed, gennemsigtighed, effektivitet og sikkerhed.

§ 1, nr. 2, fastslår, at formålet med loven tillige er at sikre grundlaget for selvreguleringen. Det er hensigten, at store dele af det nuværende system, der administreres af Dansk Internet Forum (DIFO), kan fortsætte, herunder at administrationen varetages af en administrator, der har en bred repræsentation af deltagere fra det danske internet-samfund. Administrator skal efter det foreslåede fortsat fastsætte forretningsbetingelser og vilkår for registranter og registratorer, udvikle politikker på området, formulere reglerne for klagenævnet mv.

§ 1, nr. 3, fastslår endvidere, at loven også retter sig mod og fastsætter betingelserne for registranter. Da der er tale om en generel lov, der retter sig mod registreringer af internet-domænenavne og registranter, omfatter loven både potentielle og eksisterende registranter. Hensigten med loven er således, at den skal finde anvendelse på nuværende såvel som fremtidige registreringer af internet-domænenavne.

Hovedformålet med loven er således at regulere administrationen af internet-domænet .dk m.fl. Der tilsigtes altså ikke en regulering af den brede internet-anvendelse, hvorfor eksempelvis IP-adresser ikke er omfattet af loven og dennes formål.

Til § 2

Det foreslås, at loven udformes, så den omfatter samtlige internet-domæner, der fra international side særligt er tildelt Danmark, jf. dog bemærkningerne til § 3, stk. 2. Internet-domæner, der særligt er tildelt Danmark, er internet-domæner, der fra ICANN's side er overdraget til Danmark som første ordens lantedomæne (herefter benævnt første ordens internet-domæne) eller andre internet-domæner, der fra ICANN's side eller fra andre tildeles Danmark, jf. bemærkningerne til § 3, stk. 2.

Med den foreslåede bestemmelse understreges det, at de internet-domæner, der har en særlig tilknytning til Danmark i kraft af beslutning i internationale organer, er en offentlig ressource, der tilhører den danske stat. Internet-domænerne tilhører således overordnet set den danske stat inden for de rammer, som gælder internationalt og med de begrænsninger, der følger af internationale forhold og forpligtelser i øvrigt. Her-

med slås statens eneret fast. En lignende bestemmelse findes på europæisk plan i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 733/2002, artikel 7 om implementering af topdomænet .eu.

Bestemmelsen er i øvrigt inspireret af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, hvoraf det fremgår, at råstoffer tilhører den danske stat. Ved i lighed med undergrundsloven at slå fast, at det er den danske stat, som har den overordnede rettighed til internet-domænerne, understreges det, at der er tale om, at administrator, registranter og andre alene har internet-domænerne, henholdsvis internet-domænenavnene til låns. Det slås samtidig fast, at hverken fysiske eller juridiske personer, herunder den administrator, der får til opgave at administrere et internet-domæne, og de registranter, der registrerer et internet-domænenavn, opnår en særlig ret til internet-domænet, henholdsvis internet-domænenavnet. Den danske stat bevarer alle rettigheder til de til Danmark tildelte internet-domæner samt retten til at udpege en anden organisation til administrator. Den rettighed, eksempelvis en administrator opnår ved tildeling af en tilladelse til at administrere et internet-domæne, vil fra statens side kunne ophæves og kræves tilbage til staten. Dette svarer til, hvad der gælder efter .eu forordningen, hvorefter EU bevarer alle rettigheder til .eu.

Til § 3

Til stk. 1

Bestemmelsen afgrænser, hvilke internet-domæner der skal forvaltes efter bestemmelserne i loven. Det foreslås, at internet-domænet .dk, der fra ICANN's side særligt er tildelt Danmark som første ordens internet-domæne, direkte er omfattet af loven. Lovens regler finder først anvendelse på administration af internet-domænet .dk, når dette har været i udbud, og udpegning af administrator har fundet sted. Jf. dog bemærkningerne til § 28.

Forvaltning af et internet-domæne dækker over såvel administrators virke, pligter og muligheder, som de krav, der stilles til registranterne direkte i loven og via administrators forretningsbetingelser og vilkår.

Til stk. 2

Danmark kan imidlertid også blive tildelt andre internet-domæner. Det foreslås på denne baggrund, at sådanne øvrige internet-domæner, der særligt tildeles Danmark, ligeledes vil kunne blive omfattet af lovens bestemmelser.

Det foreslås, at ministeren kan fastsætte regler for, hvilke øvrige internet-domæner der særligt tildeles

Danmark, som skal forvaltes efter loven eller undergives anden anvendelse.

Bestemmelsen tager højde for, at der med tiden kan komme nye internet-domæner, som tildeles den danske stat, og som det kan vise sig, at der er interesse for at registrere internet-domænenavne under. Om der er behov for at administrere sådanne nye første eller anden ordens internet-domæner, må afhænge af, om der er interesse for at registrere internet-domænenavne under disse domæner. Afdækning af, om der er interesse for at registrere internet-domænenavne, forventes tilvejebragt ved en bred høring herom. Høringen kan endvidere afdække, om der er administratorer, der ønsker at forestå administrationen af det pågældende internet-domæne.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan på baggrund af en sådan høring beslutte at lade internet-domænet være omfattet af § 1 og §§ 4-28, således at administrationen af internet-domænet skal sendes i udbud. Ministeren kan endvidere beslutte, at internet-domænet slet ikke skal anvendes.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling vil endvidere med hjemmel i § 3, stk. 2, kunne fastsætte, at internet-domæner, som ministeren tidligere har besluttet skal forvaltes efter reglerne i loven, ikke længere skal være omfattet af reglerne. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis der viser sig ikke længere at være interesse for at benytte eller administrere et internet-domænenavn, henholdsvis et internet-domæne. Der kan være tale om såvel internet-domæner, der tidligere har været i udbud og administreret af en administrator, som internet-domæner, hvor det viser sig allerede ved det første udbud, at der alligevel ikke er interesse for at administrere det.

Den dynamiske udvikling på området for internet-domænenavne gør, at det er vanskeligt allerede på tidspunktet, hvor et internet-domæne tildeles Danmark, at forudse interessen for dette internet-domæne, ligesom denne interesse kan ændre sig over få år.

Bestemmelsen giver ministeren for videnskab, teknologi og udvikling mulighed for at beslutte, at internet-domæner ikke skal være omfattet af lovens bestemmelser. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan for eksempel beslutte, at et internet-domæne indtil videre overlades til eksempelvis en offentlig myndigheds brug. Endvidere kan eksempelvis et anden ordens domænenavn overlades til andre, men dog således, at der ikke kan registreres tredje ordens domænenavne herunder. Med andre ord vil der ikke foregå en administration i tilknytning til anden ordens domænenavnet.

Herudover kan ministeren beslutte, at et internet-domæne skal anvendes til forsøg i en afgrænset periode. For eksempel i tilfælde af, at internet-domænet kan anvendes til at sammenkæde to teknologier. Eksempelvis ENUM, der med internet-domænet .arpa sammenkæder domænenavne med telefonnumre. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om, at IT- og Telestyrelsen fastsætter vilkår for gennemførelsen af forsøget. De nærmere vilkår vil afhænge af den konkrete situation. Vilkårene kan derfor ikke angives udtømmende. De nærmere vilkår vil imidlertid kunne indeholde bestemmelser om den tidsmæssige længde af forsøget, evaluering af forsøget mv. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til stk. 3.

Det forhold, at ministeren beslutter, at et internet-domæne ikke er omfattet af de nævnte bestemmelser, forhindrer ikke ministeren i på et senere tidspunkt at beslutte, at det pågældende internet-domæne skal være omfattet af § 1 og §§ 4-28. Hvis det pågældende internet-domæne i mellemtiden er anvendt af andre, vil staten ikke blive erstatningspligtig over for disse i tilfældet af, at ministeren vælger alligevel at lade internet-domænet forvalte efter loven.

Som eksempler på anden ordens internet-domæner, som fra dansk side er overladt til offentlige myndigheds brug, kan nævnes Danmark.info og Denmark.info, der er registreret af henholdsvis IT- og Telestyrelsen og Udenrigsministeriet til brug for de to danmarksportaler, som er oprettet af IT- og Telestyrelsen og Udenrigsministeriet.

I .eu forordningen er det fastsat, at et medlemsland kan registrere sit landenavn på alle de europæiske sprog under første ordens internet-domænet .eu. Herefter er det op til det enkelte medlemsland at beslutte, hvorvidt internet-domænet skal anvendes, og i givet fald til hvilket formål. Medlemslandene kan beslutte at tildele de pågældende internet-domæner til offentlige myndigheder, hvor der ikke vil kunne registreres domænenavne under internet-domænet, men medlemslandene kan også beslutte, at disse anden ordens domæner skal administreres med henblik på, at der under disse skal kunne registreres tredje ordens internet-domænenavne, som for eksempel vtu.danmark.eu.

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling har truffet beslutning om at reservere Danmark under .eu på samtlige fællesskabsprog. Der er imidlertid ikke taget stilling til, hvorvidt disse anden ordens internet-domæner skal registreres, herunder hvordan de skal anvendes. Eksempelvis vil danmark.eu kunne give adgang til en portal, ligesom danmark.dk og danmark.info. Valget vil afhænge af interessen for internet-domænet og for at administrere det. Denne inte-

resse kan udvikle sig med tiden afhængig af, hvordan et internet-domæne slår igennem internationalt.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan med hjemmel i stk. 2 fastsætte, hvordan danmark.eu m.fl. skal anvendes.

Der må tages stilling til de til Danmark tildelte internet-domæners anvendelse i hvert enkelt tilfælde. Dette må ske ud fra de internationale retningslinjer, der er fastsat for hvert enkelt internet-domæne.

Det er baggrunden for, at det i stk. 2 foreslås, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler for, hvilke øvrige internet-domæner, der særligt tildeles Danmark, som skal være omfattet af reglerne i loven, og hvilke der eventuelt skal anvendes på anden vis.

Til stk. 3

Ministerens adgang til at give dispensation fra bestemmelserne i denne lov kan anvendes i forbindelse med forsøg i en begrænset periode. Det vil sikre, at der kan gennemføres forsøg med ny teknologi, uden at anvendelsen begrænses til lukkede brugergrupper. Hensigten med bestemmelsen er at sikre, at forsøg kan gennemføres hurtigt, og at udbud mv. ikke nødvendigvis iværksættes forud for forsøgene, hvis det vil være en uforholdsmæssig stor byrde i forhold til forsøget og dets varighed.

Beslutning om at give dispensation vil i øvrigt også være baseret på den høring, der vil gå forud for en beslutning om at iværksætte forsøg, jf. bemærkningerne til stk. 2.

Til § 4

Det foreslås, at der kan afholdes offentligt udbud over retten og pligten til at administrere et eller flere internet-domæner omfattet af loven. Med bestemmelsen tillægges ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kompetencen til at beslutte, om og hvornår der skal afholdes et offentligt udbud, og hvilket eller hvilke internet-domæner der skal være omfattet af et sådant udbud.

Udformningen af bestemmelserne om udbudet og dets afholdelse er inspireret af bestemmelserne om afholdelse af offentlige udbud i lov om radiofrekvenser, jf. lovbekendtgørelse nr. 680 af 23. juni 2004 (frekvensloven), samt af IT- og Telestyrelsens erfaringer med afholdelse af offentlige udbud på teleområdet. Der vil være både paralleller til og forskel på de forhold, der gør sig gældende ved afholdelse af offentligt udbud over administrationen af et internet-domæne, og de forhold, der gør sig gældende på teleområdet i øvrigt. Dog vil udformningen af bestemmelserne og

udbudsformen i høj grad ligne hinanden. Som forskel på udbud over tilladelser til at anvende radiofrekvenser og tilladelse til at administrere internet-domæner, kan nævnes, at der ikke, ud over selve udbudssituationen, vil være konkurrence administratorerne imellem på området for internet-domæner, da hvert internet-domæne alene vil være omfattet af én administrators virke.

I forhold til reglerne på frekvensområdet er der den væsentlige forskel, at forslaget ikke indeholder bestemmelse om auktion. Det skyldes, at det er en forudsætning i loven, jf. bemærkningerne til § 6, stk. 3, at administrationen fortsat skal udføres på non-profit basis af én administrator. Dermed ville administrators auktionsudgift direkte blive lagt over på brugerne. Frekvenserne anvendes derimod kommercielt på et konkurrencemarked.

Et offentligt udbud over tilladelse til at administrere et eller flere internet-domæner indebærer, at de interesserede tilbudsgivere på grundlag af deres respektive tilbud konkurrerer om at få tilladelsen. Afgørende for, hvem tilladelsen udstedes til, er de afgivne tilbud og indholdet i disse med hensyn til de fastsatte evalueringskriterier. På baggrund af tilbudene findes således administratoren til de af udbudet omfattede internet-domæner. Tilladelsen til at administrere det eller de internet-domæner, der er omfattet af udbudet, medfører såvel en ret for administrator til at forestå administrationen som en pligt til at udøve denne administration. Pligten medfører, at administrator umiddelbart på det i tilladelsen fastsatte tidspunkt skal iværksætte eller overtage administrationen uden ulempe for eventuelle eksisterende og kommende registranter, og at administrator skal administrere det pågældende internet-domæne i hele tilladelsesperioden.

Det foreslås, at IT- og Telestyrelsen forestår de offentlige udbud på baggrund af af de regler, ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter for udbudet efter stk. 2.

Hvis der alene indkommer ét tilbud, og IT- og Telestyrelsen således udsteder en tilladelse uden at foretage en evaluering af indkomne tilbud, anses det offentlige udbud også for at være gennemført. Også i denne situation vil der blive fastsat vilkår på baggrund af såvel minimumskrav som tilbudsgivers bud, jf. § 5, stk. 2.

Der kan afholdes et nyt udbud for hvert internet-domæne, der måtte blive omfattet af lovens bestemmelser i medfør af ministerens beføjelse i § 3, stk. 2. Hvert enkelt internet-domæne omfattet af den pågældende administrators virke, men tildelt ved forskellige tilladelser, kan således administreres efter et selvstænd-

dig regelsæt på baggrund af reglerne for det enkelte udbud. En eventuel eksisterende administrator vil også kunne byde, når der afholdes offentligt udbud over administrationen af et nyt internet-domæne, hvorved vedkommende eventuelt bliver administrator for flere internet-domæner.

Det enkelte offentlige udbud kan omfatte mere end et internet-domæne, hvilket fastsættes forud for udbudet, så de bydende på forhånd ved, hvad deres bud og virke skal omfatte. Omfatter et offentligt udbud flere eller alle internet-domæner omfattet af lovens bestemmelser, kan administrator selv afgøre, om der for disse skal gælde samme forretningsbetingelser og vilkår, jf. § 11, stk. 1, eller om administrator vil opbygge et system for hvert internet-domæne. Administrator skal dog tage hensyn til de eventuelle krav, der er fastsat for de enkelte internet-domæner i forbindelse med udbudet.

Afholdelse af et offentligt udbud efter § 4 vil ligeledes kunne ske, når den hidtidige administrators tilladelse udløber, og ministeren vurderer, at det pågældende internet-domæne fortsat skal udbydes. Endvidere vil et offentligt udbud efter § 4 kunne afholdes i forbindelse med, at der skal findes en ny administrator i de tilfælde, hvor IT- og Telestyrelsen efter § 20 har tilbagekaldt en tilladelse. Også i disse situationer vil ministeren kunne afholde en høring over interessen for brugen og administrationen af disse internet-domæner forud for beslutningen om at afholde et offentligt udbud.

Der kan for hvert internet-domæne, der sættes i udbud, alene udpeges én administrator.

Begrebet at administrere (administrationen) omfatter alt, hvad der knytter sig til at varetage opgaven med internet-domænenavne i forhold til registranter, registratorer, deponeringsenheder m.fl. Der er tale om såvel selve den daglige administration, der indebærer den politikskabende virksomhed, fastsættelse af forretningsbetingelser og vilkår samt handlekraft i forhold til registranter, den tekniske drift, der omfatter sikkerhed og varetagelse og behandling af data, navneserverbaser og dataserverbaser, som kontakten til registranter i form af den fysiske ansøgning mv. (typisk gennem registratorer).

Administrator skal være en organisation, institution eller virksomhed, der ikke driver anden virksomhed, end hvad der knytter sig til virket med at drive administration efter loven. Men bestemmelsen hindrer ikke, at administrator kan være et datterselskab. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne nedenfor om princippet om non-profit til § 6, stk. 3.

Udbudet bør annonceres i Udbudsavisen.dk og i EU-Tidende, da denne type udbud vil være omfattet af udbudsdirektiverne. Der er tale om en såkaldt bilag B-tydelse, som derfor ikke skal følge direktivernes detaljerede procedureforskrifter.

Når der skal foretages delegation fra en lantedomæneadministrator til en ny administrator skal ICANN (IANA) varsles af såvel den tidligere administrator for lantedomænet, samt af den kommende administrator for lantedomænet. Hertil kommer en høring af det pågældende lands relevante myndighed. Delegeringsprocessen kan være længerevarende, hvorfor det bemærkes, at et nyt udbud bør gennemføres så betids, at en delegeringsproces kan nås i ICANN-regi forinden administrationen overgår til en ny administrator. Derfor forventes et nyt udbud påbegyndt et år til halvandet forinden en tilladelsesperiode udløber.

Til stk. 1

Det foreslås, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling får hjemmel til at beslutte, at IT- og Telestyrelsens skal afholde offentligt udbud over administrationen af et eller flere internet-domæner, således at disse skal administreres efter de foreslåede regler.

Til stk. 2

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling udsteder i medfør af den foreslåede stk. 2 en bekendtgørelse om gennemførelse af det pågældende offentlige udbud. Ministeren kan regulere alle relevante forhold vedrørende det offentlige udbud.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter regler for hvert enkelt offentlige udbud omfattende et eller flere internet-domæner. Hvis der på et senere tidspunkt skal afholdes et offentligt udbud over nye internet-domæner, eller der skal afholdes et offentligt udbud, fordi udpegningsperioden udløber, eller administrators tilladelse tilbagekaldes, jf. § 20, kan ministeren fastsætte nye regler for dette konkrete offentlige udbud.

Opremsningen af emner for, hvor ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler, er ikke udtømmende, og ministeren er derfor ikke bundet eller begrænset af de nævnte eksempler. Eksemplerne baserer sig på erfaringer fra offentlige udbud, som IT- og Telestyrelsen tidligere har gennemført, samt på forhold, som domæneudvalget har fundet kunne være relevante at fastsætte på netop området for internet-domæner. Fastsættelse af disse regler vil ske på et objektivt, gennemsigtigt, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpasset grundlag.

Det forudsættes, at der, forinden bekendtgørelsen udstedes, afholdes en høring blandt relevante parter over et udkast til bekendtgørelsen, hvori de nærmere regler for det enkelte udbud er fastsat.

Til stk. 2, nr. 1

Som tilfældet er efter frekvensloven, foreslås det, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter, hvad der er omfattet af det offentlige udbud, det vil sige, hvilket eller hvilke internet-domæner der er omfattet. Ministeren kan således vælge at sætte flere internet-domæner i offentligt udbud som en samlet enhed, som vinderen af det offentlige udbud skal administrere efter tilladelsen. Herved er der gode muligheder for, at internet-domæner, som der i befolkningen er interesse for at registrere internet-domænenavne under, får en administrator, selvom det pågældende internet-domæne af en eller anden årsag måtte være mindre attraktivt at administrere, eksempelvis fordi der alene er en mindre gruppe borgere eller virksomheder, der måtte have interesse i internet-domænenavne herunder.

Til stk. 2, nr. 2

Som tilfældet er efter frekvensloven, foreslås det, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling forud for det offentlige udbud kan fastsætte, for hvor lang tid den konkrete tilladelse til at administrere et internet-domæne skal gælde. Af hensyn til de bydende foreslås det, at udpegningsperioden på forhånd fastsættes som en periode af en bestemt længde, der ikke løbende ændres. Da det er et område i hastig udvikling, må udgangspunktet være en relativt kort periode. Det foreslås, at perioden samtidig fastlægges ud fra hensynet til, at administrator skal kunne nå at etablere sig og sin administration, ligesom en længere periode kan sikre en vis stabilitet på området. Imidlertid er det relevant at sikre, at forholdene på området for internet-domæner ikke fastlåses i et uhensigtsmæssigt system i det tilfælde, der måtte opstå sådanne uhensigtsmæssigheder, der ikke kunne forudses på tidspunktet for udformningen af kravene til administrators virke. Dette må afvejes overfor hensynet til at undgå at pålægge såvel internet-samfundet som det offentlige en række administrative byrder ved at skulle afholde udbud. Periodens længde kan derfor ved første udpegnings fastsættes til eksempelvis 5 år. Når der er opnået erfaringer fra den første udpegningsperiode og den først udpegede administrators virke, vil ministeren kunne inddrage dette erfaringsgrundlag ved fastsættelsen af fremtidige udpegningsperioder.

Inden periodens udløb er det hensigten, at der på ny afholdes udbud og udpeges en administrator efter § 4 og regler fastsat i medfør heraf.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte særlige regler vedrørende fornyelse eller genudpegning af den hidtidige administrator.

Til stk. 2, nr. 3

Som tilfældet er efter frekvensloven, foreslås det, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om udbudsformen. For eksempel kan et offentligt udbud tilrettelægges således, at der afholdes en interessetilkendegivelsesrunde forud for udbudet. En interessetilkendegivelsesrunde kan skabe et grundlag for at revurdere, om beslutninger vedrørende udbudsformen mv. er de rette til at fremme formålet med udbudet og loven i øvrigt. Herudover giver en interessetilkendegivelsesrunde blandt andet mulighed for afklaring af tvivlsspørgsmål i relation til udbudsmaterialet. Interessetilkendegivelsesrunden vil blive annonceret i såvel Udbudsavisen.dk og i EU-Tidende.

Der kan eksempelvis også fastsættes regler om rammerne for udformningen af udbudsmaterialet samt om IT- og Telestyrelsens gennemførelse af udbudet, herunder blandt andet en tidsplan for gennemførelsen.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan ligeledes fastsætte regler om forudsætninger for deltagelse i udbudet, eksempelvis at deltagelse i en eventuel interessetilkendegivelsesrunde er en forudsætning for deltagelse i det offentlige udbud. Krav om forudsætninger for at deltage i udbudet adskiller sig fra minimumskrav, jf. bemærkningerne til stk. 2, nr. 4, og øvrige vilkår, der skal opfyldes under udøvelsen af administrators virke.

Til stk. 2, nr. 4

Det foreslås, i lighed med hvad der gælder efter frekvensloven, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om minimumskrav. Minimumskrav er ikke krav, der opstilles som forudsætning for at kunne deltage i et offentligt udbud, jf. nedenfor. Forudsætninger for at kunne deltage i et offentligt udbud i form af prækvalifikationskrav vil kunne fastsættes som en del af udbudsformen som omhandlet i stk. 2, nr. 3.

Minimumskrav er krav inden for lovens formål og principper, der stilles til de bydende, som de som minimum skal opfylde for at kunne komme i betragtning som administrator, og som de efterfølgende skal opfylde under udøvelsen af administrationen. Dette gælder, uanset om udpegningen sker efter en evaluering eller på baggrund af, at der alene har været én enkelt bydende.

Vilkår svarende til minimumskravene vil efterfølgende blive fastsat i tilladelsen, jf. den foreslåede § 5, stk. 2. Kravene vil på forhånd være fastlagte, så de bydende forud for udbudets gennemførelse kender de vilkår, der som minimum vil gælde ved den efterfølgende anvendelse af den enkelte tilladelse.

De krav, der stilles til administrator direkte i loven, er lovkrav, som administrator til enhver tid skal overholde. Disse lovkrav vil alle administratører, uanset hvilket internet-domæne de administrerer, skulle opfylde. Minimumskravene er krav, der supplerer indholdet af lovkravene, og som fastsættes for det enkelte udbud. Minimumskravene kan således være forskellige for de enkelte administratører.

Som minimumskrav kan eksempelvis fastsættes, at administrator som minimum skal have en vedtægt om medlemskab, hvoraf det fremgår, at administrator som medlem skal optage enhver organisation med et lovligt virke, som repræsenterer en vigtig del af det danske internet-samfund, eller at administrator forpligter sig til i sit styrende organ at have en sammensætning med en bred repræsentation af deltagere i det danske internet-samfund, herunder private brugere, professionelle brugere og internet-branchen (leverandører).

For at sikre en høj grad af stabilitet i udpegningsperioden, vil der eksempelvis også kunne fastsættes minimumskrav om, at de sammenslutninger, der står bag et tilbud, forpligter sig til at vedblive at være en del af administrator i hele udpegningsperioden. Hvis der fastsættes et sådant minimumskrav, vil det være hensigtsmæssigt samtidigt at fastsætte en mulighed for IT- og Telestyrelsen til at dispensere fra denne forpligtelse i særlige tilfælde, eksempelvis hvis en organisationerne ophører, eller hvis en organisation udræder som følge af udskiftning med en anden organisation. Samme organisation kan vælge at stå bag flere tilbudsgivere.

Det vil i forbindelse med administrators ophør kunne være relevant eksempelvis at fastsætte minimumskrav om, at administrator skal sikre, at det enkelte internet-domæne i administrators hidtidige database og dets tilknyttede »handles« (det vil sige en tal- og bogstavkode (kundenummer) indeholdende oplysninger om personer eller organisationers postadresser, telefonnumre og lignende) entydigt kan genskabes af en tekst-editor, som opererer med et standardiseret tegnsæt, her ISO-8859-1.

Der kan i minimumskravene stilles krav til de faglige og økonomiske ressourcer og de mere tekniske færdigheder.

Det vil eksempelvis kunne fastsættes, at administrator som minimum skal være indrettet på registrering

af karakterer, som ikke findes i ASCII, eller at administrator som minimum skal oversætte danske domænenavne efter reglerne i de relevante standarder. Der vil også kunne opstilles minimumskrav angående opetid og lignende, ligesom der kan fastsættes minimumskrav om, hvilke oplysninger der som minimum skal være i navneserverdatabasen.

Minimumskrav i relation til administrators økonomiske ressourcer kunne være, at administrator til enhver tid skal have en vis soliditetsgrad. For nogle tilladelser udstedt i medfør af frekvensloven gælder det eksempelvis, at tilladelsesindehavere skal have en soliditetsgrad på 20 pct.

For at sikre registranterne en vis kvalitet og standard vil det som minimumskrav eksempelvis kunne fastsættes, at administrator skal overholde visse krav til sin sagsbehandling, eller at administrator skal udøve en administration, der baserer sig på principperne i forvaltningsloven og som minimum overholder de grundlæggende principper heri.

Minimumskrav vil også kunne knytte sig til administrators årsberetning, så der stilles krav om, at administrator eksempelvis forpligter sig til, at beretningen indeholder en redegørelse, der viser, at administrator har en bred repræsentation, at administrator råder over tilstrækkelige faglige og økonomiske ressourcer, at administrator udviser omkostningsbevidsthed, at administrator sikrer, at alle registreringsdata vederlagsfrit kan overføres, at administrator sikrer stabil, sikker og uafbrudt forbindelse mellem internettet og de af rod-serveren annoncerede navneservere for det eller de internet-domæner, som er omfattet af administrators administration og lignende forhold.

Der kan opstilles minimumskrav, der skal sikre gennemsigtighed eksempelvis ved at stille krav om, at administrator skal forpligte sig til, at visse nærmere angivne oplysninger er tilgængelige på administrators hjemmeside. Sådanne oplysninger kan for eksempel være vilkår, vedtægter, årsberetning, afgørelser om afslag på optagelse som medlem, diverse høringer mv. Gennemsigtighed og offentlighed kan sikres ved at opstille minimumskrav om, at administrator skal afholde høringer over eksempelvis væsentlige ændringer i forretningsbetingelser, vilkår og vedtægter. Omfanget af offentlighed vil således kunne stilles som minimumskrav.

Der vil, udover de krav der er stillet til regnskabsafleggelse i selve loven, kunne stilles supplerende minimumskrav om regnskabsafleggelse.

Det vil ligeledes kunne stilles som minimumskrav, at administrator løbende skal følge den internationale udvikling på området med henblik på at tilrettelægge

sin administration herefter. I dag foregår der blandt andet drøftelser i ICANN og CENTR vedrørende administration af lande internet-domæner. Hertil kommer, at der er en række internationale standardiseringsorganer.

Administrator skal iagttage de internationale overenskomster, som Danmark har tilsluttet sig på området. Såfremt der i internationale overenskomster er fastsat krav, som administrator skal iagttage, og som ikke følger af gældende regler, vil der for eksempel kunne fastsættes yderligere minimumskrav.

Da internettet og dermed anvendelse af internet-domæner og internet-domænenavne til stadighed udvikler sig, vil der løbende ved hvert enkelt udbud være behov for at vurdere, hvilke minimumskrav der bør fastsættes. De minimumskrav, der således stilles til administrator ved udbud af et konkret internet-domæne, kan ved et nyt udbud over samme internet-domæne være utilstrækkelige eller direkte være forældet i forhold til udviklingen på internet-området. Derfor er de nævnte minimumskrav alene eksempler på minimumskrav, som vil kunne fastsættes.

Til stk. 2, nr. 5

Som tilfældet er efter frekvensloven, foreslås det, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte evalueringskriterierne for vurderingen af de indkomne tilbud. Evalueringskriterier er, til forskel fra minimumskrav, de forhold, som de bydende kan konkurrere på ved at komme med det bedste bud på, hvordan tilbudsgiveren vil opfylde et konkret fastsat krav. Dette er de parametre, som IT- og Telestyrelsen skal vurdere for at afgøre, hvem der kommer med det bedste bud og dermed skal udpeges til at varetage opgaven som administrator.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan tillige fastsætte nærmere regler for indbyrdes sammenligning af tilbud, for eksempel i form af regler om evalueringsmetodik, herunder vægtning af de opstillede evalueringskriterier.

De nærmere forhold vedrørende vægtningen af evalueringskriterierne fastsættes i en bekendtgørelse, hvoraf det for eksempel kan fremgå, at der vil være tale om en sideordnet vægtning af visse kriterier og en lavere prioritering af andre kriterier. Den tilbudsgiver, som efter en samlet vurdering kommer med det bedste bud i forhold til evalueringskriterierne, bliver udpeget som vinder af udbudet og dermed som administrator af det af udbudet omfattede internet-domæne.

Tilbudsgiverens bud på, hvordan og i hvilket omfang tilbudsgiveren vil varetage forhold omfattet af

evalueringskriterierne, vil efterfølgende blive gjort til vilkår i tilladelsen, jf. § 5, stk. 2.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan for eksempel fastsætte regler om, at der ved evalueringen af tilbudene skal lægges vægt på, hvilke faglige og økonomiske ressourcer administrator kan tilbyde. De bydende vil eksempelvis også kunne konkurrere på, i hvilket omfang de forpligter sig til at sikre gennemsigtighed ved at tilbyde at sikre offentlighed og gennemsigtighed om eksempelvis klagenævnsafgørelser, afslag på optagelse som medlem, medlemsoversigt, oversigt over bestyrelsesmedlemmer, arbejdsplaner, strategier, analyser, årsberetning, årsregnskab, vedtægter, regler og lignende samt om ændringer og høringer mv.

Der vil eksempelvis også kunne fastsættes evalueringskriterier om åbenhed og gennemsigtighed i form af, at der kan blive lagt vægt på, at administrator forpligter sig til at afholde offentlige høringer over nærmere angivne forhold, for eksempel arbejdsplaner, strategier, analyser, årsberetning, årsregnskab, vedtægter og lignende. Også omfanget og udformning af høringsprocedurer kan opstilles som et evalueringskriterium.

Der vil kunne fastsættes evalueringskriterier vedrørende fastsættelse af procedurer, der kan understøtte, at administrator løbende sikrer en effektiv ressourceanvendelse og en høj kvalitet af de leverede ydelser. Med sigte på dette evalueringskriterium vil en potentiel administrator eksempelvis i sit tilbud kunne tilbyde årligt at fastsætte krav til sin administration og eventuelt kombinere dette med en forpligtelse til årligt at foretage eller lade foretage en kritisk analyse af sin løsning af de opgaver eller dele heraf, der er pålagt efter denne lov.

Alternativt vil en potentiel administrator i sit tilbud kunne tilbyde at sammenligne sin opfyldelse af de fastsatte mål vedrørende kvalitet og effektivitet med udenlandske organisationers løsning af tilsvarende opgaver.

En væsentlig konkurrenceparameter mellem tilbudsgiverne vil kunne være, i hvilket omfang administrator kan sikre en god og stabil drift.

Det vil eksempelvis også kunne fastsættes som evalueringskriterium, hvordan og i hvilket omfang administrator vil sikre, at forretningsbetingelser og vilkår håndhæves over for eventuelle registratorer.

Som evalueringskriterium kan det endvidere eksempelvis også tillægges betydning, om tilbudsgiveren har erfaring med administration af internet-domæner eller sammenlignelige forhold.

Der er alene tale om eksempler på evalueringskriterier og således ikke tale om en udtømmende opstilling af evalueringskriterier, idet disse kan ændre sig ved hvert enkelt udbud, herunder i forhold til, hvad der fastsættes som minimumskrav, jf. også bemærkningerne herom til stk. 2, nr. 4.

Til stk. 2, nr. 6

Reglerne om afholdelse af offentlige udbud er som nævnt ovenfor i vidt omfang inspireret af reglerne herom i frekvensloven og de erfaringer, som IT- og Telestyrelsen har gjort i forbindelse med afholdelse af offentlige udbud og auktion på teleområdet. Det foreslås, inspireret af frekvensloven, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler for tilbudsgivernes eventuelle konkurrencebegrænsende adfærd i et offentligt udbud, herunder regler om aftaler, samarbejder og videregivelse af oplysninger, der begrænser eller har til formål at begrænse konkurrencen i forbindelse med det offentlige udbud.

Til stk. 2, nr. 7

Med henblik på at sikre, at reglerne for et offentligt udbud overholdes, foreslås det, ligesom tilfældet er efter frekvensloven, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan bestemme, at overtrædelse af de fastsatte regler sanktioneres. Særligt er det vigtigt at sikre, at regler om tilbudsgivernes adfærd vil kunne sanktioneres, også hvis forholdet opdages efterfølgende.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling vil eksempelvis kunne fastsætte regler om foranstaltninger, der kan iværksættes over for tilbudsgiverne ved brud på de fastsatte regler. Sådanne foranstaltninger vil kunne være udelukkelse fra fortsat deltagelse i det offentlige udbud. Endvidere kan ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætte regler om tilbagekaldelse af allerede udstedte tilladelser, bod og erstatning.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling vil kunne fastsætte, at et eventuelt indbetalt depositum mv. ikke tilbagebetales i den situation.

Til stk. 2, nr. 8

Det foreslås, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler, der tager højde for den situation, at der på baggrund af et offentligt udbud ikke udpeges en vinder, eksempelvis fordi ingen af tilbudsgiverne opfylder de fastsatte betingelser for at deltage, eller fordi der ingen bydende er. Ministeren kan eksempelvis fastsætte, at IT- og Telestyrelsen overtager ansvaret for administrationen, indtil en ny administrator kan udpeges. Ministeren kan også vur-

dere, at behovet for at administrere det pågældende internet-domæne ikke er presserende, og at det derfor må afvente et kommende udbud over et eller flere andre internet-domæner.

Hvor betegnelsen administrator er anvendt i loven, vil betegnelsen også dække IT- og Telestyrelsen i tilfælde af, at ministeren har fastsat, at IT- og Telestyrelsen overtager ansvaret for administrationen efter denne bestemmelses stk. 2 eller efter § 20, stk. 2. Dette gælder dog ikke i de situationer, hvor ministeren efter stk. 4, har fastsat, at enkelte bestemmelser ikke skal finde anvendelse på IT- og Telestyrelsens administration. Hvis IT- og Telestyrelsen overtager ansvaret for administrationen, vil IT- og Telestyrelsen eksempelvis skulle afholde udgifter til etablering og drift af klagenævnet, stille sekretariatsbistand til rådighed (§ 13, stk. 2) og fastsætte regler for klagenævnet (§ 14), ligesom klager over IT- og Telestyrelsens afgørelser i styrelsens virke som administrator vil kunne indbringes for klagenævnet (§ 15). Et andet eksempel er, at også IT- og Telestyrelsen vil skulle overtage alle oplysninger om eksisterende aftaler med registranter og indtræde i disse aftaler efter § 17, stk. 2 og 4, hvis styrelsen overtager ansvaret for administrationen.

Hvis der ikke kan udpeges en administrator, vil ministeren endvidere kunne udnytte sin hjemmel i § 3, stk. 2, til at fastsætte, at internet-domænet ikke længe skal være omfattet af reglerne i loven, herunder at det kan anvendes af andre, jf. bemærkningerne ovenfor til § 3, stk. 2. Hjemlen i § 3, stk. 2, gælder alene andre internet-domæner end .dk, hvorimod ministerens hjemmel i nærværende bestemmelses stk. 2, omhandler samtlige internet-domæner, der måtte være omfattet af lovens forvaltning.

Til stk. 2, nr. 9

I lighed med, hvad der gælder efter frekvensloven, foreslås det, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling for eksempel kan fastsætte regler om, af hvem der kan opkræves betaling for omkostninger, som IT- og Telestyrelsen afholder i forbindelse med det offentlige udbud. Det vil eksempelvis være organisationer, der har fået udstedt en tilladelse på baggrund af en udbudsforretning, men det kan også være andre, der har deltaget i det offentlige udbud. Det skal bemærkes, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om betaling for det offentlige udbud, uanset om evaluering gennemføres, og uanset om udbudet fører til udstedelse af en tilladelse.

Baggrunden herfor er, at det bør bero på en konkret vurdering, hvorvidt det alene er vinderne af det offentlige udbud, der skal betale for omkostningerne ved

gennemførelse af det offentlige udbud, eller om også andre deltagere i udbudet skal tilpligtes denne betaling. Særligt vil det bero på en vurdering af det konkrete offentlige udbud, hvorvidt det vil være formålstjenligt at sikre seriøsiteten i deltagelsen ved eksempelvis også at lade deltagere i en eventuelt interesse-tilkendegivelsesrunde betale for omkostningerne. Der kan for eksempel fastsættes regler om, at der kan opkræves betaling hos en tilbudsgiver, der har indgivet et tilbud, og som trækker sit tilbud tilbage.

Det vil kunne fastsættes, at omkostningerne til udbudsmaterialet og til gennemførelse af en eventuel interesse-tilkendegivelsesrunde er dækket af betalingen.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om, at IT- og Telestyrelsen opkræver gebyr for omkostningerne til udbudsmaterialet og for indgivelse af tilbud eller dele heraf. Hvis ministeren fastsætter sådanne regler, skal de opkrævede gebyrer fradrages i beregningen af de samlede omkostninger for gennemførelse af udbudet.

Til stk. 2, nr. 10

Ifølge § 13, stk. 2, afholder administrator udgifterne til klagenævnets virksomhed mv. Da der kan være mere end én administrator, der er udpeget efter loven, og hvis virke og internet-domæner er omfattet af adgangen til indbringelse for samme klagenævn, foreslås det, at ministeren kan fastsætte de nærmere regler for den indbyrdes fordeling af udgifterne til etablering og drift af klagenævnet samt af udgifterne til og tilrådighedsstillelse af sekretariatsbistand.

Fastsættelsen af fordelingsnøglen vil ske ud fra objektive kriterier, for eksempel et vist beløb afhængigt af den enkelte administrators omsætning eller eventuelt pr. klage, der indbringes for klagenævnet. Der vil ved fastsættelse af fordelingsnøglen også kunne blive lagt vægt på, hvor mange internet-domænenavne, der er registreret under de enkelte internet-domæner.

Til stk. 2, nr. 11

I lighed med frekvensloven foreslås det, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om sikkerhedsstillelse i form af depositum, herunder forrentning.

Formålet med at kunne fastsætte krav om betaling af depositum er blandt andet at sikre, at der kun deltager seriøse tilbudsgivere i det offentlige udbud, og at eventuelle erstatningskrav effektivt kan inddrives.

I fastsættelsen af størrelsen af depositum kan tages hensyn til behovet for efterfølgende inddrivelse af eventuelle erstatningskrav, dækning af omkostninger ved afholdelse af udbud, seriøsitet mv.

Til stk. 3

Som tilfældet er efter frekvensloven, foreslås det, at det er IT- og Telestyrelsen, der forestår det offentlige udbud, herunder vurderer de indkomne tilbud og på baggrund heraf udpeger vinderen. IT- og Telestyrelsen vil skulle vurdere, om tilbudsgiverne opfylder de objektive fastsatte regler om forudsætninger for deltagelse i udbudet (prækvalifikationskrav), herunder de af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsatte minimumskrav. IT- og Telestyrelsen skal herefter foretage en egentlig evaluering af de indkomne tilbud.

I det tilfælde, hvor der alene er én bydende, vil denne kunne udpeges som vinder, hvis den bydende opfylder de opstillede krav. Selv om der i en sådan situation ikke vil finde en egentlig evaluering sted, vil de vilkår, der fastsættes i tilladelsen i denne situation som i øvrige situationer, være vilkår i form af såvel minimumskrav som vilkår i overensstemmelse med det afgivne tilbud, jf. § 5, stk. 2.

Til stk. 4

Det foreslås, at loven som udgangspunkt finder anvendelse på IT- og Telestyrelsen, hvis styrelsen overtager ansvaret for administrationen. Det foreslås i forlængelse heraf, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling i det konkrete tilfælde kan fastsætte, hvilke af de i stk. 4, nævnte bestemmelser der eventuelt ikke skal finde anvendelse i forhold til IT- og Telestyrelsen.

IT- og Telestyrelsen vil kunne overtage ansvaret for administrationen, hvis ministeren for videnskab, teknologi og udvikling i medfør af stk. 2, nr. 8, eller i medfør af § 20, stk. 2, nr. 2, beslutter dette.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at der er visse af lovens bestemmelser, der er uhensigtsmæssige, eller som ikke giver mening, hvis de overføres på IT- og Telestyrelsen.

Det vil blandt andet ikke være hensigtsmæssigt, hvis der stilles krav om, at IT- og Telestyrelsen skal have en bred repræsentation af deltagere i det danske internet-samfund, eller at styrelsen skal udarbejde en vedtægt og en beretning om sin virksomhed, jf. § 6. Derimod vil der kunne være forhold omfattet af § 6, som er relevante at fastholde, uanset om internet-domænet administreres af en administrator efter et offentligt udbud eller under IT- og Telestyrelsens ansvar.

At foretage en egentlig likvidation af IT- og Telestyrelsen, som fastsat i § 18, stk. 1, vil ikke være relevant. IT- og Telestyrelsen er som offentlig myndighed underlagt statens sædvanlige regler om opkrævning af

gebyrer, hvorfor det ikke synes at være relevant at lade § 18 være gældende for IT- og Telestyrelsens administration.

Det vil være relevant at give ministeren mulighed for at fastsætte, at IT- og Telestyrelsen ikke skal indtræde i verserende retssager, jf. § 19.

Det er ikke fundet nødvendigt at give ministeren mulighed for at undtage bestemmelser, som ikke giver mening at anvende overfor IT- og Telestyrelsen. Dette gælder eksempelvis bestemmelserne om IT- og Telestyrelsens tilsyn og beføjelser i forbindelse hermed i §§ 22-25.

Det er derimod relevant, at IT- og Telestyrelsen, for internet-domæner omfattet af IT- og Telestyrelsens administration, skal fastsætte forretningsbetingelser og vilkår for registranter, jf. § 11, stk. 1, samt, at IT- og Telestyrelsen skal fastsætte regler for klagenævnets virksomhed og sagsbehandling, jf. § 14.

Tilsvarende vil det være hensigtsmæssigt at stille krav om, at IT- og Telestyrelsen skal sikre samme tekniske sikkerhed, som fremgår af § 7, ligesom det vil være relevant at sikre, at IT- og Telestyrelsen er i stand til at overføre alle oplysninger om eksisterende aftaler med registranter til en eventuel kommende administrator, jf. § 17.

Til § 5

Til stk. 1

Som tilfældet er efter frekvensloven, foreslås det, at når IT- og Telestyrelsen har fundet en vinder og udpeget en administrator, udsteder IT- og Telestyrelsen efterfølgende en tilladelse til vinderen til at administrere det eller de internet-domæner, der er omfattet af det offentlige udbud. Tilladelsesperiodens længde vil fremgå af tilladelsen, ligesom tilladelsen blandt andet vil indeholde vilkår, som administrator er forpligtet til at overholde, jf. stk. 2.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at vilkårene fastsættes ved udstedelse af tilladelsen. Når IT- og Telestyrelsen udsteder en tilladelse efter et offentligt udbud, fastsættes der vilkår på baggrund af de afgivne tilbud (evalueringskriterierne) og vilkår svarende til minimumskravene.

Vilkår er krav, der stilles til administrator, og som administrator til enhver tid skal overholde under sin administration.

Tilladelsen vil indeholde vilkår i form af de minimumskrav, der var gældende for udbudet, og vilkår i overensstemmelse med det afgivne bud. Opregning af de vilkår, som IT- og Telestyrelsen kan fastsætte, er

udtømmende. Vilkårene vil udtømmende være angivet i tilladelsen. De fastsatte vilkår er typisk gældende for hele udpegningsperioden og kan ikke ændres. Selv om vilkårene er fastsat på forhånd, kan der forekomme krav, der udfases eller først introduceres i løbet af tilladelsesperioden.

Til § 6

§ 6 beskriver de grundlæggende betingelser, som en administrator skal opfylde eller stå inde for at ville opfylde såvel på udpegningsstidspunktet som efterfølgende. Betingelserne suppleres af de øvrige krav, der stilles i loven samt af minimumskrav og eventuelt yderligere betingelser, som administrator har forpligtet sig til at opfylde. Det bemærkes, at det kan være relevant at fastsætte minimumskrav om forhold, der er omfattet af § 6 i forbindelse med et udbud, ligesom der vil kunne fastsættes evalueringskriterier med udgangspunkt heri.

Til stk. 1

Stk. 1 slår fast, at organisationen skal have en bred repræsentation i sine styrende organer, og hvad der skal til for, at organisationen er repræsentativ. Stk. 1 stiller samme krav om den brede tre-delte repræsentation, som kendes fra DIFO's sammensætning i dag. Det fremgår, at private brugere, professionelle brugere og internet-branchen altid skal være en del af organisationen. Udover de tre nævnte parter vil andre også kunne stå bag organisationen. Den brede repræsentation skal være til stede for hele udpegningsperioden.

Betegnelsen det danske internet-samfund skal forstås bredt og omfatter i princippet enhver, der har registreret et internet-domænenavn eller som bruger internettet eller i øvrigt har en interesse i internettets udvikling. Rent praktisk dækker betegnelsen alle organisationer med interesse for området. Det danske internet-samfund er ikke en fast størrelse, men er dynamisk og kan udvikle sig over tid. Det følger af DIFO's nuværende vedtægter, at enhver kontingentbaseret forening, brancheorganisation eller anden institution, som repræsenterer en væsentlig andel af leverandører, professionelle eller private brugere, og som har interesse i aktivt at medvirke til opfyldelse af DIFO's formål, kan blive medlem af DIFO, og at disse tre grupper skal være ligeligt repræsenteret i bestyrelsen. I dag er følgende medlem af DIFO: Advokatsamfundet, DANSK IT, Dansk Handel & Service, Dansk Industri - ITEK, HTS Interesseorganisationen, FDIH (Foreningen for Dansk Internet Handel), Finansrådet (Danske Pengeinstitutters Forening), Forbrugerrådet, Horesta og IT-Brancheforeningen. Om det også i

fremtiden er disse organisationer, flere eller færre, der udgør det danske internet-samfund, må udviklingen på området vise. Det forventes, at administrator har en lignende repræsentation.

Hvem der nærmere har krav på at blive en del af administrator samt hvordan den brede repræsentation i øvrigt sammensættes, kan eventuelt suppleres af minimumskrav i de regler, der fastsættes af ministeren. Loven hjemler således ikke en ret for enhver til at blive optaget som medlem og dermed heller ikke en pligt for administrator til at optage enhver.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at administrator - enten selv eller i kraft af sine underleverandører - har de rette kvalifikationer til at kunne varetage administrationen. Faglige ressourcer dækker blandt andet over menneskelige, tekniske og juridiske ressourcer. Det vil kunne indgå som minimumskrav i de regler, der fastsættes af ministeren, at administrator skal have et nærmere fastlagt niveau af faglig ekspertise. Samtidig skal bestemmelsen sikre, at administrator er økonomisk robust til at klare opgaven og således har en vis form for økonomisk ballast. Det vil endvidere kunne anvendes som et evalueringskriterium, hvem der bedst lever op til kravet om disse faglige og økonomiske ressourcer ved at tilbyde yderligere.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at administrator ikke må drive anden virksomhed, end hvad der knytter sig til virket med at drive administration efter loven. 1. pkt. skal være med til at sikre princippet om non-profit, der fremgår af 2. pkt. Det sikres hermed, at der ikke kan ske krydssubsidiering med andre aktiviteter eller dele af virksomheden, ligesom der ikke er behov for at anvende ressourcer på regnskabsmæssig opsplitning og på at føre tilsyn med, om der foregår en sådan krydssubsidiering. Det foreslåede skal endvidere ses i lyset af, at ministerens godkendelse af administrators vedtægter i medfør af stk. 11, alene kan omfatte virksomhed i henhold til loven. Bestemmelsen hindrer ikke den kreds, der står bag administrator, i at gå sammen om andre aktiviteter i en anden organisation, institution eller selskab. Bestemmelsen hindrer heller ikke, at en virksomheds datterselskab varetager administrationen.

2. pkt. viderefører målsætningen om et omkostningsbaseret administrationssystem og fastslår princippet om non-profit, der allerede gælder for administrator af .dk i dag. Administrators drift og udbud af tjenesteydelser skal være baseret på omkostningsdæk-

ning og rimelig pris. Gebyropkrævningen skal være omkostningsbaseret og ske på et objektivt, gennemsigtigt og ikke-diskriminerende grundlag. Dette betyder, at administrator alene kan opkræve gebyrer for administrationen, der samlet set dækker omkostningerne på længere sigt. Økonomien på længere sigt skal være rimelig, ligesom administrator må have kapital til at sikre den fremtidige drift, herunder til retssager mv. Der skal således være plads til fleksibilitet og udvikling. Omkostningsbaseret drift udelukker ikke, at administrator kan have et overskud og egenkapital. Non-profit forhindrer en egentlig forrentning af indskudt kapital men vil ikke være til hinder for en inflationssikring for eksempel i form af forrentning med Nationalbankens diskonto af en egenkapital, der trækkes ud af likvidationsbeløbet jf. § 18. Princippet om non-profit hindrer ikke udlicitering af opgaver og køb af tjenester.

Administrator skal have mulighed for en fornuftig konsolidering med henblik på at kunne varetage opgaven i den periode, hvor administrator er tildelt opgaven til at varetage administrationen. Det afgørende er, at administrator sikrer gennemsigtighed om udgifter samt ikke udøver anden virksomhed udover de opgaver, som er relateret til administrationen, herunder den tekniske drift. Administrators virksomhed skal være et lukket system, hvorfra der ikke udføres penge til eksempelvis ejerne eller medlemskredsen.

Bestemmelsens målsætning om et omkostningsbaseret administrationssystem skal samtidig sammenholdes med ønsket om god service og høj kvalitet.

Til stk. 4

I stk. 4 er angivet øvrige overordnede krav til administrators virksomhed.

I kravet i nr. 1 om, at administrator skal fremme udviklingen i internet-samfundet ligger blandt andet, at administrator skal følge udviklingen på området, herunder den internationale udvikling, blandt andet hvad der foregår i CENTR, RIPE og ICANN m.fl. Administrator skal til enhver tid iagttage de internationale vedtagelser, som Danmark har tilsluttet sig på området.

At administrator skal udvise omkostningsbevidsthed i sine dispositioner, som det fremgår af nr. 2, medfører, at administrator ikke foretager økonomiske dispositioner ud over, hvad der er normalt og rimeligt. Administrator skal således ud over at opfylde kravet om, at virksomheden ikke må udøves med gevinst for øje, udføre sin virksomhed på en måde, så omkostningsniveauet svarer til, hvad man måtte forvente af en konkurrenceudsat virksomhed eller det offentlige.

Bestemmelsen indebærer også, at kontrakter med organisationer, selskaber mv., der er interesseforbundne med administrator, herunder et eventuelt moderselskab, skal indgås på markedsvilkår.

Til stk. 5

Det fremgår, at administrator, som tilfældet er for den hidtidige administrator af .dk, skal udfærdige vedtægter. Vedtægterne vil medvirke til at skabe gennemsigtighed om administrators virke, herunder ikke mindst nye organisationers mulighed for at blive en del af administrator. Det foreslås, at vedtægterne godkendes af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling, jf. stk. 11.

Vedtægterne skal blandt andet indeholde regler for anvendelse af likvidationsbeløbet, som i medfør af § 18, stk. 4, skal fordeles til formål, der tilgodeser det danske internet-samfund. Vedtægterne vedrørende likvidationsbeløbet skal indeholde en angivelse af den potentielle modtagerkreds, der kunne tænkes at være omfattet af begrebet »det danske internet-samfund« med henblik på, at administrators revisor i medfør af § 18, stk. 5, kan erklære sig herom. Det vil være en forudsætning for ministerens godkendelse af sådanne vedtægtsbestemmelser efter stk. 11, at de ikke kan ændres efter, at administrator måtte være ophørt med sin virksomhed. Herved sikres det, at et eventuelt likvidationsbeløb, jf. § 18, altid vil kunne komme internet-samfundet til gode, selv om den tidligere administrator ikke længere er omfattet af lovens øvrige bestemmelser.

Til stk. 6

Formålet med årsberetningen er at underbygge princippet om gennemsigtighed, hvilket kan ske gennem en offentliggørelse på hjemmesiden efter stk. 7, eller på baggrund af fastsatte minimumskrav herom. De forhold, der som et minimum skal redegøres for i årsberetningen, kan opstilles via minimumskrav. Ved evaluering af indkomne tilbud vil der via opstillede evalueringskriterier kunne blive lagt vægt på, hvordan årsberetningen udfærdiges. Der vil endvidere kunne blive lagt vægt på, at administrator sammenligner sig med tilsvarende administratorer eller andre relevante parter, hvor administrator selv opstiller parametre, som der herudover årligt skal redegøres for og foretages en sammenligning af.

Til stk. 7

For at sikre gennemsigtighed foreslås det, at dokumenter mv., der har direkte betydning for nuværende og kommende registranter, skal være offentligt tilgængeligt på administrators hjemmeside.

Herudover kan det eksempelvis fastsættes som minimumskrav i de regler, der fastsættes af ministeren, at administrator skal sikre en gennemsigtighed, der svarer til principperne i forvaltningsloven. Herudover kan det som evalueringskriterium fastsættes, at det tillægges betydning ved evalueringen, hvis administrator vil gøre mere for at sikre offentlighed i form af at forpligte sig til yderligere offentliggørelser og åbenhed, eksempelvis på sin hjemmeside.

Til stk. 8

Med stk. 7 og 8 sikres det, at øvrige, herunder enkeltpersoner, med interesse for internet-samfundets udvikling vil kunne følge og præge organisationens virke via de gennemsigtige procedurer og brede høringer.

Gennem offentlige høringer og åbenhed kan borgere, registranter, pressen, myndigheder m.fl. følge med i processerne og udviklingen i administrationen og på denne baggrund komme med indspil til administrator.

Til stk. 9 og 10

Forslaget stiller krav om, at administrator for hvert regnskabsår skal udarbejde en årsrapport, der i det mindste følger årsregnskabslovens bestemmelser for virksomheder i den såkaldte regnskabsklasse B, der omfatter små virksomheder.

Forslaget stiller alene krav om at følge årsregnskabslovens bestemmelser for udarbejdelse af årsrapporten – dvs. lovens regler for indregning og måling, noteoplysninger, ledelsesberetning m.v. Med forslaget bliver administrator derimod ikke omfattet af årsregnskabslovens bestemmelser om blandt andet indsendelse til og offentliggørelse i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Er administrator direkte omfattet af Årsregnskabslovens bestemmelser herom, vil disse dog naturligvis fortsat være gældende.

Med forslaget stilles der desuden krav om at lade årsrapporten revidere i overensstemmelse med årsregnskabsloven. Revisionen skal foretages af en statsautoriseret eller registreret revisor, jf. Årsregnskabslovens § 135, stk. 1.

Årsrapporten skal være modtaget i IT- og Telestyrelsen senest 5 måneder efter regnskabsårets afslutning.

Indsendelsen af årsrapporten til IT- og Telestyrelsen indebærer blandt andet, at rigsrevisor har adgang til gennemgang heraf i medfør af § 6, jf. § 4 i lov om revisionen af statens regnskaber m.m., samt til at rapportere herom til statsrevisorerne.

IT- og Telestyrelsen skal føre tilsyn med, at årsrapporten er modtaget af IT- og Telestyrelsen senest 5 måneder efter regnskabsårets afslutning. IT- og Tele-

styrelsen påser, at årsrapporten er dækkende, men i øvrigt vil oplysningerne i årsrapporten kunne indgå i IT- og Telestyrelsens tilsyn med overholdelsen af andre bestemmelser, for eksempel kravet i § 6, stk. 3, om non-profit. IT- og Telestyrelsen kan udlevere årsrapporten til enhver, som anmoder herom.

Til stk. 11

Det foreslås, at administrators vedtægter skal godkendes af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling. Herved sikres det, at den vedtægt, der ligger til grund for administrators virke, er i overensstemmelse med lovens formål. Ministerens godkendelse kan gives med forbehold om, at vilkår mv. overholdes. Efterfølgende vedtægtsændringer vil, som de oprindelige vedtægter, også skulle godkendes af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling. Bestemmelsen svarer til, hvad der var gældende i det oprindelige stiftelsesdokument for den selvejende institution Dansk Internet Forum (DIFO), som blev indgået mellem internet-branchen og Forskningsministeriet i 1999.

Til § 7

Det bemærkes, at domæneudvalget havde lagt op til en bestemmelse om sikkerhedsforanstaltninger i udvalgets forslag til lov. Den foreslåede bestemmelse mindede om persondatalovens § 41, stk. 3, uden dog at være helt identisk med denne regel. Samtidig var det udvalgets hensigt, at IT- og Telestyrelsen skulle føre tilsyn med denne regel. Datatilsynet har i forbindelse med høring over udvalgets lovforslag henledt opmærksomheden på det nærmest identiske indhold i persondatalovens § 41, stk. 3, og Datatilsynet vil i den forbindelse anse det for uhensigtsmæssigt med to næsten enslydende bestemmelser, idet dette vil kunne give anledning til fortolkningstvivl.

Hertil kommer, at Datatilsynet allerede i dag fører tilsyn på området omkring sikkerhedsforanstaltninger, og at Datatilsynet på denne baggrund har stor ekspertise i at varetage opgaven. Umiddelbart vil det være uhensigtsmæssigt med to parallelle tilsyn, der skal varetages af hver sin myndighed, såfremt der ikke ligger vægtige grunde bag.

Udvalgets bagvedliggende grunde for indførslen af bestemmelsen har netop været at indsatte en bestemmelse, der var mere eller mindre identisk med bestemmelsen i persondatalovens § 41, stk. 3. Udvalget ønskede således et regelsæt, hvorefter tilsvarende regler som i persondatalovens sikkerhedsregler skulle finde anvendelse.

Som følge heraf findes persondatalovens sikkerhedsregler, herunder særligt lovens § 41, stk. 3, at

skulle finde anvendelse i samspil med de øvrige regler i persondataloven.

Det bemærkes, at Datatilsynet og IT- og Telestyrelsen vil samarbejde på dette område, såfremt der er relevante berøringsflader.

Det skal ydermere bemærkes, at der ikke hermed er lagt op til en lempelse af det generelle krav om sikkerhed – herunder driftssikkerheden.

Til stk. 1

Lovens overordnede formål er blandt andet at tilvejebringe sikkerhed om internet-domæner. For at registranter og øvrige brugere af internettet kan have tillid til internet-domæne-systemet og registreringen, skal administrator sørge for, at driften og forbindelsen er af høj kvalitet. Administrator skal derfor sikre en stabil, sikker og uafbrudt drift af og forbindelse til navneserverne for det eller de internet-domænenavne, der er omfattet af administrators administration. I teknisk henseende indebærer dette, at der etableres en sikker forbindelse baseret på TCP/IP-protokollen mellem de af administrators navneservere, som annonceres af systemet af rodservere, og internettet.

At sikre forbindelsen betyder, at der skal være en stabil, sikker og uafbrudt forbindelse med den kvalitet, der kendes i internet-samfundet, hvor det ikke vil være muligt at sikre en konstant 100% dækkende forbindelse.

Bestemmelsen indebærer, at administrator til enhver tid og i videst mulige omfang følger de tekniske standarder og procedurer, der er eller måtte blive vedtaget på internationalt niveau i de toneangivende forsamlinger. Det kan ikke på forhånd fastslås, hvilke forsamlinger der i så henseende vil være toneangivende. For tiden foregår en væsentlig del af dette arbejde i ICANN, Internet Assigned Numbers Authority (IANA), Governmental Advisory Committee (GAC), DNS Root Server System Advisory Committee (RSAC) og The Internet Engineering Taskforce (IETF).

I tilfælde af ekstraordinære omstændigheder, skal administrator have et beredskab, der sikrer varetagelse og videreførelse af administrationen, men også en mulighed for at udelukke fra brug.

Det vil som minimumskrav kunne fastsættes, at tilbudsgiver i sit tilbud beskriver, hvorledes denne vil indrette sig i tilfælde af ekstraordinære omstændigheder. Hertil kommer, at der ved evaluering af indkomne tilbud vil kunne blive lagt vægt på den bedste beskrivelse af en håndtering af en sådan situation.

Herudover vil der i medfør af anden lovgivning kunne stilles andre beredskabsmæssige krav.

Til stk. 2

Stk. 2 pålægger administrator at oprette, vedligeholde og sikre integriteten af en database, som indeholder relevante oplysninger om de enkelte sub-domæner på niveauet umiddelbart under det eller de internet-domæner, der er omfattet af administrators administration. Som relevante oplysninger anses som minimum oplysninger om registrantens identitet samt oplysninger, der er i stand til at identificere registrantens navneserver. I praksis vil det blive krævet, at der til hvert internet-domænenavn som minimum skal være tilknyttet oplysninger, der er egnet til at identificere mindst to autoritative navneservere for internet-domænenavnet. Derudover skal navnedatabasen indeholde oplysninger om navn, fysisk postadresse og e-postadresse for de juridiske og fysiske personer, der i relation til hvert enkelt internet-domænenavn optræder i rollerne som henholdsvis registrant, fuldmægtig og betaler. Det bemærkes, at en og samme person godt kan udfylde flere roller, både for det enkelte internet-domænenavn, men også i forskellige sammenhænge.

Til stk. 3

Det foreslås at pålægge administrator at oprette, vedligeholde og sikre integriteten af og tilgangen til en navneserverdatabase (primær navneserver) for det eller de internet-domæner, som er omfattet af administrators administration. Heri ligger, at administrator skal sikre, at de i stk. 2 omtalte internet-domænenavnes autoritative navneserveroplysninger til enhver tid er tilgængelige for opslag fra en vilkårlig anden navneserver, som er tilknyttet internettet.

Administrator skal desuden sikre, at der findes et tilstrækkeligt antal sekundære navneservere, der kan træde i funktion, hvis den primære navneserver er ude af drift. Under almindelige driftsforhold vil man forvente, at der findes mindst to sekundære navneservere, og at disse er placeret på en måde, der indebærer, at et driftsstop, eksempelvis på grund af et Denial of Service attack (DoS angreb), af den ene ikke også rammer den anden. På denne måde opnås endvidere en bedre load-balancing ved navneserveropslag, da de sekundære navneservere er tilgængelige hele tiden, og altså ikke kun ved nedbrud af den primære server, selv om det er deres primære funktion.

Til stk. 4

For at sikre nødvendige sikkerhedseksemplarer af alle registreringsdata, skal administrator sikre deponering af databasen hos tredjepart. Pligten for administrator indebærer tillige en tabsbegrænsningspligt i forhold til registranter i tilfælde af diverse nedbrud mv. Sikkerhedsfilerne skal indlæses på et ikke-redi-

gerbart medie, som for eksempel bånd eller CD-ROM. Følgende filer skal arkiveres 1) internet-domænenavne (inklusive oversættelser af IDN-navne) med »handles« (det vil sige en tal- og bogstavkode (kundennummer) indeholdende oplysninger om personers eller organisationers postadresser, telefonnumre og lignende), oprettelsesdato og udløbsdato, 2) ekspansion af »handles« og 3) internet-domænenavne med navneservernavne, disses IP-numre og den ansvarliges »handle«.

Bestemmelsen er med til at sikre, at de relevante oplysninger er tilgængelige for en kommende administrator, jf. bemærkningerne til § 17, stk. 2 og 4.

Efter bestemmelsen skal administrator således dagligt sende kopi af databaserne til deponeringsinstansen.

Til stk. 5

Efter den foreslåede stk. 5 skal administrator sende kopi af deponeringsaftalen til IT- og Telestyrelsen. Gennem IT- og Telestyrelsens generelle tilsyn med loven, jf. § 23, påser IT- og Telestyrelsen, at der er indgået en reel aftale med deponeringsinstansen. IT- og Telestyrelsen skal således ikke tage stilling til selve aftalens indhold.

Til § 8

Til stk. 1

Det foreslås, at administrator i harmoni med ICANN's WHOIS bestemmelser skal oprette og opdatere en database, hvoraf registranternes navn, adresse og telefonnummer fremgår. Databasen skal sikre, at identiteten på registranterne kendes af administrator. Samtidig skal databasen medvirke til, at andre kan få oplyst, hvem der står bag et internet-domænenavn. Databasen skal således stilles til rådighed af administrator med henblik på at assistere brugerne i at finde informationer, der vedrører internet-domænenavne, jf. stk. 2.

Administrator af .dk har også i dag en database, hvori det er registreret, hvilken registrant, fuldmægtig og betalingsidentitet der er knyttet til det enkelte domænenavn. Databasen er tilgængelig via DIFO's hjemmeside.

Til stk. 2.

Det bemærkes, at domæneudvalget havde lagt op til en bestemmelse, hvor registrantens navn altid skulle offentliggøres, mens adresse og telefonnummer kunne blændes efter anmodning, såfremt disse oplysninger var undtaget fra offentlighed i henhold til anden lovgivning.

Udvalgets udgangspunkt for indførelsen af bestemmelsen har været at skabe et højkvalitetsdomæne med så stor gennemsigtighed på området som muligt. Enhver skulle kunne gøre sig bekendt med identiteten på en registrant og dermed, hvem der stod bag et konkret internet-domænenavn. Bestemmelsen skulle blandt andet medvirke til at begrænse grove hjemmesider samt chikane på hjemmesider m.v., da registranterne som udgangspunkt ikke var anonyme.

Datatilsynet har i forbindelse med høringen over udvalgets lovforslag henledt opmærksomheden på persondataloven samt de bagvedliggende direktiver, hvorefter enhver, der optræder i et offentligt register, som udgangspunkt skal have mulighed for at få blændet sit navn, adresse og telefonnummer. Persondataloven har til hensigt at beskytte borgere, der ikke ønsker at få offentliggjort navn, adresse og telefonnummer, blandt andet af hensyn til privatlivets fred.

Det foreslås på den baggrund, at der skal være mulighed for, at registranter, i overensstemmelse med persondatalovens regler herom, kan få blændet sine oplysninger om navn, adresse og telefonnummer i databasen ved at anmode administrator om dette.

Forslaget følger de almindelige regler efter persondataloven, hvorefter der ikke er en regel om, at almindelige ikke-følsomme oplysninger, herunder oplysninger om navn, adresse, telefonnummer og e-post-adresse, generelt er undtaget fra offentliggørelse. En undtagelse kræver aktiv handling af den pågældende.

Persondataloven indeholder forskellige regler for, hvornår registrering, videregivelse og anden behandling af ikke-følsomme oplysninger, såsom navn, adresse og telefonnummer må ske.

Det indgår således i forslaget, at oplysninger, der ikke er offentligt tilgængelige, i konkrete tilfælde kan videregives. Efter persondataloven kræver dette en konkret stillingtagen til, om oplysningerne kan videregives i særlige tilfælde, hvor der anmodes herom. I disse tilfælde vil der skulle foretages en vurdering af forholdet mellem registrantens interesser og de interesser, der ønskes forfulgt. Afvejningen skal ske i medfør af persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7.

Datatilsynet har tilkendegivet, at interesseafvejningen ved myndighedsforespørgsler samt forespørgsler fra klagenævnet i de fleste tilfælde medfører, at oplysningerne skal videregives, særligt i de tilfælde, hvor der foreligger bevis eller mistanke om krænkelse eller lovovertrædelser. Datatilsynet har endvidere henvist til persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 3, hvorefter personoplysninger endvidere skal udleveres, når der

foreligger en retlig forpligtelse, hvilket blandt andet kan være tilfældet ved en retskendelse.

Til § 9

Til stk. 1

Administrator har ansvaret for varetagelse af den daglige administration, herunder den tekniske drift af det eller de tildelte internet-domæner. Administrator kan vælge selv at stå for den daglige administration af det eller de tildelte internet-domæner eller lade opgaven varetage af andre. Hvis administrator har overladt administrationen eller dele heraf til en anden virksomhed, stilles der ikke i medfør af lovforslaget krav om, at det er samme virksomhed, der fungerer i hele udpegningsperioden.

Den foreslåede bestemmelse fastslår, at hele eller dele af administrationen kan overlades til en tredjepart. Heri ligger, at administrator har ansvaret for den daglige administration, jf. bemærkningerne til § 4, der nærmere beskriver, hvad der ligger i begrebet administrationen. Som i dag vil det være muligt at lade administrator selv stå for hele administrationen eller udlcitere hele eller dele af administrationen.

Til stk. 2

Stk. 2 stiller krav om, at hvis administrationen helt eller delvist udliciteres, skal administrationen varetages i overensstemmelse med lovens regler og forretningsbetingelser og vilkår fastsat i medfør heraf. Det slås samtidigt fast, at det er administrator, der bærer ansvaret herfor.

Til § 10

Registrering af internet-domænenavne hører som udgangspunkt under administrators virke. Administrator kan efter bestemmelsen overlade dele af registreringsprocessen, herunder formidling af ansøgninger og ændringer på vegne af ansøgere og registranter, til registratorer. Bestemmelsen sigter på at åbne mulighed for at videreføre forholdene, som de, for så vidt angår administrationen af .dk, er i dag.

Stk. 2 sikrer gennemsigtighed og dermed mulighed for registranter til at vælge, hvilken registrator der skal forestå registreringen på vegne af registranten. Bestemmelsen er med til at opretholde konkurrencen mellem eventuelle registratorer.

Med stk. 3 foreslås det, at administrator får hjemmel til at fastsætte de nærmere forretningsbetingelser og vilkår for registratorerne. Bestemmelsen viderefører forholdene, som de, for så vidt angår administrationen af .dk, er i dag.

F. t. l. vedr. internet-domæner m.v.

Til § 11

Til stk. 1

Bestemmelsen understøtter selvreguleringsystemet og viderefører i vidt omfang det nuværende system, hvor administrator fastsætter en række forhold, der har betydning for registranter. Administrator vil eksempelvis kunne fastsætte forretningsbetingelser eller vilkår om registrering, ibrugtagning, suspension, overdragelse og inddragelse. Det følger af DIFO's nuværende regelsæt, at administrator fastsætter regler om blandt andet tildeling, registrering, brug, forlængelse, sletning, suspendering, redelegering, ændring, ophævelse af aftaleforhold, brugerens opsigelse, inddragelse, overdragelse, administration af venteliste, ansvarsfraskrivelse, sikring af navneserver, opkrævning af gebyr og regler for klagenævnet.

Administrator vil endvidere som en del af den politiskabende virksomhed kunne udforme generelle retningslinjer for god skik.

Det forhold, at der i § 12 specifikt er nævnt to forhold (god skik og forbud mod warehousing) i loven samt, at der i denne bestemmelses stk. 2 er nævnt tre eksempler, der retter sig mod registranter og kan siges at have en indgribende karakter, begrænser ikke administrators frihed til i medfør af stk. 1 at fastsætte yderligere eller lignende indgribende forretningsbetingelser eller vilkår, som administrator måtte finde er relevante. Ligeledes vil administrator i medfør af stk. 1 kunne udvide eller fastsætte nærmere detaljerede forretningsbetingelser om eksempelvis overdragelse. Administrator vil i sin udformning af disse forretningsbetingelser og vilkår skulle sørge for, at der er proportionalitet i forhold til formålet. Forretningsbetingelser og vilkår skal fastsættes på en objektiv måde, således at der ikke sker diskrimination af enkelte eller grupper af registranter.

Til stk. 2

For at tydeliggøre, at administrator kan regulere visse forhold, der for registranten kan synes at have en indgribende karakter, foreslås det i stk. 2, at hjemlen i stk. 1 blandt andet kan omfatte fastsættelse af regler om brugspligt, anvendelse og inddragelse. Stk. 1 fastslår således, at administrator skal fastsætte regler, mens der i stk. 2 er givet eksempler på forhold, som administrator kan vælge at fastsætte, hvis administrator finder behov for det.

Til stk. 2, nr. 1

Administrator kan eksempelvis fastsætte forretningsbetingelser og vilkår om brugspligt. Indførelse af en brugspligt kan medføre, at alle registranter får

pligt til at bruge internet-domænenavne aktivt i mod-sætning til i dag, hvor der ikke er krav om aktiv brug af internet-domænenavne.

Hvis administrator på et tidspunkt indfører en brugspligt, vil det være op til administrator at tage stilling til, hvilke former for brug der anses for at være kvalificeret, herunder om det alene er decideret chikane, der skal rammes, eller om der skal stilles krav om, at registranter reelt skal bruge deres internet-domænenavne. I den forbindelse vil administrator skulle tage stilling til, hvad der forstås ved reel brug, og eventuelt, hvornår et internet-domænenavn skal være taget i brug. Administrator kan eksempelvis fastsætte, at et internet-domænenavn skal tages i brug indenfor en nærmere fastsat periode.

I varemærkeloven er indført en brugspligt, hvorefter varemærker skal tages i brug inden 5 år. Spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om brug, afgøres ud fra en vurdering af, om der er gjort reel brug. Et sådant krav indebærer, at det ikke er enhver anvendelse, som er tilstrækkelig til at konstituere brug. Reglen i varemærkeloven vil i forhold til internet-domænenavne kunne give anledning til betydelig tvivl.

Reel brug i forhold til internet-domænenavne bør sandsynligvis ikke omfatte den blotte oprettelse af en hjemmeside, især ikke i form af en eksempelvis »this site is hosted by ...« eller »under udarbejdelse«. Vanskeligere er internet-domænenavne, som blot anvendes til at pege på andre hjemmesider. Nogle er registreret for at forhindre typosquatting (det at registrere et internet-domænenavn, der ligger tæt op ad stavningsnavn af et velkendt varemærke eller internet-domænenavn, for på en eller anden vis at udnytte folk, der får stavet det velkendte navn forkert) og uskyldig fejlstavning - f.eks. Carlsberg.dk, udover Carlsberg.dk. Sådanne registreringer kan udmærket være udtryk for reel brug, men spørgsmålet må vurderes konkret af klagenævnet.

Til stk. 2, nr. 2

Administrator kan som et andet eksempel fastsætte forretningsbetingelser om retten til at anvende internet-domænenavne, herunder eksempelvis regler om gebyrer og forlængelse af retten til et internet-domænenavn, opsigelsesadgang, brugerens opsigelse af retten til et internet-domænenavn, overdragelse af retten til et internet-domænenavn, redelegering, administrative ændringer, offentliggørelse af oplysninger, sikring af navneservice (venteliste, fremgangsmåde ved optagelse på venteliste), fremgangsmåde ved udvidelse af det danske navnerum, og ansvarsfraskrivelse.

Til stk. 2, nr. 3

Det foreslås, at administrator eksempelvis fastsætter forretningsbetingelser om mulighed for administrators inddragelse af internet-domænenavne, herunder i tilfælde af hævedgang.

Ved inddragelse af internet-domænenavne må administrator ikke udsætte registranter for forskelsbehandling eller anvende usaglige kriterier. Derfor bør regler om inddragelse være eksplicit afspejlet i administrators regelsæt.

Som det er tilfældet i dag, får administrator mulighed for at fastsætte forretningsbetingelser og vilkår, hvorefter inddragelse af internet-domænenavne kan ske som følge af manglende overholdelse af aftalevilkår som en naturlig konsekvens af, at der er tale om et aftaleretligt forhold mellem administrator og registranten. Tilsvarende regler gælder ved manglende betaling af nummerafgift eller frekvensafgift, hvor IT- og Telestyrelsen kan tilbagekalde de tildelte numre eller frekvenstilladelser.

Endvidere vil administrator eksempelvis kunne fastsætte regler om, at et aftaleforhold skal kunne bringes til ophør ved inddragelse i de tilfælde, hvor internet-domænenavnet anvendes i strid med god domænenavnsskik samt i tilfælde, hvor der er tale om hamstring alene med henblik på efterfølgende videre salg eller udlejning med fortjeneste for øje, jf. den foreslåede § 12.

Et aftaleforhold med registranten vil herudover, som alle andre aftaler, i særlige tilfælde kunne ophæves på baggrund af afgørelser truffet af domstolene eller ved voldgift. Hertil kommer, at et aftaleforhold naturligvis vil kunne bringes til ophør ved inddragelse, hvis anden lovgivning overtrædes, eller hvis tredjeparts rettigheder krænkes.

Hvis administrator fastsætter bestemmelse om inddragelse af internet-domænenavne i almenhedens interesse, skal der foreligge væsentlige grunde for at inddrage internet-domænenavne, som er taget i brug af en registrant. Samtidig skal en regel om inddragelse i almenhedens interesse være afspejlet i administrators regelsæt. Hvis administrator på forhånd beslutter, at en række internet-domænenavne ikke skal kunne registreres i almenhedens interesse, kan administrator offentliggøre en liste over disse internet-domænenavne for at skabe gennemsigtighed herom.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at administrator træffer afgørelser over for registranter efter de forretningsbetingelser og vilkår, som administrator fastsætter i medfør

af stk. 1. Disse afgørelser vil kunne indbringes for klagenævnet, jf. § 15, stk. 1, nr. 3.

Heri ligger ikke, at administrator på forhånd skal påse, at alle bestemmelser i de gældende forretningsbetingelser og vilkår overholdes. Det er tværtimod fortsat et bærende princip i den foreslåede ordning, at internet-domænenavne kan registreres uden forudgående individuel prøvelse eller godkendelse hos administrator.

En række forretningsbetingelser og vilkår vedrørende betaling, konsekvenser af manglende betaling mv. vil imidlertid blive håndhævet af administrator. Det samme gælder en række forretningsbetingelser og vilkår, hvor overholdelsen kan sikres gennem den nærmere udformning af selve den automatiske online-registrering af internet-domænenavne i form af en teknisk blokering af muligheden for at oprette den pågældende type internet-domænenavne.

Til stk. 4

En eventuel indførelse af brugspligt for internet-domænenavne vil forudsætte en vis aktivitet for den enkelte registrant eksempelvis i form af iværksættelse af den konkret krævede brug og udarbejdelse af hjemmesider eller lignende alt afhængigt af, hvad internet-domænenavnet skal bruges til. For at sikre at registranter, der allerede har registret et internet-domænenavn, har mulighed for at foretage de relevante foranstaltninger til iværksættelse af den form for brug, der kræves efter administrators forretningsbetingelser, foreslås det, at administrators indførelse af brugspligt tidligst kan træde i kraft 5 år efter, at administrator i sine forretningsbetingelser har indført en sådan brugspligt. Fristen gælder for internet-domænenavne, der var registreret ved forretningsbetingelsernes ikrafttræden. Bestemmelsen hindrer ikke, at en bestemmelse om brugspligt træder i kraft med kortere varsel, hvis der er tale om en videreførelse af en bestemmelse med tilsvarende indhold, for eksempel fastsat af en tidligere administrator.

Til § 12

Til stk. 1

Bestemmelsen opstiller en almindelig pligt for registranter af internet-domænenavne til at optræde i overensstemmelse med god skik på området for internet-domænenavne.

Bestemmelsen er en generalklausul (en retlig standard). Ved at knytte en lovregulering til en retlig standard vil et retsområde udvikle sig gennem enkeltsager, der efterhånden danner en praksis, hvori de værdier, der anses for væsentlige på det pågældende om-

råde, reflekteres. Derfor anvendes retlige standarder typisk på områder, hvor der findes en kompetent instans, der kan udmønte denne praksis. En tilsvarende bestemmelse er indført i markedsføringslovens § 1 om god markedsføringsskik, hvor kravet blandt andet udmøntes ved Forbrugerombudsmandens praksis, og i lov om behandling af personoplysninger § 5, stk. 1, om god databehandlingsskik, hvor kravet udmøntes af Datatilsynet.

Efter lovforslaget vil det først og fremmest blive det klagenævnet, der nedsættes i medfør af § 13 på området for internet-domænenavne, der kommer til at udvikle praksis om god domænenavns-skik. Klagenævnets afgørelser kan prøves af de almindelige domstole, der dermed også vil udmønte kravet, i det omfang domstolene vælger at gå ind i klagenævnets skønsafvejning. Derudover forudsættes det, at administrator i udøvelsen af sin politikskabende virksomhed, i det omfang administrator finder dette relevant, fastsætter generelle retningslinjer om forhold, der ellers vil blive vurderet af klagenævnet på grundlag af generalklausulen.

Det er hensigten med en regel om god skik på området for internet-domænenavne dels at give klagenævnet en klar lovhjemmel til at træffe afgørelser baseret på almindelige rimelighedsovervejelser i stedet for at skulle henvise til »almindelige retsgrundsætninger« mv., dels at tilvejebringe en særlig retlig platform for den fremtidige retsudvikling.

Med ordet registrant sigtes til den, der til enhver tid er registreret som indehaver af internet-domænenavnet, uanset om den pågældende selv har foretaget den første registrering eller har fået overdraget internet-domænenavnet ved aftale, arv eller anden form for succession. Endvidere vil den fysiske eller juridiske person, der står foran at skulle registrere et internet-domænenavn gennem ansøgning, i visse tilfælde kunne betragtes som registrant i medfør af bestemmelsen.

Kravet om overholdelse af god domænenavns-skik gælder derfor både registrering, ibrugtagning, markedsføring, overdragelse, anvendelse og opgivelse af internet-domænenavne. Det har således ikke været til sigtet at lægge nogen begrænsning i, hvilke hændelser omkring registrering og brug af internet-domænenavne der kan være underlagt pligt til at følge god domænenavns-skik. De forhold, der indgår i god skik-vurderingen, kan ikke alene angå registreringsøjeblikket, men også ethvert senere tidspunkt, efter at internet-domænenavnet er registreret. Ligeledes gælder bestemmelsen for enhver efterfølgende indehaver af et internet-domænenavn. Også den, der overtager et al-

lerede registreret internet-domænenavn, vil således skulle iagttage reglerne om god domænenavns-skik.

Den foreslåede bestemmelse håndhæves, som ovenfor nævnt, af klagenævnet og domstolene, hvori-mod bestemmelsen ikke giver administrator hjemmel til at træffe konkrete afgørelser overfor registranter alene baseret på generalklausulen. Administrators afgørelser over for de enkelte registranter vil således i det hele skulle træffes på grundlag af de af administrator fastsatte gældende forretningsbetingelser og vilkår. De krav, administrator herudover måtte ønske at rette mod enkelte registranter, må administrator formulere som en påstand, der nedlægges overfor klagenævnet med registranten som indklaget, jf. den foreslåede § 15. Som nævnt i bemærkningerne til § 11, skal administrator ikke på forhånd påse, at bestemmelserne i de gældende forretningsbetingelser og vilkår overholdes. Bliver administrator imidlertid opmærksom på, at forretningsbetingelser og vilkår er overtrådt, kan administrator enten håndtere sagen selv eller indbringe sagen for klagenævnet.

Hvor generalklausulen i markedsføringslovens § 1 efter sin ordlyd alene gælder for privat erhvervsvirksomhed og offentlig virksomhed, som kan sidestilles hermed, er det sigtet med den foreslåede bestemmelse, at denne også kan gøres gældende over for personer og institutioner, der ikke optræder som erhvervsdrivende, f.eks. privatpersoner, foreninger, offentlige myndigheder, institutioner mv. I denne henseende tjener den foreslåede generalklausul således til at supplere og klargøre det eksisterende hjemmelsgrundlag gennem tilvejebringelsen af en udtrykkelig lovhjemmel.

Inden for det erhvervsmæssige område, dvs. området for markedsføringslovens § 1, vil den nye generalklausul for fremtiden skulle anvendes frem for markedsføringslovens § 1, jf. det almindelige princip om, at den specielle regel går forud for den generelle regel. Her er der således tilsigtet en »udskiftning« af hjemmelsgrundlaget. Det understreges i den forbindelse, at det ikke har været hensigten derved at opnå ændringer i den materielle retsstilling, således som denne har udviklet sig i den hidtidige praksis på baggrund af markedsføringslovens § 1 primært fra Klagenævnet for Domænenavne. Introduktionen af en særregel om god skik på internet-domænenavnsområdet har imidlertid også et mere offensivt sigte. Den foreslåede generalklausul vil således muliggøre en fremtidig retsudvikling, som i højere grad end den generelle bestemmelse i markedsføringslovens § 1, vil gøre det muligt for klagenævnet og domstole mv. at inddrage de særlige hensyn, som internet-domænenavne giver anledning

til, i den konkrete retsanvendelse, jf. nedenfor, hvorved der efterhånden vil udvikle sig en særlig praksis om god skik på området for internet-domænenavne. Bestemmelsen har ingen selvstændig betydning på områder, hvor anden lovgivning finder anvendelse, herunder den kendetegnsretlige lovgivning i markedsføringslovens § 5, varemærkeloven, personnavneloven og virksomhedslovene mv. Det har således ikke været tilsigtet at indskrænke anvendelsen af denne anden lovgivning på disse overlappende områder.

I den praktiske udmøntning af kravet om god skik vil man ofte støde på en række modstående almene hensyn, som må afbalanceres overfor hinanden. Selv om en regel om god skik ofte vil være rettet mod private registranter, er der ikke dermed foretaget en interesseafvejning til fordel for den private registrant. Kommercielle og samfundsmæssige forhold kan i nogle tilfælde veje tungere.

For det første spiller det en rolle, hvilken teknisk funktion internet-domænenavne spiller for kommunikationen på internettet. Under et givent første ordens internet-domæne vil der være et meget stort antal mulige navne, som registranter kan tage i brug. Da værdien af et internet-domænenavn står og falder med navnets evne til at skabe associationer til en specifik faktisk brug, vil der i virkelighedens verden kun være et begrænset antal navne med sigte på bestemte formål. Dette kan også udtrykkes således, at der er »knaphed« på de pågældende internet-domænenavne. Derfor vil der ofte kunne opstå et interesse-mæssigt misforhold mellem den interesse, der på den ene side gør sig gældende hos den, der har registreret et internet-domænenavn uden at tage dette i brug, og andre, der på grund af deres tilknytning til de værdier, det pågældende internet-domænenavn signalerer, ønsker at få adgang til at benytte det pågældende internet-domænenavn. En regel om god skik kan benyttes til at finde en passende balance, hvorefter værdifulde internet-domænenavne tages i aktiv brug på en måde, der kommer internet-samfundet til gavn.

For det andet spiller det en rolle, hvorledes et internet-domænenavn faktisk anvendes. I diskussionen om den retlige regulering af internet-domænenavne sætter man undertiden lighedstegn mellem internet-domænenavne og hjemmesider. Det ligger da også klart, at nogle af de mest værdifulde anvendelsesformer for internet-domænenavne netop er som grundlag for kommunikation via hjemmesider. Internet-domænenavne kan dog også anvendes til andre formål, f.eks. e-post og FTP-service. En sådan anvendelse kan også have en betydelig nytteværdi, men da e-post ofte sendes mellem parter, der kender hinanden, medens kommu-

nikation til og fra hjemmesider ofte sker mellem parter, der ikke kender hinanden (og som derfor har behov for at kunne huske det relevante kontaktpunkt), har en sådan anvendelse ofte en mindre økonomisk værdi. Det kan f.eks. opleves som uhensigtsmæssigt, at internet-domænenavne med almene betegnelser som f.eks. »industri.dk«, »udsalg.dk« og »bank.dk« ikke er taget i en sådan praktisk brug, som deres signalværdi kunne indicere, men reelt fremstår som »sat til salg« af en privat virksomhed. De forhold, der begrunder, at indehavere af sådanne værdifulde internet-domænenavne vælger ikke at anvende disse internet-domænenavne på en måde, der reflekterer navnenes reelle værdi, kan efter omstændighederne indgå i en vurdering af, om de pågældende registranter optræder i strid med god domænenavns-skik ved ikke at lade de pågældende internet-domænenavne afstå på rimelige vilkår til parter, for hvem det har større værdi at kunne tage disse navne i brug.

Som anført har det stor indflydelse på den retlige vurdering af internet-domænenavne, hvorledes et internet-domænenavn rent faktisk anvendes. At dette moment spiller ind i den retlige vurdering, fremgår da også af praksis fra det eksisterende klagenævn på området, Klagenævnet for Domænenavne. Oversigtsmæssigt kan man sige, at omfanget og karakteren af den faktiske brug i en vurdering af god domænenavns-skik både har en aktiv og en passiv side. Den aktive side drejer sig om, hvorvidt internet-domænenavnet anvendes til legitime aktiviteter. Den passive side skeler til, om internet-domænenavnet overhovedet anvendes, eller om det på grund af sin begrænsede anvendelse, f.eks. udelukkende til e-mail-kommunikation men uden aktiv brug af web-funktionalitet, kun anvendes meget begrænset.

Et tredje hensyn udspringer af, at der ikke tidligere har været nogen regel om god skik på området for internet-domæner i Danmark. Den historiske udvikling, navnlig hen imod slutningen af 1990'erne, har betydet, at en række navne er blevet registreret på en i og for sig tilfældig måde, hvor fordelingen af disse navne ikke er lagt frem som en samfundsbeslutning. Denne udvikling har været understøttet af, at selve navnestrukturen på internettet ikke indebærer nogen sikkerhed for, at der bag et internet-domænenavn findes en given virksomhed. Virksomheder, der har identiske varemærker inden for forskellige vareklasser, vil derfor befinde sig i en nødvendig konkurrence om det hertil hørende internet-domænenavn. I en sådan navnekonkurrence kan der aldrig skabes fuldstændig stringens mellem et kendetegn og et internet-domænenavn. Denne nødvendige mangel på stringens må

reflekteres i en tilsvarende rummelighed i, hvad der skal anses for god skik.

Et fjerde hensyn angår registrantens ret til at anvende internet-domænenavne til at komme til orde med politiske synspunkter eller forbrugerkritik. Afskæres adgangen generelt til at registrere internet-domænenavne, der indebærer henvisninger til virksomheder, politiske partier eller politiske synspunkter under henvisning til, at en sådan henvisning vil være upassende eller lignende, risikerer man at kunne lægge alvorlige begrænsninger for udfoldelsen af den politiske debat i samfundet.

I en oversigt over de handlinger eller undladelser, der må opfylde kravet til god domænenavns-skik, må disse modstående hensyn afvejes mod hinanden. Resultatet af denne afvejning vil ikke stå fast over tid. En række faktorer, herunder den almindelige retsudvikling herhjemme samt udviklingen i domænenavns-praksis uden for Danmark, kan navnlig føre til, at kravene til god skik vil ændre sig.

I det følgende er opstillet nogle scenarier, hvor det kunne være relevant at gøre brug af reglen om god domænenavns-skik.

En første type af tilfælde angår konflikter, der angår selve den måde, hvorpå et internet-domænenavn er taget i brug. En sådan vurdering kan navnlig være relevant i relation til internet-domænenavne registreret før 1. juli 1999, hvor DIFO overtog ansvaret for administrationen af internet-domænet .dk. Har en registrant for eksempel opnået ret til et internet-domænenavn under tilsidesættelse af de dagældende regler, kan dette tale for, at en fortsat registrering af internet-domænenavnet i dag vil være i strid med god skik.

Også andre forhold forud for registreringen af et internet-domænenavn, for eksempel kontakten mellem den person, der har registreret et internet-domænenavn, og en tredjepart kan rumme forhold, der kan være i strid med god domænenavns-skik. Det kan eksempelvis tænkes, at registranten ved en retsstridig optræden har fået en anden potentiel registrant til at afstå fra registreringen af et internet-domænenavn eller til at afstå navnet til en tredjepart med den virkning, at internet-domænenavnet nu er registreret af en anden part til skade for den forsmåede part.

Ligeledes kan efterfølgende forhold inddrages i vurderingen af god domænenavns-skik. At efterfølgende forhold kan spille ind for den retlige vurdering af et forholds lødighed, er ikke ukendt i dansk ret. Således fremgår det udtrykkeligt af aftalelovens § 36, stk. 2, at der i den aftaleretlige ugyldighedsvurdering skal tages hensyn til forholdene ved aftalens indgåelse, aftalens indhold og senere indtrufne omstændighe-

der. Efterfølgende forhold kan eksempelvis angå den værdi, samfundet senere tillægger bestemte typer af internet-domænenavne.

Bestemmelsen kan tænkes at finde anvendelse i relation til internet-domænenavne, der indeholder sætninger eller ytringer, der kan virke anstødelige, uden at der er tale om en kendetegnskonflikt. Den afvejning, der her må foretages, kan dog være vanskelig. Visse internet-domænenavne er registreret med særdeles grove og anstødelige ord- og sætningskonstruktioner. Kan brugen af sådanne ord mv. i sig selv medføre straf, vil opretholdelsen af internet-domænenavnet som udgangspunkt være i strid med god skik-kravet. Dette kan for eksempel tænkes, hvis internet-domænenavnet rummer en udtalelse eller anden meddelelse, ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering, jf. straffelovens § 266b. I andre tilfælde kan internet-domænenavnet tænkes at rumme blufærdighedskrænkelser (straffelovens § 232) eller blasfemi (straffelovens § 140). Ved at afskære registrering af internet-domænenavne, der kan tænkes at realisere sådanne lovovertrædelser, kan de kompetente instanser undgå at skulle gøre disse spørgsmål til strafferetlige spørgsmål.

En variant af denne type af konflikter er sager, hvor internet-domænenavne registreres for at udtale kritik over personer, virksomheder eller institutioner. Et eksempel herpå er internet-domænenavne, der er registreret med henblik på chikane, de såkaldte »hadesider«, og hvor ytringen ikke kan forbydes i medfør af andre lovregler om injurie og lignende. Her vil klagenævnet skulle foretage en konkret afvejning af de to parter interesser og graden af chikane, som registranten påfører den anden part. Nævnet har i nogle sager fundet, at indklagedes registrering og brug af klagers selskabsnavn som internet-domænenavn var udtryk for en chikanøs og illoyal adfærd, som var retsstridig over for klageren, og at indklagede ikke havde en loyale interesse i at anvende disse internet-domænenavne, hvori klagers navn indgik som en dominerende bestanddel, til brug for en hjemmeside indeholdende indklagedes livshistorie mv. Registreringerne blev derfor antaget udelukkende at være foretaget med henblik på at chikanere klageren, hvorfor den foreliggende registrering var i strid med gældende dansk ret og skulle slettes.

Som anført ovenfor vil reglen om god domænenavns-skik også kunne anvendes overfor en privatperson og anden ikke-erhvervsdrivende under omstændigheder, hvor den pågældende registrant har bragt

sig i en navnekonflikt med en erhvervsdrivende. I denne situation må klagenævnet foretage en afvejning af, om den potentielle registrant, der har indbragt sagen for klagenævnet, har en bedre ret end registranten.

Til stk. 2.

Med stk. 2 foreslås indført et forbud mod at registrere et eller typisk flere internet-domænenavne uden at have til hensigt selv at benytte disse, men alene for at sælge disse videre til personer, virksomheder organisationer mv., der har for eksempel en særlig driftsøkonomisk, personlig eller privat interesse i netop dette internet-domænenavn. Der vil typisk være tale om, at en sådan registrering er foretaget af registranter, der har forudset, at andre registranter vil kunne have en særlig interesse i det pågældende internet-domænenavn, og at den pågældende har været hurtigst til at få registreret navnet. Ofte anvendes begrebet »warehousing« om sådanne registreringer. Begrebet har imidlertid ikke noget sikkert anvendelsesområde og anvendes derfor også om registreringer, der ikke vil kunne rammes i medfør af bestemmelsen.

Det foreslås, at bestemmelsen får et snævert anvendelsesområde og alene finder anvendelse i tilfælde af, at registreringen er sket for at sælge eller udleje internet-domænenavnet. Internet-domænenavne må således ikke registreres alene med henblik på videreoverdragelse, hvor den, der overdrager internet-domænenavnet (den tidligere registrant), får en økonomisk vinding, hvad enten videreoverdragelsen sker fuldstændigt eller delvis, midlertidigt eller endeligt. Det væsentlige er således, om formålet med registreringen har været økonomisk vinding ved videreoverdragelse i en eller anden forstand. Hvis der udover en økonomisk gevinst har været andre hensigter bag registreringen af et internet-domænenavn, finder bestemmelsen ikke anvendelse. Det er således ikke hensigten med bestemmelsen at ramme en registrant, der foretager en registrering som led i et fuldmagtsforhold. Eksempelvis vil et reklamebureau, der til brug for en konkret opgave har registreret et antal navne, som det er tanken at klienten skal overtage, ikke være omfattet af forbudet. Afgørende for, om bestemmelsen finder anvendelse, vil være en konkret vurdering af fuldmagtsgivers forhold.

Det er ikke hensigten, at bestemmelsen skal ramme registranter, der nok på registrerings- eller overdragelsestidspunktet havde til hensigt at videresælge eller udleje, men som efterfølgende selv etablerer en reel brug af internet-domænenavnet. I en sådan situation vil registranten eksempelvis kunne sælge internet-do-

mænenavnet uden at være omfattet af forbudet i bestemmelsen.

Det er heller ikke hensigten, at bestemmelsen skal hindre udlejning af underdomæner, som for eksempel .co.dk. På dette punkt kan der være forskellige hensyn at tage under de forskellige internet-domæner, der omfattes af loven. Spørgsmålet må derfor behandles i forretningsbetingelserne, jf. bemærkningerne til § 11.

Ligesom det gælder for stk. 1, vil heller ikke stk. 2 alene kunne bringes i anvendelse overfor den optræden, der udmønter sig i registreringsøjeblikket, men ved enhver efterfølgende optræden.

Til § 13

Bestemmelsen beskriver nedsættelsen af et klagenavn for internet-domæner, herunder udpegningen. Samtidig foreskriver bestemmelsen, hvem der har pligt til at komme med forslag til kandidater i forbindelse hermed.

Til stk. 1

Det foreslås, at det er ministeren for videnskab, teknologi og udvikling, der nedsætter og udpeger klagenævnet og dets medlemmer.

Klagenavnets virke omfatter alle internet-domæner, der er omfattet af loven, uanset om der udpeges en eller flere administratorer efter § 4, stk. 3.

Det slås fast i stk. 1, at ministeren nedsætter et klagenavn, der er uafhængigt af såvel ministeren som af administrator.

Klagenævnet, der afløser det hidtidige private klagenavn, Klagenævnet for Domænenavne, forventes at udfylde den samme rolle som Klagenævnet for Domænenavne. Der er imidlertid tale om et offentlig retligt klagenavn, da klagenævnet oprettes ved lov, da medlemmerne udpeges af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling, og da ministeren godkender reglerne for nævnet, jf. § 14, stk. 3.

Til stk. 2

I stk. 2 understreges det, at klagenævnet finansieres af administrator. Hvis der i henhold til loven udpeges flere administratorer, skal disse sørge for at afholde klagenavnets udgifter samt bistå klagenævnet med sekretariatsbistand. Det forudsættes, at ministeren i medfør af § 4, stk. 2, jf. nr. 10, fastsætter den nærmere indbyrdes fordeling, mens oprettelse af et sekretariat og sekretariatets virke forventes at ske efter aftale med administratorerne imellem.

Til stk. 3 og 4

I stk. 3 og 4 er det slået fast, at ministerens udpegnings af medlemmer vil ske efter høring af klagenæv-

net og de relevante organisationer. Der er således ikke tale om en indstillingsret. For så vidt angår ministerens udpegning af klagenævnets formand, henvises til bemærkningerne til stk. 6. Ved første udpegning vil det nuværende klagenævn – Klagenævnet for Domænenavne – blive hørt. Herefter vil det til enhver tid sidende klagenævn blive hørt.

Klagenævnet for Domænenavne besidder i dag kompetencer inden for navne- og varemærkeretten. Med den foreslåede formulering kan de kompetencer, som Klagenævnet for Domænenavne har i dag, videreføres. Umiddelbart forventes disse kompetencer fortsat at være relevante i forbindelse med ministerens udpegning af klagenævnet første gang. Det er ikke sikkert, at udviklingen medfører, at det netop er disse kompetencer, der fremover er de relevante. Det afgørende er, at den relevante teoretiske og praktiske juridiske sagkundskab er repræsenteret i klagenævnet.

Nævnet består fast af 3 medlemmer og suppleres af yderligere 2 medlemmer ved behandling af sager, der vedrører ikke-kommercielle brugere. Det foreslås endvidere, at alle 5 medlemmer af klagenævnet deltager ved behandling af sager af principiel betydning samt, at det er formanden, der afgør, om der er tale om en sag af principiel betydning. Bestemmelsen skal sikre, at den praksis, der udvikles, er udviklet under deltagelse af og hensyntagen til alle relevante parter repræsenteret i nævnet. Eksempelvis er det hensigtsmæssigt, hvis repræsentanterne med erhvervsmæssig og forbrugermæssig sagkundskab også deltager i sager af en vis betydning vedrørende god skik, selv om den konkrete sag omhandler andre end ikke-kommercielle brugere.

Til stk. 5

Det foreslås, at de enkelte medlemmer af klagenævnet beskikkes for en nærmere fastsat periode. Herved sikres mulighed for en vis udskiftning i klagenævnets medlemmer. Perioden foreslås fastsat til 4 år, som blandt andet kendes fra Teleklagenævnet.

Til stk. 6

Det foreslås, at det er ministeren, der udpeger, hvem der skal være formand for klagenævnet, og at formanden skal være enten landsdommer eller højesteretsdommer. Det følger af almindelig praksis, at ministeren før udpegning af en dommer som klagenævnets formand indhenter en indstilling fra Præsidenten for Højesteret eller de to landsretspræsidenter i fællesskab. Årsagen til, at det foreslås, at formanden skal være landsdommer eller højesteretsdommer, er, at klagenævnet, ud over at behandle klager over administrators afgørelser, også vil skulle behandle tvister

mellem parter. Der er tale om tvister mellem registranter og tredjeparter og mellem registranter og administrator. Der er derfor behov for en formand, der har kompetence og erfaring i tvistløsning. Herved sikres, at formanden er uafhængig af forbrugernes og erhvervslivets organisationer. Årsagen skal yderligere ses i lyset af karakteren af tvisterne. En landsdommer eller en højesteretsdommer vil have stor erfaring og indsigt i at løse denne type tvister. Herved opnås en højere grad af retssikkerhed ved tvistløsning på domænenavnsområdet.

Reglen viderefører de krav til klagenævnets formand, som følger af selvregulering, idet det nuværende Klagenævn for Domænenavne har en højesteretsdommer som formand.

Til § 14

Til stk. 1

Med den foreslåede § 14 sker der en delvis videreførelse af det hidtidige system, som har været gældende for .dk, hvorefter administrator fastsætter nærmere regler for klagenævnets virksomhed. Bestemmelsen beskriver, hvilke forhold administrator som minimum skal fastsætte regler om. Der er tale om regler om fastsættelse af gebyrer for behandling af sager i nævnet, om fristen for hvornår en sag senest skal være indgivet, om at klagenævnet skal udarbejde en forretningsorden, og om at klager, der får medhold, har krav på at få gebyret tilbage. Der kan endvidere fastsættes krav om eksempelvis offentliggørelse af nævnets kendelser og nævnets årsberetning, herunder sagsbehandlingstid, priser og lignende forhold.

Som noget nyt vil der kunne være udpeget flere administratorer. Idet loven giver mulighed for, at der kan udpeges flere administratorer til administration af hver sit internet-domæne, skal disse administratorer sørge for at fastsætte reglerne for det fælles klagenævn i fællesskab. I forbindelse med et nyt udbud har en ny administrator ret til at genforhandle de fastsatte regler for klagenævnet. De nye regler skal herefter godkendes af ministeren. Bestemmelsen kan også opfyldes ved, at den nye administrator godkender de regler, der allerede er fastsat for klagenævnet. Reglen hindrer ikke, at der kan gælde forskellige regler for behandlingen af sager, alt efter hvilket internet-domæne der er tale om.

Til stk. 2

Klagenævnets omkostninger skal være baseret på de udgifter, der er forbundet med klagenævnets behandling af sager. Af forbrugermæssige hensyn foreslås det, at klagegebyret for ikke-kommercielle bruge-

re eller registranter følger, hvad der gælder på øvrige områder for forbrugerklager.

Løftet over klagegebyret for forbrugerklager betyder ikke, at gebyr for erhvervsklager kan fastsættes højere end de omkostninger, der alene er forbundet med behandling af erhvervsklager, jf. også bestemmelsen i § 13, stk. 2.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at de regler, som administrator eller administratorerne i medfør af stk. 1 fastsætter for klagenævnets virksomhed, skal godkendes af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling. Dette sammenholdt med, at klagenævnet er oprettet ved lov og medlemmerne udpeget af ministeren, slår fast, at klagenævnets virksomhed er offentligt retligt på trods af, at der er tale om et privat klagenævn. Dette betyder blandt andet, at klagenævnet er omfattet af forvaltningsloven mv. Hensigten med ministerens godkendelse er blandt andet at sikre en betryggende klageadgang for alle.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling vil efter hvert offentligt udbud skulle have forelagt nye regler for klagenævnet med henblik på godkendelse. Administratorerne kan derudover vælge i den eksisterende periode at forelægge ministeren et forslag til reviderede regler med henblik på godkendelse, hvis der opstår behov for ændringer. Ministeren kan vælge at godkende disse eller lade være. Hvis ministeren ikke kan godkende et regelsæt, vil ministeren kunne komme med forslag til, hvad der bør ændres.

Bestemmelsen medfører endvidere, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling ikke har hjemmel til efterfølgende at ændre godkendte regler for klagenævnet. Det kan som nævnt først ske i forbindelse med et nyt udbud.

Til § 15

Til stk. 1

Stk. 1 angiver, hvad der kan klages over.

Forhold, omfattet af nr. 1, er konflikter mellem en registrant og en tredjepart, eksempelvis hvor tredjeparten mener at have en bedre ret til et registreret internet-domænenavn end registranten, eller hvor tredjeparten eller registranten mener, at den anden part krænker dennes brug af et navn, firmanavn eller lignende. En tredjepart, der har en individuel og væsentlig interesse i sagen, vil også kunne indbringe en sag for nævnet med påstand om, at registranten overtræder konkrete regler på området.

Nr. 2 omfatter tvister mellem en registrant og administrator. Det kan være registranten, der er utilfreds

med dispositioner foretaget af administrator eller med administrators manglende handlinger. Herunder kan der være tale om, at den, til hvem administrator har delegeret hele eller dele af administrationen, efter registrantens mening har begået en fejl eller lignende over for registranten, jf. § 9, stk. 2, hvorefter administrator har ansvaret for, at den, der får delegeret en opgave med administrationen, overholder loven, regler, vilkår mv.

Derimod vil tvister mellem den, til hvem hele eller dele af administrationen er delegeret, og administrator ikke kunne indbringes for klagenævnet, men parterne er henvist til de almindelige domstole. Tilsvarende gælder tvister mellem administrator og de af administrator udpegede registratorer.

Administrator har med loven alene hjemmel til at træffe afgørelser efter egne forretningsbetingelser og vilkår fastsat i medfør af § 11, stk. 1, men ikke til eksempelvis at træffe afgørelser på baggrund af § 12. Administrator vil, i tilfælde hvor registranten menes at have overtrådt forbudet mod at registrere alene med videresalg eller udlejning for øje, eller hvor registranten menes at have handlet i strid med god domænenavnsskik, kunne indbringe sagen for klagenævnet med henblik på at få afklaret forholdet.

Nr. 3 omfatter de afgørelser, som administrator træffer i forhold til registranten i henhold til de forretningsbetingelser og vilkår, som administrator har fastsat i medfør af § 11, stk. 1. Registranten kan indbringe disse afgørelser for klagenævnet.

Registranten kan i forbindelse med en konkret sag indbringe klage over administrators sagsbehandling, da klagenævnet kan vurdere alle elementer i administrators afgørelse, retsanvendelse såvel som skøn. Da administrators virke er privatretligt, er forvaltningsloven ikke gældende for administrators sagsbehandling. Administrators sagsbehandling vil basere sig på de forretningsbetingelser og vilkår, som administrator i medfør af § 11, stk. 1, fastsætter vedrørende sagsbehandling, men der vil med tiden herudover udvikle sig en praksis for administrators sagsbehandling, som registranten med rette kan forvente er måden, hvorpå administrator håndterer sager på. Registranten vil derfor også kunne indbringe klager over, at administrator har handlet i strid med egen praksis for sagsbehandling og dermed i strid med ikke-diskriminationsprincippet. Der vil derfor kunne være tale om klage over, at administrator har overtrådt de af administrator i medfør af § 11, stk. 1, fastsatte regler om sagsbehandling eller forvaltningsloven, hvis en offentlig myndighed udpeges som administrator.

Udover disse regler og praksis vedrørende sagsbehandling vil der i minimumskravene kunne fastsættes nærmere krav til administrators sagsbehandling, ligesom også evalueringskriterierne vil kunne indeholde parametre vedrørende sagsbehandling, som tilbudsgiverne kan konkurrere på.

Til stk. 2

Det almindelige forvaltningsretlige princip om, at den, der har en individuel og væsentlig interesse i sagen, er klageberettiget, slås fast. Bestemmelsen omfatter blandt andre også administrator. Herved fastslås det, at førstestansen har klageret, hvilket ikke følger af almindelige forvaltningsretlige regler. Administrator kan udover de eksempler, der er nævnt under stk. 1, nr. 2, have behov for at indbringe en sag, hvis administrator eksempelvis ønsker at ændre en af sine egne tidligere afgørelser, men ikke har hjemmel til selv at foretage ændringen.

Til stk. 3

I stk. 3 fastslås, hvad klagenævnets afgørelse kan gå ud på. De typer af afgørelser, som klagenævnet kan træffe, svarer til, hvad administrative klagemyndigheder i almindelighed kan bestemme. Det fremgår, at klagenævnet kan træffe afgørelse om at suspendere, inddrage eller overføre et internet-domænenavn, der er registreret eller anvendt i strid med § 12, administrators forretningsbetingelser og vilkår fastsat i medfør af § 11, stk. 1, eller i strid med anden lovgivning i øvrigt. Herudover fremgår det, at klagenævnet kan træffe afgørelse om at stadfæste, ophæve, ændre eller hjemvise administrators afgørelse.

Til § 16

Det fastslås i stk. 1, at klagenævnets afgørelser er bindende. Der er således en pligt for administrator, registranter og øvrige parter til at efterleve de afgørelser, som nævnet træffer. Hensigten med bestemmelsen er blandt andet at afskære den hidtidige praksis, hvorefter den tabende part typisk har indbragt sagen for fogedretten.

Bestemmelsen betyder samtidig, at administrator får hjemmel til eksempelvis at inddrage et internet-domænenavn på baggrund af klagenævnets afgørelse herom. Det fastslås samtidigt at afgørelsen ikke kan påklages i det administrative system, men, som det fremgår af stk. 2, at sagen kan indbringes for domstolene.

Med bestemmelsen afskæres klageadgangen til blandt andre ministeren for videnskab, teknologi og udvikling.

Med bestemmelsen foreslås det, at klagenævnet skal kunne tillægge en indbringelse for domstolene opsættende virkning. Dette vil kunne ske ved, at klagenævnet enten i de relevante afgørelser eller efterfølgende, men dog inden klagefristens udløb, beslutter, at hvis afgørelsen indbringes for domstolen, da vil indbringelsen blive tillagt opsættende virkning.

Til § 17

Der vil som følge af udbudsmodellen med mellemrum skulle afholdes nye udbud over de internet-domæner, der er omfattet af reglerne i loven. Som følge heraf kan der blive udpeget en ny administrator, der skal videreføre den administration, den hidtidige administrator har udført. Bestemmelsen tager sammen med §§ 18 og 19 højde for de problemer, der opstår i en sådan overdragelsessituation. Bestemmelserne omfatter tillige den situation, der foreligger ved administrators ophør som følge af, at IT- og Telestyrelsen tilbagekalder tilladelsen efter § 20, stk. 1.

Er situationen derimod den, at ministeren har fastsat, at internet-domænet skal have en anden anvendelse, eller at internet-domænet ikke længere skal forvaltes efter reglerne i loven, finder bestemmelsen ikke anvendelse. I en sådan situation vil der ikke være en administrator at overføre aftaleforhold til, ligesom det ikke vil være relevant at overføre disse til IT- og Telestyrelsen, når internet-domænet ikke længere skal administreres.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastlægger en generel forpligtelse for administrator til at sikre, at en ny administrator vil kunne videreføre administrationen, så de registrerede internet-domænenavne fortsat er tilgængelige. Formålet hermed er at sikre, at overgangen får så få konsekvenser for registranterne som muligt. Heri ligger blandt andet, at den hidtidige administrator i forbindelse med ophøret må tage de nødvendige skridt til at sikre en smidig overgang. Bestemmelsen indeholder en generel forpligtelse, der er præciseret ved de særlige regler i stk. 2.

Til stk. 2

For at sikre, at administrationen i videst muligt omfang kan fortsætte i nyt regi uhindret og uden ulempe for nuværende og kommende registranter, pålægger bestemmelsen administrator i forbindelse med sit ophør vederlagsfrit at overdrage alle relevante oplysninger om de aftaleforhold, som administrator har med registranterne, til den ny administrator.

Den ny administrator vil være en administrator, der udpeges efter § 4, stk. 3, eller IT- og Telestyrelsen,

hvis IT- og Telestyrelsen overtager ansvaret for administrationen efter § 20, stk. 2, nr. 2, eller efter regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2. Tilsvarende gælder for stk. 4.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den pligt, administrator har i medfør af § 7, stk. 4, til at deponere oplysninger fra navnedatabasen og navneserverdatabasen. Begge bestemmelser har til formål at sikre, at disse tekniske oplysninger, registreringer, databaser mv. kan udnyttes igen af en ny administrator eller eventuelt af IT- og Telestyrelsen eller en af IT- og Telestyrelsen udpeget tredjepart, hvis styrelsen overtager ansvaret for administrationen. Adgangen til data er nødvendig for at kunne fortsætte som administrator under bibeholdelse af de eksisterende registreringer af internet-domænenavne. Herved undgås det, at registranterne oplever driftsmæssige problemer ved overgang til en ny administrator.

Til stk. 3

Ønsket om at sikre administrationen under en ny administrator ville kunne vanskeliggøres, hvis konkursboet efter en tidligere administrator kunne stille betingelser for udlevering af de oplysninger, der er omtalt i denne bestemmelse. For at undgå denne situation foreslås det i stk. 3, at de eksisterende aftaleforhold overgår til den ny administrator, der indtræder i disse aftaleforhold, jf. stk. 4. Dette betyder, at de eksisterende aftaler ikke er at betragte som aktiver i administrators eventuelle konkursbo. Aftaleforholdene overgår derimod til den ny administrator. Bestemmelsen vil dels indebære, at kurator ikke kan stille krav om betaling som vilkår for udlevering af de pågældende oplysninger, dels at den indtrædelsesret, boet måtte have i medfør af reglerne i konkursloven, sættes ud af kraft.

Med de begrænsninger, der følger af bestemmelsen, finder konkurslovens regler anvendelse. Konkurslovens § 55 om konkursboets indtrædelsesret finder dog ikke anvendelse i tilfældet af administrators konkurs.

Til stk. 4

Bestemmelsen indeholder en successionsregel, hvorefter den ny administrator eller IT- og Telestyrelsen, hvis IT- og Telestyrelsen overtager ansvaret for administrationen efter § 20, stk. 2, nr. 2, eller efter regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2, indtræder i de aftaleforhold, den tidligere administrator har indgået med registranter af de internet-domænenavne, der er omfattet af administrationen. I konsekvens heraf frigøres den tidligere administrator fra sine forpligtelser. Den tidligere administrators frigørelse og den nye administrators indtræden sker med virkning fra det overtagelsestidspunkt, der er angivet i den tilladelse, der

udstedes i medfør af § 5, stk. 1, af ministerens afgørelse i medfør af § 20, stk. 2, nr. 2, eller af regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2.

Set i relation til den enkelte registrant indebærer successionsreglen et debitorskifte. I stedet for den tidligere administrator vil registranten få den nye administrator som debitor (leverandør) fra og med overtagelsestidspunktet. Den foreslåede bestemmelse giver registranten en sikkerhed for den løbende drift af domænenavnssystemet. Med den ordning, der indføres, vil der således ikke være nogen reel risiko for, at den aftale, registranten har indgået med den tidligere administrator, ikke vil blive opfyldt.

Omvendt ville det være forbundet med stort praktisk besvær og betydelige omkostninger at skulle sikre sig samtykke fra hver enkelt registrant til gennemførelsen af overgangen til en ny administrator. Registranterne har således ret til at forblive registrant hos en ny administrator på samme vilkår som hidtil. Den nye administrator vil dog i medfør af § 11, stk. 1, kunne ændre forretningsbetingelserne og vilkår for registranterne.

I praksis vil registranter af internet-domænenavne have betalt forud for brugen af de registrerede domænenavne. I konsekvens af bestemmelsen skal der derfor gennemføres en refusion mellem den tidligere og den ny administrator, hvorved den ny administrator modtager et beløb fra den tidligere administrator svarende til de betalinger, registranterne har betalt til den tidligere administrator, gældende for perioden efter overtagelsen.

Successionsreglen omhandler alene registranter. Om den nye administrator også indtræder i de forpligtelser, den tidligere administrator havde over for lønmodtagere, må følge de almindelige regler i lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse. Lejemål, forretningslokaler, tjenestebiler, inventar mv. overføres ikke automatisk til den ny administrator, men indgår ved likvidationen og i dennes opgørelse af egenkapital, jf. § 18. Den nye administrator har mulighed for at aftale at overtage lejemål, inventar mv.

Til § 18

Administrators virke må ikke udøves med gevinst for øje og skal således være en non-profit virksomhed, hvorfor der ikke må udføres penge mv. til andre, jf. bemærkningerne til § 6, stk. 3. Hvis der i administrators virksomhed er en egenkapital, vil det typisk være beløb, som er indkrævet fra registranter i den periode, hvor administrator har forestået administrationen af det omhandlede internet-domæne. Som konsekvens

heraf foreslås det, at en eventuel egenkapital, som er oparbejdet via gebyrer opkrævet af registranter hos en ophørt administrator skal komme det danske internet-samfund og dermed brugerne til gode. Bestemmelsen hindrer dog ikke, at den del af egenkapitalen, der er indskudt af repræsentanter bag administrator, ikke indgår i likvidationsbeløbet.

Til stk. 1

Det foreslås, at der foretages en opgørelse af administrators bo (aktiver og passiver), når denne ophører af den ene eller anden årsag.

Administrators ophør kan skyldes flere forhold. Der kan være tale om, at den periode, som administrator er udpeget for, udløber. Ophør kan endvidere skyldes, at IT- og Telestyrelsen i medfør af § 20, stk. 1, tilbagekalder tilladelsen.

Til forskel fra § 17 gælder § 18 for alle tilfælde af ophør, uanset om der udpeges en ny administrator efterfølgende eller ej.

Der vil således skulle foretages en likvidation, hvis internet-domænet skal have en anden anvendelse, internet-domænet ikke længere skal forvaltes efter lovens bestemmelser eller lignende, jf. § 3, stk. 2.

Hvis administrator har fået udstedt mere end én tilladelse til at administrere og således er administrator for flere internet-domæner, og administrator alene ophører i forhold til en af disse tilladelser, vil der skulle foretages en delvis likvidation af administrator efter forhandling mellem administrator og likvidator.

Likvidation forudsætter, at der er tale om et solvent bo. Boet opgøres efter reglerne om solvent likvidation. Hvis det viser sig, at solvent likvidation ikke er mulig, skal likvidator, jf. stk. 2, blot indgive en konkursbegæring, hvorefter opgørelsen af administrators virksomhed sker efter konkurslovens bestemmelser mv.

Det foreslås, at aktieselskabslovens §§ 121-125 og § 127, jf. dog denne bestemmelses stk. 2-5, finder anvendelse ved likvidation af en administrators virksomhed. Bestemmelserne i aktieselskabslovens §§ 121-125 og § 127 fastsætter bestemmelser om likvidators opgaver og forpligtelser i tilfælde af likvidation af aktieselskaber.

Hvis administrator er organiseret som et aktieselskab, så kommer § 18 i tillæg til aktieselskabslovens bestemmelser. Hvis administrator derimod er organiseret i andre virksomhedsformer, skal den særlige lovgivning for den aktuelle virksomhedsform følges. Så kommer § 18 i tillæg, med de fornødne tilpasninger til den særlige virksomhedsform.

Til stk. 2

Det foreslås, at IT- og Telestyrelsen udpeger en eller flere likvidatorer, som skal være uvildige, dvs. ikke må have en personlig eller særlig interesse i hverken den hidtidige eller den nye administrator eller i det danske internet-samfund. Likvidator foretager opgørelsen af administrators aktiver og passiver mv. Udpegnings af mere end en likvidator vil kunne ske, hvor IT- og Telestyrelsen skønner, at det er nødvendigt, fordi særlige forhold gør det relevant at inddrage særlig ekspertise eller i tilfælde, hvor der er tale om en særlig stor pulje, der skal forvaltes.

Til stk. 3

IT- og Telestyrelsen skal have det af likvidator udarbejdede likvidationsregnskab tilsendt. Regnskabet skal være offentligt tilgængeligt hos IT- og Telestyrelsen.

Indsendelsen af likvidationsregnskabet til IT- og Telestyrelsen indebærer blandt andet, at rigsrevisor har adgang til gennemgang heraf i medfør af § 6, jf. § 4 i lov om revisionen af statens regnskaber m.m., samt til at rapportere herom til statsrevisorerne.

Administratore, der er omfattet af aktieselskabsloven, vil fortsat være omfattet af kravene i aktieselskabsloven.

IT- og Telestyrelsen fører tilsyn hermed ved at konstatere, at regnskabet er modtaget fra likvidator.

Til stk. 4

Når likvidationen er foretaget, og egenkapitalen er gjort op, skal der tages stilling til, hvad der skal ske med beløbet. Med udgangspunkt i det non-profit-princip, der er indeholdt i forslaget § 6, stk. 3, anses dette beløb for at være optjent af det danske internet-samfund. Derfor stilles der forslag om, at beløbet skal tilbagebetales til formål, der kommer det danske internet-samfund til gavn.

En tilbagebetalingsordning til de enkelte registranter vurderes imidlertid at være forbundet med for store administrative omkostninger. Ligeledes må det beløb, der vil kunne udbetales til den enkelte registrant, forventes at være af meget beskeden karakter, da likvidationsbeløbet må forventes at være ret beskedent i en non-profit virksomhed. Omkostningerne ved en tilbagebetaling vurderes på denne baggrund som oftest ikke at ville kunne stå i et rimeligt forhold til beløbets størrelse.

Samtidig vurderes det at være vanskeligt at forestå en rimelig fordeling af likvidationsbeløbet. De registranter, der har haft registreret et internet-domæne navn i årevis og betalt til administrator, er måske ikke længere registranter, mens andre måske først umid-

delbart før administrators ophør har registreret et internet-domænenavn. Det vil være vanskeligt at finde frem til alle kunder eller en hensigtsmæssig skæringsdag. Desuden kan den situation opstå, at en administrator ophører, fordi der ikke længere er interesse for at have registreret internet-domænenavne under det pågældende internet-domæne. I dette tilfælde vil der være få registranter tilbage ved administrators ophør, og det vil ikke være hensigtsmæssigt, hvis det er disse få, der skal dele beløbet.

Det foreslås på denne baggrund, at pengene benyttes på en måde, så beløbet kommer det danske internet-samfund til gode på anden vis.

Beløbet vil efter det foreslåede overgå til en pulje, der skal udbetales til formål, der kan komme det danske internet-samfund til gode. Disse formål vil fremgå af administrators vedtægter, jf. bemærkningerne til § 6, stk. 5. Det er hensigten, at likvidator forestår forvaltningen af beløbet, herunder udbetaler likvidationsbeløbet til formål, der fremgår af vedtægterne.

Med henblik på at sikre gennemsigtighed om udbetalinger fra puljen, skal regnskabet indeholde en liste, der indeholder en angivelse af hvem, der har modtaget udbetalinger med angivelse af beløbets størrelse og til hvilke konkrete formål.

Årsregnskabslovens regler finder anvendelse ved revision af likvidationsregnskabet, jf. § 6, stk. 10.

Til stk. 5

Administrators revisor skal afgive en særskilt erklæring om, hvorvidt likvidationsbeløbet er anvendt i overensstemmelse med de formål, som fremgår af administrators vedtægter, jf. § 6, stk. 5.

Til § 19

For at undgå, at overgangen fra den tidligere til den ny administrator får indflydelse på de retssager, den tidligere administrator måtte være involveret i med relation til driften, samt de sager, der måtte være under behandling i klagenævnet mod den tidligere administrator, foreslås det, at den nye administrator uden videre indtræder i verserende rets- og klagenævnsager, der har relevans for administrator eller en registrant.

Indtrædelsespligten i 1. led finder alene anvendelse på forhold, der vedrører selve administrators virke som administrator i forhold til registranten. Det er derimod ikke meningen, at administrator skal indtræde i øvrige sager som eksempelvis sager om ansættelsesforhold (medmindre der foreligger en virksomheds-overdragelse, som indebærer, at den nye administrator succederer i et eventuelt retskrav efter reglerne herom i lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomheds-

overdragelse) eller husleje. I tvivlstilfælde må forholdet afklares ved aftale mellem den tidligere og den ny administrator.

I relation til de sager, som den ny administrator indtræder i, vil der skulle foretages en refusion af de omkostninger, der er påløbet henholdsvis før og efter skæringstidspunktet. Det forudsættes, at de fornødne aftaler herom indgås mellem den tidligere og den ny administrator.

Til § 20

Til stk. 1

Med § 20 foreslås en måde, hvormed der tages hånd om den situation, at administrator groft eller gentagne gange overtræder loven eller vilkår fastsat i administrators tilladelse. Det foreslås, at IT- og Telestyrelsen gives hjemmel til at kunne tilbagekalde tilladelsen.

Overtrædelse af loven eller vilkår omfatter blandt andet den situation, at administrators virksomhed af en eller anden årsag ophører. Der vil hovedsageligt være tale om ophør på grund af administrators økonomiske situation eksempelvis konkurs. Men situationen omfatter også andre former for ophør, hvor administrator ikke har mulighed for at videreføre administrationen i overensstemmelse med de opstillede betingelser. Dette kan eksempelvis være, at den brede sammensætning ikke sikres, fordi en eller flere organisationer af en eller anden årsag ikke længere ønsker at være repræsenteret, uden administrator ad sædvanlig vej, som fastsat i vedtægterne, kan løse problemet.

Til stk. 2

Det foreslås, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan træffe afgørelse om, hvad der skal ske med et internet-domæne, som IT- og Telestyrelsen har tilbagekaldt. Bestemmelsen begrænser ikke ministerens mulighed for i medfør af sin hjemmel i § 3, stk. 2, at fastsætte, at internet-domænet ikke skal forvaltes efter reglerne i denne lov, eller at internet-domænet skal have en anden anvendelse, jf. i øvrigt bemærkningerne til § 4, stk. 2, nr. 8.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 4, stk. 2, nr. 8, hvoraf det fremgår, at hvis ministeren fastsætter, at IT- og Telestyrelsen overtager ansvaret for administrationen, dækker den i loven anvendte betegnelse administrator også IT- og Telestyrelsen.

Til § 21

Til stk. 1

I stk. 1 fastsættes det, at IT- og Telestyrelsen kan opkræve gebyrer i de tilfælde, hvor IT- og Telestyrel-

sen overtager ansvaret for administrationen af et internet-domænenavn.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan i tilfælde af, at IT- og Telestyrelsen har tilbagekaldt en tilladelse, jf. § 20, blandt andet beslutte, at IT- og Telestyrelsen skal overtage ansvaret for administrationen af det pågældende internet-domæne. Det samme er tilfældet, hvis der ved et offentligt udbud af et nyt internet-domæne ikke kan findes en administrator, jf. § 4, stk. 2. IT- og Telestyrelsen vil kunne delegerede opgaven og betale andre for at udføre hele eller dele af opgaven.

Med henblik på, at IT- og Telestyrelsen i sådanne situationer kan få dækket sine omkostninger ved administrationen, foreslås det, at IT- og Telestyrelsen kan opkræve gebyrer i sådanne tilfælde. Da gebyrerne alene skal dække IT- og Telestyrelsens omkostninger ved administration, vil administrationen i disse situationer ligeledes ske på omkostningsbaseret grundlag.

Optrækningen forventes, i lighed med hvad der gælder for opkrævning af gebyr for internet-domænenavne under .dk, at ske én gang årligt gældende fra den dag, hvor IT- og Telestyrelsen overtager ansvaret for administrationen af et givent internet-domæne.

Registranter, der har registreret internet-domænenavne under .dk, betaler i dag fra det tidspunkt, hvor internet-domænenavnet er registreret. Der er således tale om, at DIFO i dag løbende sender opkrævninger ud til registranter afhængigt af registreringstidspunktet. Tilsvarende forventes at blive fastsat ved ministeren for videnskab, teknologi og udviklings udmøntning af bestemmelsen, men reglerne vil kunne påvirkes af, hvad der tidligere har været gældende for det pågældende internet-domæne.

I de tilfælde, hvor IT- og Telestyrelsen skal overtage ansvaret for administrationen af et internet-domæne, vil IT- og Telestyrelsen således kunne opkræve gebyrer fra overtagelsesdagen.

Til stk. 2.

I stk. 2 foreslås det, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling får hjemmel til at fastsætte de nærmere regler om gebyrer og regler om ekstraordinær betaling.

Da det ikke på forhånd er givet, hvad det vil koste for IT- og Telestyrelsen at overtage administrationen af et internet-domæne, vil ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kunne fastsætte nærmere regler for IT- og Telestyrelsens opkrævning af gebyrer og opkrævning af ekstraordinær betaling.

Ekstraordinære betalinger er engangsbetalinger og skal kun anvendes i den situation, hvor der af særlige

grunde er et kapitalbehov, som ikke kan dækkes af de ordinære gebyrer. Ekstraordinære betalinger vil kunne pålægges alle, der har registreret internet-domænenavne under det pågældende internet-domæne på et givent tidspunkt. Bestemmelsen giver mulighed for, at det fastsættes, at der kan opkræves et beløb af en sådan størrelse, at administrationen kan genoprettes som en sund og funktionel virksomhed. Alle de udgifter, som måtte være forbundet med IT- og Telestyrelsens rekonstruktion, skal kunne dækkes, idet det skal være omkostningsneutralt for staten, hvis IT- og Telestyrelsen må overtage administrationen.

Optrækning af ekstraordinær betaling skal sikre ligebehandling af alle registranterne, idet det forventes, at IT- og Telestyrelsen kun skal varetage administrationen i en begrænset periode (mindre end 1 år) indtil nyt udbud eventuelt kan afholdes.

Det vil være op til ministeren at vurdere, om beløbet er af en sådan størrelse, eller der er øvrige forhold, der gør, at det vil være mest hensigtsmæssigt i stedet at lade internet-domænet ophøre, jf. ministerens hjemmel i § 3, stk. 2 til at beslutte, hvorvidt et internet-domæne skal være omfattet af lovens bestemmelser.

Til § 22

Bestemmelsen giver IT- og Telestyrelsen hjemmel til at kræve oplysninger og materiale til brug for styrelsens varetagelse af opgaven med at føre tilsyn med loven. Herunder kan IT- og Telestyrelsen indhente oplysninger og materiale, der relaterer sig til administrators indgåelse af kontrakter med organisationer, selskaber mv., der er interesseforbundne med administrator, herunder et eventuelt moderselskab, jf. bemærkninger til § 6, stk. 4.

Bestemmelsen svarer til, hvad der sædvanligt gælder for IT- og Telestyrelsens tilsynsvirksomhed på telearrådet.

Det forudsættes, at selvindkrimeringsforbudet iagttages, således at bestemmelsen ikke indebærer, at de pågældende skal oplyse om egne eventuelle kriminelle forhold.

Efter bestemmelsen kan IT- og Telestyrelsen indhente oplysninger hos administrator med henblik på offentliggørelse af statistikker over blandt andet det samlede antal registrerede domænenavne, antal klagesager mv.

Til § 23

Bestemmelsen fastslår, at IT- og Telestyrelsen fører tilsyn med overholdelse af loven, nærmere bestemt med § 6, stk. 1-10, § 7, § 8, stk. 1, § 9, stk. 2, § 10, stk. 2, § 11, stk. 1 og 4, § 13, stk. 2, § 14, stk. 1 og 2,

§ 17 og § 19 og vilkår fastsat i tilladelser udstedt i medfør af § 5, stk. 1. Bestemmelsen svarer til, hvad der sædvanligt gælder for IT- og Telestyrelsens tilsynsvirksomhed på teleområdet.

Til stk. 2

Det foreslås, at IT- og Telestyrelsen gives hjemmel til at udstede påbud til administrator, hvis denne ikke overholder vilkår fastsat i tilladelsen til at administrere et internet-domæne, hvilket svarer til, hvad der i øvrigt gælder for IT- og Telestyrelsens tilsynsvirksomhed på teleområdet.

Herudover vil IT- og Telestyrelsen med tilsynet i stk. 1, skulle påse og påtale, hvorvidt loven overholdes.

Til § 24

Samfundsmæssigt er det væsentligt, at kommunikationen over internettet fungerer, herunder at der er adgang til hjemmesider via internet-domænenavne. Der er således tale om en infrastruktur, som er væsentlig til stadighed at have adgang til.

Det kan derfor også få meget alvorlige følger, hvis administrator ikke til stadighed sikrer en stabil, sikker og uafbrudt drift af og forbindelse til navneserverne.

Det er tillige vigtigt, at administrator til stadighed har et korrekt opdateret billede af de enkelte internet-domænenavne, der er oprettet under et internet-domæne. Dette sker ved administrators oprettelse, vedligeholdelse og sikring af integriteten af navnedatabaserne.

Hertil kommer, at det er vigtigt, at administrator dagligt sender en kopi af navnedatabasen og navneserverdatabasen til en deponeringsinstans, således at administrationen ved nedbrud med det samme kan genoprettes med brug af de kopier af databaserne, som deponeringsinstansen ligger inde med.

Med henblik på at sikre, at administrator ved, hvem der er indehaver af de enkelte internet-domænenavne, er det en forudsætning, at administrator ligeledes opretter og opdatere en database, der indeholder registranternes navn, adresse og telefonnummer.

Efter administrators ophør er det af afgørende betydning, at administrationen i videst muligt omfang kan fortsætte som hidtil, således at dette ikke får konsekvenser for registranterne. Det er ligeledes af afgørende betydning, at administrator overfører alle oplysninger om eksisterende aftaler med registranter, herunder de oplysninger, der fremgår af ovennævnte databaser til en ny administrator, således denne har mulighed for at videreføre administrationen uden nævneværdige konsekvenser for registranterne. Forelå en så-

dan forpligtelse ikke, ville konsekvensen kunne være, at alle registreringer faldt bort, hvorefter der på ny skulle ske registrering af internet-domænenavne.

En manglende efterlevelse af ovennævnte krav kan som nævnt have som konsekvens, at internet-domænenavne under et givent internet-domæne, herunder også internet-domænenavne under .dk, ikke kan anvendes.

Det foreslås derfor i ovennævnte konkrete tilfælde, at IT- og Telestyrelsen kan udstede tvangsbøder ved manglende efterlevelse af bestemmelserne i lovens § 7, stk. 1-4, § 8, stk. 1, og § 17, stk. 1 og 2, herunder i tilfælde hvor administrator ikke har efterlevet påbud herom.

Ved vurdering af, om bestemmelsen skal bringes i anvendelse, vil der blive foretaget en proportionalitetsafvejning af formålet med tvangsbøden set i forhold til overtrædelsens karakter, herunder grovheden af overtrædelsen.

Bestemmelsen vil kun kunne anvendes, når det kan konstateres med tilstrækkelig klarhed, at de nævnte bestemmelser er overtrådt.

Bestemmelsen vil alene kunne anvendes, såfremt der forud herfor er udstedt et påbud om at bringe overtrædelsen til ophør, og hvor administrator ikke eller meget sent har gjort tiltag, der kunne afhjælpe den situation, der førte til overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

Ved fastsættelse af tvangsbødernes størrelse bør det sikres, at beløbet er af en sådan størrelse, at det virker adfærdregulerende for administratoren.

Til § 25

Det foreslås, at IT- og Telestyrelsens afgørelser truffet i medfør af de nævnte bestemmelser kan indbringes for Teleklagenævnet, jf. § 26. Teleklagenævnet er nedsat i medfør af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet og behandler typisk klager på teleområdet. Teleklagenævnet har således ikke umiddelbart et særligt kendskab til forholdene på området for internet-domænenavne. Teleklagenævnet har derimod erfaring med at behandle sager vedrørende IT- og Telestyrelsens tilsynsvirksomhed, påbud og udstedelse af tvangsbøder. Det vurderes på denne baggrund, at Teleklagenævnet har den relevante indsigt med og faglige kompetence til at behandle denne type klager over IT- og Telestyrelsens afgørelser.

Klager i medfør af § 25 skal være Teleklagenævnet i hænde senest 4 uger efter, at IT- og Telestyrelsen har truffet afgørelse i sagen, jf. § 2, stk. 1 i lovebekendtgørelse nr. 679 af 23 juni 2004 om Teleklagenævnets virksomhed.

Bestemmelsen følger i øvrigt indholdet af tilsvarende bestemmelser på teleområdet. Teleklagenævnet vil således kunne træffe de afgørelser og behandle sagerne, som det i øvrigt følger af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, regler udstedt i medfør heraf samt af Teleklagenævnets praksis.

Til stk. 2

Formålet med bestemmelsen er at give klagenævnet hjemmel til at kræve alle oplysninger og alt materiale, som skønnes nødvendigt i forbindelse med konkrete sager, der behandles af nævnet. Bestemmelsen forudses kun anvendt i nødvendigt omfang, idet det ikke er hensigten at pålægge parterne unødige administrative byrder.

For anvendelse gælder de samme begrænsninger som for den parallelle bestemmelse om IT- og Telestyrelsens adgang til at indhente oplysninger jf. bemærkningerne til § 22.

Til § 26

Bestemmelsen fastslår, at IT- og Telestyrelsen er øverste administrative myndighed for så vidt angår de afgørelser, som styrelsen træffer i forbindelse med udpegningen af en administrator, herunder afgørelser efter reglerne for det konkrete offentlige udbud.

Med bestemmelsen fastsættes det således, at IT- og Telestyrelsens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Afgørelserne kan således heller ikke indbringes for ministeren for viden- skab, teknologi og udvikling.

Til § 27

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2005.

Det foreslås samtidig, at loven skal være gældende for alle, såvel nuværende registranter som kommende registranter med henblik på at opnå ens regler for registranter af internet-domænenavne. Dog foreslås det med stk. 3, at den indgribende bestemmelse om forbud mod at opretholde registreringer af internet-domænenavne alene med videresalg eller udlejning for øje først træder i kraft den 1. juli 2010 for registreringer foretaget før lovens ikrafttræden. Hermed sikres det, at de registranter, der har opbygget og baseret en forretning på at kunne videreformidle foretagne registreringer, har en vis periode til at få afviklet denne del af forretningen. Stk. 3 hindrer ikke administrator i at indføre forretningsbetingelser vedrørende brugspligt i

medfør af § 11, stk. 1, jf. § 11, stk. 2, nr. 1 under iagttagelse af § 11, stk. 4.

Til § 28

Til stk. 1

§ 28 stk. 1 er en overgangsbestemmelse, der sikrer, at DIFO - i perioden fra lovens ikrafttræden og til der efter afholdelse af et udbud første gang er udpeget og etableret en administrator af internet-domænet .dk - fortsat varetager administrationen af internet-domænet .dk.

Kravet om, at DIFO i denne periode skal fastsætte vedtægter i medfør af § 6, stk. 5, skal sikre, at der er fastsat vedtægter, der indeholder regler for anvendelse af likvidationsbeløbet, som i medfør af § 18, stk. 4, skal fordeles til formål, der tilgodeser det danske internet-samfund. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med kravet i stk. 2. Ministerens godkendelse af vedtægterne i medfør af § 6, stk. 11, vedrører alene de bestemmelser, der indeholder regler for anvendelsen af likvidationsbeløbet.

Det bemærkes, at forpligtelsen for IT- og Telestyrelsen til at føre tilsyn med administrator først træder i kraft på det tidspunkt, hvor der er udpeget en administrator af et givent internet-domæne, herunder internet-domænet .dk.

Til stk. 2

Stk. 2 fastslår, at §§ 17-19 finder anvendelse i forbindelse med den første udpegning af en administrator af internet-domænet .dk, såfremt den udpegede ikke er DIFO. Udbetaling efter § 18, stk. 4, vil forudsætte, at der er fastsat regler om anvendelsen af likvidationsbeløbet i DIFO's vedtægter, jf. kravet i stk. 1.

Til stk. 3

Som en konsekvens af, at administrator ifølge § 14, stk. 1, skal fastsætte regler for klagenævnets virksomhed og sagsbehandling, foreslås en overgangsbestemmelse, der viderefører det hidtidige klagenævns kompetencer, indtil et nyt klagenævn er etableret i henhold til denne lov. Herved sikres det, at det hidtidige system kan fungerer som hidtil.

Til § 29

Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne, idet Grønland og Færøerne har fået overdraget kompetencen til at varetage administrationen af henholdsvis .gr og .fo.

Til lovforslag nr. L 165. Skriftlig fremsættelse (27. april 2005)

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om internet-domæner, der særligt tildeles Danmark

(Lovforslag nr. L 165).

Formålet med loven er at fremme en dynamisk og kvalitetspræget udvikling i det danske internet-samfund ved at tilvejebringe tilgængelighed, gennemsigtighed, effektivitet og sikkerhed om internet-domæner, der særligt tildeles Danmark (for eksempel .dk). Loven fastsætter grundlaget for, at selvregulering i vidt omfang kan videreføres, og fastsætter rammerne for registrering og anvendelse af internet-domænavne.

Domænavne har udviklet sig til en del af infrastrukturen, som har afgørende betydning for både offentlige og private brugere, men især for de mange virksomheder, der i stigende grad sælger deres ydelser via internettet. I lyset af denne udvikling er der behov for lovgivning på området.

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling nedsatte i oktober 2003 et domæneudvalg, der skulle undersøge, om og i givet fald i hvilket omfang der var behov for lovgivning på domænavnsområdet. Domæneudvalget offentliggjorde betænkning nr. 1450 om administration af domænavne i Danmark i september 2004. Et enigt domæneudvalg anbefalede, at der udarbejdes en lov på området. Udvalgets betænkning indeholdt et forslag til lov, som har været sendt i høring. Resultatet af høringen viste bred opbakning til lovforslaget.

Foreningen Dansk Internet Forum (DIFO) har gennem selskabet DK Hostmaster siden juli 1999 varetaget administrationen af .dk. Det er hensigten med loven at videreføre styrkerne ved den nuværende selvregulering.

Loven fastsætter de overordnede principper for administrationen af internet-domæner, som særligt tildeles Danmark. Loven omfatter som udgangspunkt landomænet .dk, men kan omfatte andre domæner, der senere vil blive tildelt Danmark.

Udpegning af administrator skal ske på baggrund af et udbud med henblik på at sikre konkurrence om varetagelsen af opgaven. Administration af internet-domæner, som er omfattet af loven, skal ske på non-profit basis. Det betyder blandt andet, at der fastsættes regler for skift fra én administrator til en ny og for administrators ophør i øvrigt. Reglerne medfører, at der ikke må udføres penge fra administrators virksomhed og dermed fra internet-samfundet, men at en eventuel egenkapital skal komme det danske internet-samfund til gode.

Et af lovens grundlæggende principper for administrationen er, at administrator skal sikre gennemsigtighed i sin administration, sikkerhed og have en bred repræsentation af deltagere fra det danske internet-samfund, herunder private brugere, professionelle brugere og internet-branchen (leverandører).

Administrator skal som i dag fortsat fastsætte forretningsbetingelser og vilkår for registranter og registratorer.

I medfør af loven skal der nedsættes et klagenævn med henblik på en smidig og hurtig klagebehandling af tvister på området. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling udpeger medlemmer til klagenævnet.

Loven vil alene indeholde enkelte bestemmelser rettet direkte mod registranter. Der er blandt andet tale om en regel om god skik på domænavnsområdet inspireret af markedsføringslovens § 1. Forslaget om at indføre en god skik på domænavnsområdet er en nyskabelse, der skal sikre, at klagenævnet får et klarere hjemmels-

F. t. l. vedr. internet-domæner m.v.

grundlag i sager, hvor den eksisterende lovgivning ikke finder anvendelse som hjemmelsgrundlag. Herudover indeholder loven et forbud mod at registrere et domænenavn alene med udleje eller videresalg for øje, det såkaldte "warehousing". Formålet er, at registrering af domæ-

nenavne som udgangspunkt skal foretages af en registrant, som har ret til eller selv har nytten af det eller de pågældende domænenavne.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje Ting.